

Vse, kar bomo zapisali v pozdrav kongresu, resnično čutimo in mislimo. Pa ne le mi. Prepričani smo, da naš pozdrav izpričuje občutke in misli vseh naših delovnih ljudi, vseh prebivalcev Dolenjske, Bele krajine, Kočevskega in Spodnjega Posavja. Mislimo, da bomo vsebinsko živahnih, vsestransko razgibanih predkongresnih razprav strnili v eno samo vsespšno željo: **PO DOSEDANJI POTI SE HITREJE NAPREJ!**

Kongres naj odločno pove vsem malodušnežem, da koraka nazaj ni. Naši delovni ljudje si žele naprej. Temeljni kamni so bili že zdavnaj postavljeni. Na njih je že tudi zrastle stavba, lepša, kakor smo si kdajkoli upali sanjati o njej. Zdaj želi naš delovni človek, da bi ta stavba rasla še naprej, vedno više, tako da bi bila še veličastnejša in bogatejša. Želi naprej razvijati demokratične odnose, tako da bi bilo njegovo počutje v tej družbi še boljše, še svobodnejše. V novi dom si nihče ne želi stare opreme.

Kongres je v času, ko imamo kaj pokazati. Čeprav se trenutno soočamo z nekaterimi težavami, ki imajo svoje vzroke tudi v elementarnih katastrofah, ne smemo niti za trenutek pozabiti, da imamo novo ustavo. Njeni sadovi so že vidni. Ne gre le za papir in lepe besede, ki so zapisane na njem. Gre za ustavna načela, ki že postajajo del naš samih, sestavnih del našega družbenega življenja. Krog upraviteljev družbe je čedalje širši. Materialni temeljni sistem samoupravljanja so bolj in bolj trdni. Skozi vse pore našega življenja se prebijajo tudi novi odnosi, v katerih postaja človek in njegovo blagostanje glavni namen vseh naših prizadevanj, vsake naše družbene akcije. Svoboda ustvarjalnosti sprošča ne, bolj in bolj vsega starega osvobajajoče se osebnosti ima zmeraj širše okvire. Po pravici lahko rečemo, da geslo: »Človek postaja svoje sreče kovač« ni več samo fraza.

Vsega, kar si želimo, seveda ni mogoče uresničiti čez noč. Predobro vemo, da vseh težav še ni konec. Sami doživljamo težave neenakomerne razvitosti in neenako razvite zavesti delovnih ljudi. Ni nas treba prepričevati v obstoj številnih objektivnih protislovij, ker se z njimi vsako-

dnevno srečujemo in spopadamo tudi sami. Vemo tudi, da ni mogoče delati čudežev. Tudi socialistična družba ne more v manj kot dveh desetletjih premagati posledice stoletne zaostalosti, zlasti pa ne, če mora na svoji poti razvoja doživljati take udarce, kot so bili ekonomska blokada, več zapovrstnih suš, potres v Skopju, zadnje poplave in drugo. Sicer pa je to spet ponoven dokaz našega velikanskega vsestranskega napredka, kajti nekdanja zaostala, nerazvita vaška Jugoslavija bi pred tako silnimi težavami klonila.

Kaj pričakujemo od VIII. kongresa ZKJ? Predvsem to, da bi

Pozdrav VIII. kongresu ZKJ

potrdil dosedanje pot razvoja in dovolj jasno povedal vsem, ki si še postavljajo dileme, da diletim glede naše prihodnosti ni več! Naši delovni ljudje so sprejeli demokratični samoupravni sistem za svojega in takega niso več pripravljene izpustiti iz rok. Narobe: hočejo ga še naprej razvijati in krepiti. Sedanjih težav ne povezujejo s sistemom samoupravljanja, ker jih v resnici vidijo drugače: v tem, da se še nismo povsem otresli starega. Ne želimo si ponovne centralizacije upravljanja. Narobe: čim prej se je treba otresti še tistih ostankov starega, preživelega sistema administrativnega upravljanja, ki nam še delajo preglavice in povzročajo vse vrste težav!

In kaj posebej želimo Zvezi komunistov Jugoslavije? Da bi bila še naprej budnik napredka. Želimo, da bi tako, kot je to de-

lala vseskozi doslej, ohranjala zaupanje v delovne ljudi, v njihovo moč in njih socialistično usmerjenost. Z razvijanjem demokratičnih oblik in metod dela naj tudi v prihodnje izžareva silnice, ki se bodo pretakale tudi skozi dejavnost izven njenih vrst in tako spodbujale k razvijanju demokratičnosti vsega družbenega življenja. Tudi vnaprej naj ostane zvesta resnici, ki jo je sama prva spoznala, da socialistična misel lahko uspešno napreduje le tedaj, če postane last vseh delovnih ljudi in ne samo izbrancev.

Zveza komunistov naj se še naprej razvija kot sestavni del naše družbe, kot njen neločljivi del, ki svojo višjo zavest ne kondenzira sama zase, temveč jo prenaša na vso družbo. Zveza komunistov ni nekaj ločenega od ostale družbe, nekaj dvignjenega nad njo. Take delovni ljudje ne bi sprejeli za svojo. Tudi je ne marajo kot učiteljice, ki samo poučuje in vzgaja, sama pa se od ljudi nima kaj naučiti, ker je vseznalka in nezmotljiva. Naša zveza komunistov ni taka; zato jo večina delovnih ljudi sprejema za svojo, ji zaupa in verjame. To pa spet ne v nekakšnji slepi pokorščini in avtomatično, kakor da bi bila Zveza komunistov nekaj mističnega, nekaj, kar poraja resnico kot dogmo, o kateri sploh ni treba razmišljati, ampak kaže samo verjeti vanjo. Naša Zveza komunistov si take vodilne vloge ne želi. Ona vedno znova potrjuje svojo vodilno vlogo v demokratičnem boju za novo in naprednejše — na podlagi znanosti. Njeno vodilno vlogo ne potrjuje samo preteklost, ampak tudi sedanjost in potrjevala jo bo tudi realnost njenega predvidevanja za prihodnost.

In taka, kakršna je, je Zveza komunistov poglajala med ljudstvom globoke korenine. Zaradi tega po pravici lahko rečemo, da VIII. kongres ni samo njen kongres, ampak je tudi naš, to je kongres nas vseh. Njegove težnje bodo težnje vseh Jugoslovancev in njegovi sklepi bodo sklepi vseh članov jugoslovanske socialistične skupnosti. Takega se veselimo in takemu želimo, da bi bil pri svojem delu čimbolj uspešen v korist nadaljnega še hitrejšega napredka naše socialistične družbe in za blagor vsega človeštva, ki vidj v naši Zvezi komunistov Jugoslavije zanesljivega, neomajnega bojavnika za mir.

PARTIJA SAHA SE S POMOČJO »KIBICA« NAPETO ODVIJA. SKUPINA SOLARJEV V ČRNOMALJSKEM VRTCU PREŽIVLJA TAKO SVOJ PROSTI ČAS, NJIHOVE MAME PA SE V SLUŽBI LAHKO BREZ SKRBI ZANJE POVSEM POSVETE DELU. SMO ZE POVŠOD ZAGOTOVILI ZAPOSLENIM ZENAM TAKO OTROŠKO VARSTVO?

KZ Bizeljsko pomaga kmetom pri zimskem oranju

Kmetijska zadruga na Bizeljskem ima za svoje potrebe štiri traktorje znamke »Ferguson« in dva mala goseničarja. Z njimi pomaga tudi zasebnim kmetovalcem. Minula dva tedna so bili vsi traktorji zaposleni z zimskim oranjem pri kmetih. Nekateri gospodarji so lepo vreme izkoristili še za setev žita, drugi pa raje niso sejali, ker menijo, da je že prepozno. Letos je posejalo žito komaj 60 odstotkov kmetov, druge pa je prehitelo deževje.

Te dni so z dvema malima traktorjema škropili tudi sadje na zadržnih nasadih in začeli z zimskim škropiljem sadja pri zasebnikih. Na Drenovcu ureja zadruga nove vinogradniške površine. Letos jih bodo pripravili za obdelavo osem hektarov. Za po-

mlad in poletje 1965 bo ostalo za prekopavanje še 12 hektarov bodočih vinogradniških kompleksov.

Zakoličili so novo šolo

Na Veliki Dolini so že zakoličili gradbišče za novo šolo in še dni bodo pričeli z gradnjo. Razmera v sedanji šolski zgradbi so izredno težke. Dva razreda imata še vedno potok v učilnici v Mokričah. Nova šola bo imela šest učilnic, kabinete in stanovanja. Eno stanovanje seveda še ne bo rešilo hude stanovanjske stiske učiteljsva. Štiri stanovanja so bila predvidena poleg prosvetnega doma, a dom ni dokončan in ga ne morejo uporabljati. Toliko so napravili, da so ga pokrili in tako preprečili škodo. Prosvetni delavci želijo, da bi hkrati s šolo uredili na Veliki Dolini tudi stanovanjski problem.

Prebivalci Velike Doline in vasi na njenem območju plačujejo krajevni samoprisevek za izgradnjo doma in šole. Menijo, da bi bilo prav, če bi se tudi spodnji del z Jesenicami odločil za ta prispevek.

Trikrat več — a še vedno trikrat premalo!

V soboto so na Vrtači pri Semiču odprli rekonstruirano tovarno kondenzatorjev — Glavna hala zavzema 3.150 m² površine — Rekonstrukcija je veljala eno petino letošnje proizvodnje po obsegu sredstev — Konjunktura na trgu s kondenzatorji zahteva še trikratno povečanje — Semič samostojno nastopa pri gradnji tovarne v Indiji — Za 2 milijona dolarjev izvoznih načrtov!

Dah pred praznikom republike je bil na semiških pobočjih že ves v svečanem razpoloženju. Na Vrtači so se pričeli že uro pred napovedanim časom zbirati gostje, novinarji in domačini. Delavke tovarne kondenzatorjev so v belih in modrih haljah še zadnji-

krat pregledale svoje stroje in kotle... Nekaj po devet uri je direktor tovarne Franc Košir pozdravil zbrane, nato pa je generalni direktor ISKRE Dušan Horjak govoril o pomenu semiške tovarne za deželico pod Gorjanci in za vso našo elektronsko industrijo sploh. Zelo rentabilna tovarna je proizvedla lani nad 10 milijonov kondenzatorjev v skupni vrednosti milijarde in 378 milijonov dinarjev. Letošnji plan, ki upošteva rekonstrukcijo, predvideva že 18 milijonov kondenzatorjev ali dobri dve milijardi dinarjev vrednosti. 430 članski kolektiv bo omenjeni obseg proizvodnje letos skoro gotovo dosegel, čeprav se je zaradi gradbenih del re-

konstrukcija zavlekla za več kot šest mesecev. S porabljenimi 412 milijoni dinarjev za rekonstrukcijo bo tovarna lahko postopoma povečala proizvodnjo za trikrat. Navzile temu pa je povpraševanje po kondenzatorjih tako veliko, da bo tudi tako povečanje še vedno trikrat premajhno. Letos je tovarna tudi že izpolnila svoje izvozne obveznosti, mimo tega pa je prevezela celotni inženiring za postavitev podobne tovarne kondenzatorjev v Indiji. 18 specialnih strojev za navijanje stirofleksnih kondenzatorjev je že pripravljenih za prevoz v Indijo, v tovarni pa so na prakti trije indijski inženirji, ki bodo prenesli tehnološki postopek v novo-

zgrajeno tovarno v Indijo. ISKRINI strokovnjaki so ugotovili, da sta prizadevanje in storilnost še posebej v dolenskih tovarnah — v Sentjerneju, Žužemberku in Višnji gori — izredno visoka. Najboljši je Semič. Če se zgodijo, da gre kakšna delegacija skozi proizvodne prostore na primer v Kranju, delavci skoraj prenehajo delati, medtem ko teče proizvodnja v dolenskih tovarnah ob taki priložnosti popolnoma nemoteno. Delavka niti ne dvigne oči od stroja. Povprečni mesečni dohodek v tovarni kondenzatorjev je 45.000 dinarjev, povprečna starost članov kolektiva — 24 let. Tako mlad, re-

(Nadaljevanje na 2. str.)

Vreme

OD 3. DO 13. XII.
Nekako 3. ali 4. decembra ter od 11. decembra dalje padavine. — V ostalem v glavnem suho, z mrazom ponoči.

Mlaji nad Pijavo gorico

V petek, 27. novembra, so položili zadnje metre asfalta tudi na modernizirani odsek ceste Kočevje — Ljubljana nad Pijavo gorico, ki so ga v zadnjih mesecih dogradili. Z deli so začeli pod Pijavo gorico in jih zaključili tik pred dnem republike nad Želimljem. Cesta Kočevje — Ljubljana je zdaj modernizirana v vsej dolžini; z novim odsekom je tudi za več kakor kilometer krajša od prejšnje makadamske ceste.

PRIHODNI TEDEN

nova povest v Dolenjskem listu!
Ne zamudite njenega začetka in napovedi nekaterih drugih zanimivih novic!

ENAKI PRED ZAKONOM

V predkongresni aktivnosti je treba posvetiti dovolj pozornosti tudi pojavom izigravanja predpisov. Predsednik Tito je večkrat opominjal na pomen zakonitosti. Ko je po zadnji izvolitvi za predsednika republike prisegel pred skupščino, je rekel, da so predvsem odgovorni ljudje dolžni spoštovati zakone. Oni morajo biti zgled vsem drugim občanom.

Ali smo enaki? Pred zakonom namreč. Dokler imamo zakonske predpise — in danes se ni razlogov, da jih ne bi več imeli oziroma potrebovali — se je treba ravnati po njih, jih je treba spoštovati. Celo tedaj, če niso najboljše. Kajti to, ali je predpis dober ali slab, je zelo relativen pojem, odvisno pač od tega, s kakšno zornega kota ga gledaš in ocenjuješ, kaj pričakuješ od njega. Toda če širša javnost ugotavlja, da je kak predpis zares v nasprotju z družbenim interesom, da ga je prerasla socialistična praksa, ga je treba pač zamenjati in sprejeti novega, boljšega. To vsekakor ne more biti prepuščeno presoji vsakega posameznika.

Zelo nevarno je, če se v javnosti razširi mnenje, da zakon ni za vse enak. To demoralizirajoče vpliva na pravno zavest ljudi. Ljudje začno izgubljati zaupanje v pravni red. Ne verjamejo več, da se bo predpis zares uporabljal za vse enako, ne pa odvisno od funkcij in položajev, stricov in botrov. Tako nezaupanje je kot rak, ki razjedajo telo. Z utrjevanjem zakonitosti, z bojem proti vsem poskusom izigravanja predpisov se je mogoče rešiti take bolezni, izogniti se ji, še preden je prepozno.

Ali se pri nas v praksi še dogaja, da pred zakonom ljudje niso enaki, da se kak predpis uporabi za tega tako, za drugega pa spet drugače? Dogaja se. Tega nima smisla prikrivati. Vzroki so tudi objektivne narave. Na primer, ne-

ustrezen ekonomski položaj ne omogoča, da bi se zakon, po katerem je ženska enakopravna z moškim, dosledno uveljavljal v praksi. Toda obstajajo tudi zveze in poznanstva. Tudi to so negativni pojavi, ki imajo v končni konsekvenci vzrok v objektivnih materialnih protislovjih današnjega časa. Ljudje ne bi iskali zveze, da bi bili hitreje sprejeti v bolnišnico, če bi bilo dovolj bolniških postelj. Ne bi poskušali s pomočjo poznanstva priti do stanovanja, če bi bilo dovolj stanovanjskega prostora. Nikomur ne bi prišlo na misel, da bi prek vplivnega strica poskušal hitreje priti do premoga, če bi ga imela trgovina dovolj na zalogi. In tako naprej.

Najbolj zaskrbljujoče je, da se poslužujejo zvez in znanstev takj posamezniki, ki so razmeroma najboljše materialno situirani. Vča-

NAŠ AKTUALNI KOMENTAR

sih tudi taki, ki bi morali dajati zgled pravno discipliniranega državljan in ki bi morali pomagati oblikovati visoko pravno zavest naših delovnih ljudi. Nekdo hoče začeti graditi stanovanjsko hišo, še preden dobi dovoljenje za to. Drugi spet bi bil rad oproščen plačila komunalnega prispevka, čeprav sodi v kategorijo ljudi z višjimi osebnimi dohodki. Funkcionar bi rad preko zvez priskrbel svojemu sinu sobo v internatu, zato pa ne more študirati sin majhnega kmeta ali delavca z majhnimi dohodki. Takih primerov bi lahko našli še več.

Kako se je mogoče boriti proti tem in podobnim negativnim pojavom izigravanja predpisov in rahljanja zakonitosti? Vsekakor predvsem z odpravljanjem objektivnih vzrokov, se pravi z materialno krepitvijo družbe, z odstranjevanjem velikih nesorazmerij in tako dalje. Take negativne pojave lahko za-

Prvega julija 1960 so v Leopoldvillu proglasili neodvisnost Konga. To je bilo v letu afriške pomladi, v najbolj revolucionarnem razdobju Afrike. Druga za drugo so bivše kolonije Francije in Velike Britanije proglašale svojo neodvisnost. Leta 1960 se je politični zemljevid Afrike popolnoma spremenil, nekdanji kolonialni imperiji so se razdrobili na kose.

Belgijci so šli iz Konga, vendar so se kmalu vrnili nazaj — neokolonizem. Kongo je najbogatejša afriška država, tu je baker, uran, tu so ogromni lesni kompleksi, tu so še neizkoriščene vodne energije — slavnice velike reke Kongo.

Štiri leta pozneje je bila slika takak: v Leopoldvillu je bil na oblasti Combe, agent zahodnih držav, v Stanleyvillu pa Gbvenije, voditelj upornikov. Zahodni listi zatrjujejo, da je užival podporo Sovjetske zveze in Kitajske.

Kongo je imel svojo centralno vlado v Leopoldvillu, vlada upornikov pa je bila v Stanleyvillu. Belgijci so dali padalce, Američani letala.

Z letališča na otoku Ascension v južnem Atlantiku so ameriška transportna letala prepeljala belgijske padalce do letalske baze Kamina v srednjem delu Konga. Od tu so izvedla bliskovito akcijo, belgijski padalci so s pomočjo Combejevih oddelkov in nekaj sto belih plačancev zasedli Stanleyville. V naslednjih dneh so zavzeli še druga mesta, med njimi tudi Polis.

Svojo akcijo so Američani in Belgijci opravičili kot humanitarno — rešili so nekaj tisoč Evropejcev iz rok upornikov, ki so jih imeli ti za

talce. Toda dejansko je šlo za več — za to, da ostane Kongo v interesnem področju Belgije, da obdrže Američani kongoški uran in baker, kajti Kongo je v tistem delu Afrike, ki se imenuje bakrov pas — Copper belt.

Belgijci in Američani kažejo zdaj s prstom na Kitajsko — uporniki so

danju vodi državni sekretar za zunanje zadeve Koča Popović.

Popović je bil pred dnevi na uradnem obisku v Parizu, sestal se je s francoskim zunanjim ministrom Couve de Murvillom. Francoska diplomacija razvija v zadnjih mesecih zelo veliko aktivnost. V zadnjih dneh so bili v Parizu poleg Koče Popovića še češkoslovaški in bolgarski zunanji ministri, v Parizu pa se je mudil tudi podpredsednik romunske vlade.

Odkar se je rešilo alžirsko vprašanje in je Francija priznala Alžirijo, so se odnosi med nami in Francijo bistveno popravili. Obe državi sta sklenili letos konvencijo o kulturnem sodelovanju, sklenjenih pa je bilo tudi več sporazumov o investicijskem sodelovanju naših in francoskih podjetij.

V Jugoslaviji popolnoma razumevamo motive francoske politike: de Gaulle hoče »evropsko Evropo« — Evropo, ki ne bi bila odvisna od Amerike, marveč bi se uveljavila v svetu kot tretja sila. Njegov koncept je »od Atlantika do Urala«. Kako naj bi se ta načrt uveljavil, ni znano.

Francija je proti vsem načrtom, ki bi privezale Evropo na ameriški voz — zato je tudi proti multilateralnim (večstranskim) atomskim silam. Kaj je to? To je mornarica, opremljena z atomskimi motorji, v kateri bi bile mešane posadke: Angleži, Francozi, Nemci, Belgijci itd. V tej obliki, menijo Američani, bi mi lahko oborožili Zahodno Nemčijo.

O tem načrtu nočejo Francozi nič slišati, to bi utrdilo ameriško kontrolo nad Evropo.

ZUNANJEPOLITIČNI TEDENSKI PREGLED

Umazana agresija

bili orodje Kitajske. Za to ni preveč dokazov, tudi če so sprejemali njihov denar, ostane dejstvo, da so se borili za afriško stvar in proti belgijskemu kolonializmu. Zato so uživali vso moralno podporo afriških držav.

Ameriško-belgijska agresija je izzvala val ostrih protestov po vsem svetu, to je grobo vmešavanje v notranje zadeve Afrike — so poudarjali od Kaira do Alžira in Dar es Salama. To pa je bil tudi dokaz, da so afriške države še preslabe, še premalo organizirane, da bi se lahko upre evropskim načrtom.

O afriških problemih bodo razpravljali še dolgo, vprašanja kolonializma bodo ena glavnih tem letošnjega zasedanja Generalne skupščine. Ta se je začela v torek v New Yorku. Našo delegacijo na tem zase-

jezi predvsem dozorevanje naše družbe in socialistične zavesti naših občanov, utrjevanje socialističnih družbenih norm. Toda to ne pomeni, da je treba čakati rezultatov objektivnega razvoja in da si je treba tačas zapirati oči pred pojavi samovolje in izigravanja predpisov. Tudi z zavestno akcijo, z ostrejšim družbenim nadzorstvom, ki ga morajo opravljati predvsem ljudje sami, je mogoče stopiti na prste takim in podobnim negativnim pojavom. Občani, če zapažajo primere zlorabljanja predpisov, morajo odkrito spregovoriti o tem, ne pa na javnih tribunah molčati in za vogali zabavljati. Predvsem pa so komunisti dolžni spodbujati ljudi in jih usmerjati v tej bitki

proti raznim pojavom nezakonitosti. V svojih vrstah ne smejo trpeti človeka, ki ima dva obraza: enega, kadar govori o spoštovanju predpisov, in drugega, ko krši predpis tudi sam, vča-

sih zaradi ozkih lokalnih interesov, nemalokrat pa tudi zavoljo svojih osebnih koristi. Tak človek nima pogovora, da bi bil član Zveze komunistov.

J. B.

TRIKRAT VEČ — A ŠE VEDNO TRIKRAT PREMALO!

(Nadaljevanje s 1. str.)

sen in požrtvovalen kolektiv se ne ustraši nobene naloge.

Po svečanosti na dvorišču, kjer so podelili nagrade najzaslužnejšim tovarišem pri rekonstrukciji in zaupali simbolični ključ tovarne predsedniku delavskega sveta inženirju Gašperju Muhi, je predsednik občinske skupščine Črnomelj inž. Rado Dvoržak

prerezal trak in povabil goste na ogled prostorov in proizvodnje.

Delavke so namreč med tem zasedle svoje prostore pri strojih in ljudje so si lahko ogledali eno najmodernejših tovarn električne stroje na Dolenskem. Veliki, svetli in zračni prostori s parketnim podom (vse delavke so obute v copate) ustvarjajo res pri-

čno delovno vzdušje. Tovariš Leopold Krese, predsednik gospodarskega zbora skupščine SRS, se je z drugimi uglednimi gosti ustavil od stroja do stroja in se pri delavkah zanimal za proizvodni postopek, delovne odnose in osebne dohodke.

Proizvodni program tovarne zajema več vrst kondenzatorjev: papirne, folijske, metalne, cosinus fi in njihove kombinacije. Z njimi zalaga vso jugoslovansko elektronsko industrijo. Plan kosmatega dohodka za prihodnje leto je — 3 milijarde dinarjev!

m.

KRATKE IZ RAZNIH STRANI

● Bombardiranje Severnega Vietnama? Po ameriških listih so Taylor, veleposlanik ZDA v Saigonu, zavzela za to, da bi ameriška letala točila komunikacije — ceste, železnice, mostove — v Severnem Vietnamu. Ameriška vlada se ni mavela svojega stališča, vendar je malo verjetno, da bi odobrila Taylorjev načrt.

● 40 let LR Mongolije. To dni je minilo štirideset let, odkar so v Ulan Batorju oklicali LR Mongolijo. Takrat je bila to še feudalna država v puščavi Gobi, bila je brez industrije, železnice, brez elektrike — glavno bogastvo delale je bila živina. LR Mongolija se je medtem lepo razvila, za to so imela mahvaliti pomoči Sovjetske zveze.

● Razgovori o sporu ZDA — Kambodža. Kambodža vlada je sprejela predlog Združenih držav, da se začne 7. decembra v New Delhiju razgovori o spornih vprašanjih med obema deželama. Kambodža vlada je večkrat obtožila Združene države za bombardiranje njenega ozemlja.

● Papež obišče Indijo. Mednarodnega evharističnega kongresa v Bombaju se bo udeležil tudi papež Pavel VI. V Bombaju bo papež pozdravil predsednik Indije Radakrishnan. Papež se bo 5. decembra vrnil v Rim. Indijske desničarske organizacije so proti tomu obisku. V Indiji je nekaj 10 milijonov kristjanov. Indija šteje sedaj prib. 475 milijonov prebivalcov.

● Spet vprašanje meja. Kitajski tisk je kmalu po povratku Cu En Laja iz Moskve začel novo kumpanje proti Sovjetski zvezi. Prvi podpredsednik kitajske vlade Lu Ting Ji je dejal, da so hoteli imperalisti — pri tem misli na Hruščova in Sovjetsko zvezo — anektirati Mandžurijo, Notranjo Mongolijo, Tibet, Formozo in Sinkiang. Dejal je, da bo trajna spornostna revolucija na Kitajskem že najmanj 100 do 200 let.

TEDENSKI NOTRANJEPOLITIČNI PREGLED

● »Vsak od kongresov pomeni korak naprej, etapo v razvoju.« je zapisal Mitja Ribičič v prazničnem uvodniku »Dela«. Ko je odgovarjal na vprašanje, kaj pričakujemo od VIII. kongresa, je med drugim dejal, da pričakujemo, da bo spodbudil jasnejšo in enotnejšo usmeritev komunistov h graditvi samoupravnim odnosom ustreznega ekonomskega sistema in komunalnemu sistemu primernih delitvenih odnosov. Seveda je jasno, da kongres sam ne more spremeniti objektivnih materialnih odnosov. Toda njegovi dokumenti — referati, resolucije in analize — bodo postali materialna sila napredka takoj, ko jih bodo osvojile množice.

VIII. kongres ZKJ bo po našem mišljenju — je zapisal Mitja Ribičič — pomenil novo afirmacijo programa in ustave, utrdil bo samoupravljanje in nakazal pogoje za razširitev samoupravnih pravic človeka in delovne organizacije tudi na področju dolgoročnejših družbenih načrtov. Kongres bo nadalje usklajal mesto, vlogo in metode delovanja ZKJ s samoupravnim sistemom in novimi demokratičnimi odnosi. Poudaril bo odločno presusmeritev aktivnosti komunistov, ki naj bi se odslej bolj kot zidarji tovarn in cest uveljavljali kot družbeni delavci za socialistične, humane odnose med ljudmi. In na koncu: VIII. kongres ZKJ bo ponoven prepričljiv dokaz, kako je mogoče revolucionarne pridobitve in vodilno vlogo delavskega razreda razvijati z demokratičnimi sredstvi.

● Republiški in organizacijsko-politični zbor sta te dni sprejela zakona o financiranju družbenopolitičnih skupnosti ter o prispevkih in davkih občanov. Glavna in odločilna značilnost novega zakona je samostojno določanje in razporejanje sredstev za potrebe družbenega standarda kot osnovna sa-

moupravna pravica vsake družbenopolitične skupnosti. Ta pravica pa seveda ne bo neomejena. Omejevala jo bo ekonomska sposobnost vsakega občana in mejo ji bodo postavljali tudi objektivni pogoji, pod katerimi se razvija posamezna družbenopolitična skupnost. Omejitve predstavljata tudi dejstvo, da

KORAK NAPREJ

mora dobiti občinska skupščina soglasje občanov pri odmerjanju stopenj prispevkov in davkov občanov.

● Med pomembnimi sklepi republiške skupščine je tudi odločitev, da bodo v letu 1965 oproščeni davka vsi kmetje v IV. proizvodnem okolišu in vsi tisti mali kmetje, katerih katastrski dohodek je manjši od 50.000 dinarjev. Tako bodo odslej plačevali davke le tisti kmetje, ki to tudi v resnici zmorejo.

● Dan republike so po vsej Jugoslaviji proslavili ne le s prireditvami, ampak tudi z novimi delovnimi podvigi. Svojemu družbenemu in materialnemu bogastvu smo dodali spet nove pridobitve. Tako so te dni slovesno izročili prometu mladinski odsek jadranske magistrske Kolašin—Bijelo polje, traso, dolgo 49 km, ki jo je gradilo 20.000 fantov in deklet. Čeprav 80 dni zaradi hudega dežja niso mogli delati, so vseeno dogradili odsek česte pred rokom. Za ta podvig gre naši jugoslovanski mladini in gradbenim podjetjem še posebno priznanje! — V železarni Sisak so izročili namenu novo valjarno z letno zmogljivostjo 75.000 jeklenih šivnih cevi. Pomen

Pri »KOVINARJU« ustvarjajo 102. milijon

RŠ-17 in RŠ-18 sta poleg ekscentrske stiskalnice pomagala kolektivu Kovinarja v Črnomlju zlesti na zeleno vejo — Pomembni uspehi so bili doseženi v zadnjih dveh letih — Do 1. novembra letos so v tem podjetju letni plan že presegli in začeli ustvarjati 102. milijon dinarjev

Do pred dvema letoma je podjetje delalo predvsem za kemično industrijo, ko pa je

Direktor Kovinarja Stane Voglar: »Proizvodnja za prihodnje leto je že vsa oddana!«

bilo v Trebnjem ustanovljeno podjetje z enako dejavnostjo, so to proizvodnjo opustili in se odločili za izdelovanje lastnih artiklov.

Delati so začeli ročne vzvodne škarje tipa RŠ-17 in RŠ-18 ter 6-tonske ekscentrske stiskalnice, razen tega še železne konstrukcije ter gradbene podporne sodobnejši oblik in materialov. Odkar se je kolektiv lotil tega dela, se je podjetje močno izboljšalo in je v zadnjem času že eno najboljših kolektivov v občini. Na vsa domača tržišča imajo že utrto pot, tako da zalog v

skladišču sploh nimajo. Kar naredi, sproti prodajo.

Letos je v podjetju zaposlenih z upravo vred 30 ljudi. Letni plan, zastavljen v višini 95 milijonov dinarjev plačane realizacije, pa so že konec oktobra močno presegli in računajo do konca leta narediti za okoli 20 milijonov dinarjev več, kot so predvidevali.

Kako jim je vse to uspelo, ko se je Kovinar v preteklosti vedno boril z različnimi težavami? V kolektivu pravijo, da je tolikšen uspeh pripisati predvsem kvalificirani delovni sili, katero so si največ vzgojili sami. Nekvalificirani delavci nimajo več! Kljub temu, da šteje kolektiv letos 10 ljudi manj kot lani, je že doslej ustvaril za okoli 17 milijonov dinarjev več sredstev kot v letu 1963!

Razen lastnih izdelkov delajo tudi v kooperacijski proizvodnji: za Litostroj v Ljubljani elastične sklopke, različne zvarjenice in konstrukcije, za podjetje Indos v Ljubljani delajo kolesne obroče za vilicarje in za semiško Iskro nekaj drobnih artiklov. S tovarno celuloze, ki jo gradijo v Drvarju, imajo sklenjeno pogodbo za izdelavo razkladalne rampe, steze, dvigalne proge in dvigala.

Bo drugo leto še boljše?

Direktor podjetja Stane Voglar je na to vprašanje odgovoril:

— V letu 1965 nameravamo izdelati 650 ročnih škarj in 30 šesttonskih stiskalnic. Za celotno proizvodnjo v prihodnjem letu imamo že sklenjene pogodbe in se nam glede njih ni treba več truditi. Na enem zadnjih sestankov smo tudi že obravnavali plan za leto 1965 in se odločili planirati 110 milijonov dinarjev plačane realizacije, s čimer bi dosegli rekordni uspeh v času obstoja podjetja.

Kako se godi delavcem

Za velikimi in manjšimi stroji, ki povzročajo velik

hrup v delavnicah, je videti mlajše ljudi, povsem zatopljene v delo. Vsak opravlja svoje delo in se ne zmeni ne za soseda in ne za slučajnega gosta. To pa ni pripisati zgolj disciplini zaposlenih, temveč delovni zavesti. Vsa dela so normirana, zato vsakdo zasluži ravno toliko, kolikor naredi. To spodbuja ljudi k večji ustvarjalnosti.

Strojni rezkalec Jože Štepan zasluži na mesec okoli 35.000 dinarjev in pravi: »Zaslužek je letos boljši kot lani, vendar denar tako malo zaleže, da bi vsak raje imel še več. Potrudili se bomo in še več naredili!«

Lani je kolektiv od ustvarjenih dohodkov 92 odstotkov porabil za osebne dohodke in 8 odstotkov za sklade. Letos se je tudi delitev v prid skladom močno povečala, ker so se odločili 29 odstotkov razpoložljivih sredstev nalagati na sklade in 71 odstotkov porabili za zaslužek delavcev in uslužbencev. Kljub temu je v podjetju letos za služek boljši, saj je povprečni osebni dohodek nekaj več kot 40 tisoč dinarjev.

Pred nedavnim so v kletnih prostorih pod delavnico uredili prav lepo dvorano za sestanke, v kateri člani kolektiva tudi malicajo. Imajo sicer majhno, a lepo urejeno kuhinjo, iz katere vsak dan dobivajo topli obrok hrane. Vsak posameznik prispeva zanj 83 din, ker pa je hrana vredna več, prikaže ostanek podjetje iz svojega. Hrana je obilna in so delavci z njo zadovoljni.

To so uspehi, ki jih ne kaže podcenjevati, saj se malo kolektivov lahko ponaša s tako ugodnim poslovnim letom. Zato ne bi bilo prav, če bi vse to ostalo le med štirimi stenami Kovinarja...

RIA BACER

Ročne vzvodne škarje tipa RŠ-18, ki jih KOVINAR prodaja po vsej državi in je zanje veliko zanimanje.

V avtoprevozništvu »GORJANCI« načrtno skrbe za nadaljnji vsestranski razvoj

Na progi Ljubljana — Novo mesto — Črnomelj je začel voziti nov Tamov avtobus z 38 sedeži in 20 stojišči, ki ga je podjetje »Gorjanci« nabavilo z namenom, da izboljša potniški promet. Razen tega je to podjetje naročilo pet 14-tonskih in pet 18-tonskih prikolic, izdelanih v kočevskem podjetju »Itas«.

Nekaj prikolic so že dobili. Za tovarni promet je bilo letos nabavljenih pet tovarnjakov, od tega dva Tamova vlačilca, druga vozila pa so 8-tonski Fapovi tovarnjaki. Tovarni promet so »Gorjanci« letos povečali za 270 ton, za te in druge investicije pa so porabili 85 milijonov dinarjev. Trenutno premore njihov tovarni strojni park 940 ton nosilnosti.

V podjetju ta čas razmišljajo, kako bi po najboljših pogojih zamenjali ali prodali stare in iztrošene avtobuse, ker bi radi nabavili tri nova Fapova vozila za potniški promet. Če zamenjava ali prodaja ne bi uspela, nameravajo stara vozila obnoviti in jih usposobiti za lastni promet.

Sedem Viničarjev zgradilo vodovod

Vaščani Vinic pri Sodražici so lahko za zgled, kaj se da narediti s skupnimi močmi. Sedem posestnikov je zbralo milijon dinarjev in si uredilo vodovod. Prostovoljnih del so opravili za več kot 200.000 dinarjev. Prizadevnost vaščanov namerava materialno podpreti tudi vodovodni odbor v Sušjem. S tem so vprašanje pitne vode v zgornjem delu Vinic rešili. Poleg ostalih prebivalcev ima precej zaslug za ta uspeh tudi predsednik upravnega odbora za vodovod v Sušjem, Anton Govže.

Medtem pa kolektiv »Gorjancev« tudi razmišlja, kako bi odpravil splošne in podjetju lastne hibe. Splošnih hib oziroma pomanjkljivosti ni malo. Polletni plan je podjetje uresničilo le s 95 odstotki, ker ni pravočasno dobilo vozil. Vozila, naročena dovolj zgodaj, so prispela šele v tretjem in četrtem tromesečju. Kako zelo nujno so bila potrebna, pove podatek, da so plan tretjega četrtletja že skoraj dosegli. Vse kaže, da bo letni plan dosežen, če že ne presežen.

Podobno kot druga prevozniška podjetja, so tudi v »Gorjancih« zaskrbljeni ob pomanjkanju gum. Jugoslovanska industrija ne zmore več zadovoljiti domačih potreb, zaloge, ki so si jih podjetja nabavila, pa pohajajo. Bojijo se, da bi moralo prenekačero vozilo zavoljo tega ostati v garaži. To so po-

glavne splošne hibe, ki groze vsem prevoznikim podjetjem.

Ob vsem tem morajo »Gorjanci« reševati še lastne zadeve in odpravljati pomanjkljivosti. Podjetje ima težave zaradi pomanjkanja voznikov za določeno vrsto novih vozil. Več kot 20 voznikov bodo za upravljanje teh vozil usposobili na posebnem tečaju, ki ga namerava podjetje v kratkem organizirati. Z različni ukrepi so že uspeli zmanjšati število prometnih nesreč, čemur tudi sicer posevčajo veliko pozornost.

Vlado Lamut: CVETJE

Decembra in januarja občni zbori sindikalnih podružnic

Na zadnji seji predsedstva občinskega sindikalnega sveta Ribnica so med drugim obravnavali tudi priprave na občne zore sindikalnih podružnic, ki bodo v glavnem decembra in januarja. Da bi se čim bolj pripravili na občne zore, je sindikalni svet poslal vsem podružnicam teze, ki jim bodo v pomoč in po katerih se bodo lažje usmerili na najbolj aktualne probleme na posameznem področju. Bliznji občni zbori sindikalnih podružnic naj ne bodo samo manifestacija, naj ne bodo samo zato, ker pač morajo biti, v razpravah pa tudi ni treba začeti vsi — bolj in manj važnih — problemov, ker bi jih res le načelniki, zaradi obsega pa vsi ne bi mogli tudi rešiti. Sem spa-

dajo predvsem naslednja vprašanja, mimo katerih ne bo moč urejanje notranjih odnosov (nadaljnje izpopolnjevanje statutov, urejanje pravilnikov, izvajanje določil notranje zakonodaje itd.), sistem delitve dohodka in osebne dohodka s posebnim poudarkom na odpravljanju najnižjih kategorij osebnih dohodkov in nagrajevanju strokovnih služb, izkoriščanje kapacitet, kadrovska politika (izobraževanje, zaposlovanje borcev na ustreznih delovnih mestih), utrjevanje sindikalne organizacije itd. Se pravi, da je problemov več kot dovolj, tako da bodo letošnji občni zbori podružnic res delavni in da bodo nakazali vrsto novih rešitev in napotkov.

SVINJEREJA V BREŽIŠKI OBČINI

Brežiško področje je znano po svinjogojstvu, predvsem po proizvodnji pujskov. Ker je bila ta panoga preveč prepuščena samo pobudi privatnih proizvajalcev, ni mogla doseči primerne stopnje razvoja. Svinjereja se je razvila v tistih predeležih občine, kjer pridelujejo veliko koruze in krompirja. Ta področja so: Dobova, Kapela, Velika dolina in Krško polje. V ostalih predelih morajo kupovati pujske za lastne potrebe.

V občini je okrog 10 tisoč svinj. Od tega je 2600 plemenskih, licenciranih merjascev pa je 40. Desni breg Save je znan po krškopoljski pasmi, levi pa po nemški. Obe pasmi sta izročeni in obema grozi degeneracija. Pred leti smo poskušali z landrace pasmo, vendar poizkusi niso uspeli zaradi slabe vzreje in prenizke živinorejske kulture. Le maloštevilni napredni rejci poznajo načela pravilnega hranjenja. Vzroke gre iskati v univerzalnosti kmetovalcev. Za rejo intenzivne pasme je nujna specializacija. V naših krajih porabimo veliko masti, tako da je gojenje svinj koristno opravilo.

Krško polje je primerno za gojenje ekstenzivne pasme, tako da landrace pasma tu ne pride v poštev. Le ob izredno ugodnih pogojih zraste dovolj hrane za ljudi in za živino, ker so tla prodnata. Krškopoljska svinja ni zahtevna in se obdrži pri minimalni prehrani, ob dobrem pitanju pa se odebeli tudi do 250 kg. Zaradi velikega povpraševanja po tej pasmi smo sklenili uvoziti dva merjasca nemške sedlaste svinje, ponovno pa bomo uvedli tudi rodovniško službo. V ta namen je že odbranih 20 plemenk, tipičnih primerkov te pasme. Ker so tudi druge občine, na Dolenjskem uvozile merjasce, pričakujemo v bližnji prihodnosti dovolj plemenskega naraščaja.

Za nemško pasmo ra štajerski strani pa ni svežih

merjascev. Ozko področje od Brežic do Novega mesta, kjer se je ta pasma še ohranila, je že popolnoma v sorodstvu. Rejci se upirajo rediti nemško plemenito svinjo, ker je plemenskega naraščaja že dovolj. Komisija za licenciranje je sklenila, da bi za štajersko področje nabavili 2 merjasca nemške plemenite pasme in tako začeli pretaplja ti omenjeno pasmo.

Proizvodnja pujskov je znana in dobičkonosna dejavnost nekaterih področij. Na brežiškem sejmišču je bilo

lani prodanih okrog 60 tisoč pujskov, od tega jih je kakih 35 odstotkov bilo iz sosednje Hrvaške. Predvsem pa na brežiškem sejmu kupujejo pujske delavci iz rudarskih bazenov, ki imajo toliko zemlje, da lahko vzrede enega ali dva prašiča. Svinjereja je pri nas drugotnega pomena, saj proizvajajo pujske le za potrebe domačega trga. Kljub temu so nekatere vasi v brežiški občini specializirane za rejo pujskov in te proizvodnje ne kaže preusmerjati.

M. SUSNIK

Kooperanti na Bizeljskem pitajo 80 telet

Zasebni živinorejci na Bizeljskem se zanimajo za pogodbeno pitanje telet. Kmetijska zadruga odda v pitanje vsa teleta sproti. V zadnjih 14 dneh so vzeli zasebniki v rejo 30 telet, kmetje pa imajo razen tega v svojih hlevih še 50 zadruginih telet. Trije gospodarji so jih vzeli po deset, eden pa kar dvajset! Teleta, ki jih dobijo, tehtajo po 100 kilogramov in jih morajo spitati do 200 kilogramov. Povprečna doba pitanja

je tri mesece. Nekateri rejci uspejo že prej, če teleta dobro hranijo. Močna krmila da kooperantom zadruga, seno pa prispevajo sami. Zadruga je rejcem ob prevzemu zagotovila odkup prirastka na teži po 140 dinarjev kilogram, izplačala pa jim je 515 dinarjev od kilograma. V kratkem bo zadruga napolnila tudi svoj hlev, v katerem je prostora za 30 goved. Trenutno redi okrog 135 glav večje goveje živine.

KLOPOTEC

KOŠČIČ

Krajevna skupnost Dolenja vas bo imela 17-članski svet

Krajevne skupnosti v ribniški občini bodo dokončno formirane do konca leta ali najkasneje v začetku prihodnjega. Prvotni rok — konec oktobra — je zaradi nejasnosti okrog servisov KS in zaradi obilice drugega dela odpadel. Pri tem je vse vodilo načelo, da se ni treba z ustanavljanjem teh pomembnih samoupravnih organov občanov prenapagati, pač pa vse podrobno razmisliti, tako da bodo krajevne skupnosti, ustanovljene po temeljitih pripravah, res lahko trdna, trajnejša osnova za uspešno delo in opravljanje nalog, ki jih prav gotovo ne bo niti malo niti ne bodo lahke.

Zmotno je mnenje, da so krajevne skupnosti nekdanji krajevni odbori. Predvsem je KS organ družbenega samoupravljanja, krajevni odbor pa je bil le pomožni organ občinskega ljudskega odbora. KS predstavlja skupnost prebivalcev določenega območja, kraj, odbor pa je bil le predstavnik ljudi nekakega kraja. In zadnje: KS ustanovijo sami občani na svojih zborih in v soglasju z občinsko skupščino, med-

tem ko je določil krajevni odbor Oblo v svojem statutu in je bil neke vrste »podaljšek občine«.

Financiranje skupnosti ostaja še vedno odprto vprašanje. Nedvomno je in ostane osnova za financiranje program dela in pripravljenost občanov za sodelovanje. Količina in vrsta dejavnosti v skupnosti ne more biti odvisna od količine sredstev, ki jih bo prispevala občinska skupščina, pač pa od tega, koliko so občani pripravljene svoje probleme neposredno reševati in prispevati za to tudi svoje delo in sredstva. Se pravi, da sama ustanovitev krajevne skupnosti še vedno ni pogoj za (izdatnejše) financiranje njenega dela, pač pa (in predvsem) soliden program njenega dela, ki bo temeljil na aktivnem vključevanju občanov v krajevno samoupravo. Postavljati delovanje krajevne skupnosti zgolj na finančno osnovo, ki naj jo prispeva občina, bi bilo napačno, bi bilo v nasprotju z vlogo skupnosti v sistemu samoupravne mehanizma in nadaljnjo

demokratizacijo samoupravljanja.

Prav ta dejstva zahtevajo temeljitejšega premisleka in odklanjajo ponekod že porojeno misel, da bo krajevna skupnost tisti organ, ki bo lažje in veliko več ter z manjšim trudom »izvlekel« iz (navadno vedno prazne) občinske blagajne.

Pripravljalni odbori v krajih v ribniški občini, kjer naj bi bile KS, so že spomlad ali v začetku poletja pripravili osnutke statutom, ki pa so povečini predvidevali — če ne takoj, pa kasneje, če se pokaže potreba in možnost — ustanavljanje servisov. Ker zdaj servisi odpadejo, je treba popraviti osnutke, jih prilagoditi dejanskim razmeram in dejanskemu namenu skupnosti ter — sprejeti.

Na področju krajevne skupnosti Dolenja vas, ki obsega naselja Dolenja vas, Prigorica, Rakitnica, Lipovec, Makoša, Blate in Kot pri Rakitnici, so osnutek statuta pripravili že junija in se o njem pogovorili na sestankih aktivov v večjih vaseh. 55. člen osnutka npr. pravi, da so

viri financiranja sredstva občine za financiranje programa skupnosti, ki se vključuje v program razvoja občine, namenska sredstva občine za financiranje posebnih nalog, prispevki občanov, odstotek stanarin po dosedanjih načelih ter razni drugi dohodki.

V osnutku statuta piše, da je krajevni praznik skupnosti 1. avgust, v spomin na 1. avgust 1942, ko je sovražnik ubil iz teh vasi prve štiri talce na Jasnici.

Organi skupnosti so zbor občanov, svet skupnosti in nadzorni odbor, najvišji predstavniški organ skupnosti pa je svet, ki bo predvidoma štel 17 članov. Blate in Kot bosta imela v svetu enega predstavnika (58 prebivalcev), Lipovec in Makoša enega (109 preb.), Prigorica pet (427 preb.), Rakitnica štiri, (302 preb.) in Dolenja vas šest zastopnikov (588 prebivalcev). Skupaj bo imela krajevna skupnost 1.484 prebivalcev in bo ena izmed močnejših v občini.

(vec)

Franjo Stiplovšek: STARI MLIN

PISMA UREDNIŠTVU

NA GIRŠIČE NE BI SMELI POZABITI!

Tovariš urednik!

Kmalu bodo v Metliki razobesili zastave ob 20-letnici osvoboditve, zato bi bilo prav, če bi se spomnili nekaterih dogodkov iz NOB, da ne bodo prišli v pozabo.

V Giršičih je bila med narodnoosvobodilno vojno oficirska šola Glavnega štaba NOV in POS v več barakah, skednjih in v neki hiši, eden tečajev pa je bil v Krivoglavcih. Zraven štaba šole za Giršiči je stala majhna hiša, v kateri so bivali inštruktorji. Danes so mnogi od njih že generali. To hišo pa so pred kratkim prodali Ciganom, ti so jo podrli in del materiala prodali. Ali mladi na iz teh krajev ve, kaj se je godilo v tej hiši med narodnoosvobodilno vojno?

Prebivalci vasi Giršiče pa so žalostni, ker danes po 20 letih od teh dogodkov pelje mimo vasi tako slaba cesta, da je ljudje v slabem vremenu ne morejo uporabljati in hadijo po travnikih in železniški progi do požarne postaje v Dobravcih.

Vaščani ne zahtevajo, pač pa izražajo skromno in tiho željo, naj bi se jih ob 20-letnici osvoboditve spomnili, da bi ob tej priložnosti dobili vsaj lepšo ali popravljeno cesto. Če že starejši prebivalci vasi, ki so med vojno mnogo pomagali partizanom, niso mogli koristiti lepših cest, si želijo, naj bi jih vsaj njihovi otroci. Zeljto si le to, da bi se lahko otroci po lepši cesti s kolesom vozili v šolo.

IVAN TOMC
SADINJA VAS 17,
P. DOBRUNJE

NEVAREN OVINEK V LOKI

Tovariš urednik!

Na cesti skozi Loko je zelo nevaren ovinek pri trgovini na trgu. Vaščani menijo, da bi moralo Cestno podjetje na tem mestu postaviti svarilno tablo z napisom STOP. Avtomobilisti, zlasti tuji, ne vedo, da je za ovinkom trgovina, kjer se abirajo ljudje po opravkih. Zjutraj postajajo pred trgovino tuji šolski otroci. Motorna vozila ne vozijo dovolj previdno in ne zmanjšajo hitrosti — stvarina tabla bi jih opozorila na to! Pa še nekaj! Na istem mesu bi morali postaviti tudi smerokaz — SEVNICA. Mnogi tuji avtomobilisti so namreč večkrat v zadregi, koda vodi cesta proti Sevnici in so že mnogi peljali proti polju ali pa na postajo.

STANKO SKOČIR
LOKA PRI ZID. MOSTU

LJUDJE MED SEBOJ

De mortuis nil nisi bene

Ljudem je človečnost bolj potrebna od vode in ognja. Videl sem jih, ki so poginili, ker so stopili v vodo ali ogenj. Nisem pa še nikogar videl, ki bi bil umrl, ker je stopil na pot človečnosti...

(Iz stare kitajske filozofije)

Ravno polje se je kopalo v zgodnji juljski pripeki. Kot ravni, dolgi pasovi so se stegale njive proti robu polja, proti gozdu, s svojimi spodnjimi okrajki so se kakor z rokami stegovale v prijetni gozdni hlad... Zemlja je težko soplja pod vročimi sončnimi žarki, ki so ji vsiljivo tipali v nadržja, ji surovo trgali zadnje kapljice vode. Zeljno se je ozirala v modro brezoblačno nebo, željno je pričakovala odrešujoče oblake, rešilni dež...

Pripravljali smo se na praznik. Praznik tistih, ki so nam priborili svobodo, ki so zanjo pojili to zemljo s svojo krvjo, katerih življenja so nasilno ugašala po teh ravnih poljih, gozdovih, kraških skalah in kotanjah, za hodečimi žicami. Pripravljali smo se na praznik naših borcev, martvih in živih.

Sredi polja se je v sončni pripeki vzravnala stara ženica. Kakor razsušena prst se je tudi ona željno ozrla v nebo. Nobenega oblaka, sama modrina, sonce...

Spet je upognila hrbet, še nižje, do zemlje. Kar potegnila jo je k sebi, v svoje razpokano naročje. S skrčenimi prsti je zadnjič pogrebla v razkopano grudo, telo se ji je skrčilo in obmirovalo...

Sonce je še naprej pripekalo, počasi zajadralo proti zahodu, potegnilo za seboj temno nočno zaveso. In spet se je rodilo jutro, spet je sonce prejadralo nebesne modrine in potegnilo za seboj mrak in noč. Samo ono, sonce, je morda opazilo sredi zeleneče, razpokane njive skrčeno truplo stare ženske, samo ono jo je s svojimi žarki božalo, grelo toge, otrdele ude. Samo sonce je opazilo, da stare ženske ni več, drug nihče. Šele čez dva dni so jo našli, odpeljali v mrtvašnico, ji skopali grob in jo položili vanj, medtem ko smo praznovali praznik in ko so prve dežne kaplje orosile razpokano zemljo... Sama je živeła v hiši na hribu, sama je umrla. Sosedje se niso zmenili zanjo niti prej niti v njeni smrti.

Medtem ko smo praznovali dan tistih, ki so nam priborili svobodo, je nekaj mož opravilo poslednje svečanosti za človekom, za ženo, ki je po smrti še dva dni ležala sredi njive. Težko je bilo dobiti ljudi, da so ji skopali grob in jo položili vanj, niti ne med sosedi. Tako sama je bila, sama in revna in že dva dni je ležala na njivi...

... De mortuis nil nisi bene — o mrtvih vse dobro. Smrt je dejanje, ki nas vedno pretrese, užalosti, nas opominja na minljivost vsega živega. Smrt nas izenačuje, odstranja zapreke in razlike med ljudmi, smrt je za vse enaka, za vse ista... Toda še vedno so tudi v smrti razlike. Med onimi, ki jih pokopljemo z veliko svečanostjo in dolгим sprevedom, in tistimi, ki umro tiho, sami zase, katerih smrt komajda registramo v naši zavesti in jih pokopljejo nekje na robu pokopališča, ob zidu... Da še po smrti ne bi bili nikomur v napoto...

... De mortuis nil nisi bene...

BREZBRIZNOST ALI POMANJKANJE ČASA?

Pretekli teden je bila v Novem mestu zaključena svojevrstna razstava, ki jo je priredil Tiflološki muzej Zveze slepih Jugoslavije. Razstava ročnih in strojnih izdelkov slepih, literature in pripomočkov, ki jih slepi uporabljajo, je bila odprta dobršen čas, tako da bi si jo lahko ogledalo veliko ljudi. Obisk pa ni bil naravnost porazen, če bi si razstave ne ogledalo toliko mladih iz novomeških list, saj je bila razstava urejena za tiste, ki še gledajo svet okoli sebe s svojimi očmi, da bi spoznali življenje in delo na vidu prizadetih občanov, njih trdno voljo, s katero so si zagotovili obstoj in so kljub vsemu postali koristni člani naše družbe!

Razstava je bila res dobro pripravljena in je škoda, da si več odraslih Novomeščanov ni vzelo časa za ogled. Ali je bilo res samo pomanjkanje časa temu vzrok?

Human odnos do Ciganov

je podlaga za uspešno reševanje ciganskega vprašanja — Ciganov omogočiti stalno bivališče, zaposlitev in možnosti družbenega udejstvovanja — Najvažnejša je vzgoja mladega rodu!

Ko je letos 11. januarja v Podgori pri Prečni zaboden s ciganskim nožem izdihnil 19-letni delavec Bogdan Krese, je ogorčena javnost zakričala, da so tragičnemu dogodku botrovale neurejene razmere Ciganov, ki da — prepuščeni sami sebi — BOLJ ŽIVOTARIJO KOT ŽIVIJO na Dolenjskem. Da je nerešeno cigansko vprašanje privedlo do tako zaskrbljujoče skrajnosti, so pristojni organi novomeške občine ugotavljali na sestankih, ki so si sledili v Novem mestu. Tedaj so tudi izdelali načrt za postopno, a učinkovito reševanje tega vprašanja, ki naj da s končno rešitvijo Ciganom status občana brez izjem, za katere naj veljajo v enaki meri vsa ustavna določila, tako tista o pravicah kot tista o dolžnostih.

Prva etapa reševanja je obsegala razselitev ciganskih družin v naselja ali blizu naselij, kjer prebivajo drugi delovni občani. V ta namen so kljub prvotnemu odporu vaščanov domala v vseh krajih v primerne prostore v Soteski, Zalogu in Mirni peči vselili 6 družin, cigansko taborišče na Marofu pri Prečni pa porušili. Tako so dobili primerne domove zlasti tisti Cigani, ki so bili že zaposleni, stanovanja pa so jim predvsem uredila podjetja, pri katerih so bili zaposleni. Začetek reševanja na ta način je bil lep obet in je že kazalo, da o Ciganih kmalu ne bomo več govorili kot o nomadih. Prvega navdušenja pa je bilo prej konec, preden se je poleglo ogorčenje javnosti nad prečensko tragedijo. Ko je zmanjkalo denarja, tudi reševanje ni napredovalo in zadeva je spet začela staret.

Zakaj skoraj spet po starem?

Med tem se je zgodilo marsikaj, kar je znova potrdilo, da je Cigan bolj zvest hosti in svojim običajem kot volji, da bi se civiliziral. Gozd Zabjek je nenadoma postal zbirališče ciganskih družin, ne le tistih, ki živijo v novomeški občini, ampak tudi tistih, ki jih imajo na spisku v drugih dolenjskih občinah. To zbiranje Ciganov je postalo zaskrbljujoče, saj so izkušnje že večkrat potrdile, da je Cigan najbolj trdovraten, samovoljen in zvest svojemu načinu življenja tedaj, kadar živi med večjim številom vrstnikov. Kadar je tako, se spet ponovi tisto, zaradi česar imajo s Cigani posla varnostni organi, sodnik za prekrške in sodišče, pa tudi vaščani in drugo prebivalstvo ima stalne sitnosti z njimi. Tega, da bi se spet vse povrnilo v staro kolesnico, si najbrž nihče ne

želi, najmanj pa družba, v katere interesu je, da ima kulturne in delovne občane!

Neuspešno pisarniško reševanje

Morda so prav take misli spodbudile komisijo za ciganska vprašanja prvi svetu za splošne in notranje zadeve Občinske skupščine v Novem mestu, predstavnike Ljudske milice, RK, SZDL, sodišče, Centra za socialno delo in drugih organizacij, zavodov ter ustanov, da so na seji 24. novembra razpravljali o nadaljnjem reševanju ciganskega vprašanja in sprejeli ustrezen program dela za leto 1965.

Se preden so na seji začeli sestavljati tak program, so se strinjali z ugotovitvijo, da je bilo vse dosedanje delo na področju ciganske problematike od leta 1957 sem, ko so se začele prve take razprave, omejeno predvsem na razgovore, seje, posvetovanja in dopisovanja. Konkretni predlogi v zvezi s tem so navadno zadevali v prazno, Cigani pa so še naprej veljali za delomrznice in tatove, ki da jih je treba postreliti ali zapreti v taborišče. Takemu pojmovanju primerno je bilo tudi reševanje, zato ni čudno, da so se kazniva dejanja Ciganov množila, namesto da bi jih bilo manj. Cigan je veljal za manj vrednega, naj si je čakal na delo, se potegoval za svoje pravice ali stal pred sodiščem. Kadar je hotel kaj doseči, je bil zadnji, ko pa je prišel na vrsto, so mu rekli, da je prepozno, da ga ne potre-

Področna turistična konferenca v Ribnici

Novembra so se sestali v Ribnici turistični delavci iz Ribnice, Sodražice, Loškega potoka in Kočevja, tovariši iz Ortneka pa so se opravičili in poslali pismene pripombe in predloge na dnevni red konference. — Konferenca sta vodila predsednik turistične zveze Ljubljana Janez Pirnat in tajnik zveze Janez Lesjak. Konferenci sta prisostvovala tudi predsednika občinskih odborov SZDL Kočevje in Ribnica ter zastopniki obeh občinskih skupščin.

Najprej so zastopniki iz posameznih krajev opisali težave in brige, ki jih tajejo pri njihovem delu. Turistični delavci naletijo na tem področju na precej slične težave in vprašanja, kakor tudi na skupne bodoče naloge. Primanjkuje prenočitvenih zmogljivosti, odprtih kopalnih bazenov ter dobrega gostinskega kadra. To se najbolj pozna ob nedeljah in praznikih, posebno ob lepem vremenu, ko nova cesta Ljubljana — Kočevje izvabi marsikatero izletnika v to smer. Čeprav smo se na vse to pripravljali (žal vse preveč samo na sestankih in z ugotovitvami, kaj je potrebno), nas je cesta iznenadila. Pokazalo se je, da se je že takoj ob otvoritvi ceste odprl za to področje nov tip turizma — izletniški turizem, medtem ko stacionarni turizem ne narašča tako, kot smo pričakovali. Mogoče so tudi za to vzrok prej navedene težave.

V Kočevju je bilo več kot 60 avtobusnih skupin skoraj iz vseh krajev Slovenije; njihov izletni cilj je bila pretežno Baza 20 na Rogu ali pa v obratni smeri tudi Ribnica. Izletniki so si v Kočevju ogledali muzej NOB in objekte športnega centra v mestnem Gaju. V Ribnici so trenutno ovire v glavnem še neurejeni gostinski lokali, ki so v gradnji ali remontu, pa

tudi s kadri so tu najboljše. Tudi ribniški muzej zaradi pomanjkanja primernih razstavnih površin ne pride do razmaha, kakršnega bi z ozirom na bogato zbirko in strokovno vodstvo lahko imeli. Se največ stacionarnih gostov ima Travná gora, kjer imajo stalne mladinske kolonije preko vseh šolskih počitnic. Tu jim primanjkuje za druge turiste dvoposteljnih sob, kar nameravajo uresničiti s postavitvijo vikend hišic, žal pa še ni narejen ureditveni načrt za Travná goro. Veliko je tudi privatnikov, ki so si postavili hišice, pa tudi kolektivov, a vsi čakajo prav na ta ureditveni načrt.

V Sodražici imajo precej podobne težave, edino gostinstvo se je prebilo skozi nje in že ima več dobrih in solidnih obratov. Ortnek s postojanko Grmada se lepo razvija, imajo pa težave z dovozno cesto. Loški potok trenutno urejuje svojo postojanko na Belih vodah.

Konferenca je bila plodna in se je na njej razpravljalo veliko koristnega. Iz vseh razgovorov in dodatnih pojasnil prisotnih je vznikla misel o čimtesnejšem sodelovanju vseh turističnih društev na tem področju.

Obdržati naj se način sodelovanja in koordinacije na področnih konferencah, na katerih naj bi urejali vprašanja o skupnih potrebah. Za vse pa je važno: zimsko pluzenje in čiščenje cest, izdaja skupnega prospekta, povezava vseh markacij področja itd. Važen je tudi dogovor za porazdelitev posameznih prireditev na področju, ki so turističnega pomena. V Ribnici naj bi ostal festival s kulturnimi prireditvami stalna oblika in turistična zanimivost. V Kočevju bi se razvijali športni turizem v mestu. Travná gora in Loški potok imata poglobljen lov in lovni turizem, Sodražica in Grmada zimsko

športni turizem in podobno. Vse to je bilo na posvetu omenjeno in predlagano, potrebna pa bo še podrobna obdelava. Poleg tega imajo društva še niz nalog in dela, ki je važno in specifično za posamezni kraj. Izpopolniti bo treba organizacijske oblike društev in ustanoviti nova društva na Gregorju za Slemená, v Dolenji vasi in Rakitnici, Dragi in Travi, Fari in v Osilnici ob Kolpi. Le tako bo pokrito področje s turistično organizacijsko mrežo.

O vsem tem bomo konkretnije in podrobneje razpravljali spet na prihodnji področni konferenci obeh občin.

A. ARKO

Ribnica na Dol.: stari grad in muzej

KOČEVJE: letos manj nočnin kot lani

Če primerjamo prvih deset mesecev letos in lani, opazimo, da se je v Kočevju število vseh nočnin zmanjšalo za 10,3 odst., število gostov pa je naraslo za 4,7 odst. To pomeni, da se turisti mudijo manj časa v mestu in da se je povprečna doba bivanja znižala za 2,5 na 2,18 dneva. Se bolj opazno je nihanje med domačimi in tujnimi turisti. Zadnji dve leti je domačih turistov vedno več (letos jih je bilo za 2,5 odst. več kot lani), hkrati pa število nočnin stalno pada; lani se je znižalo za 5,5 odst., letos pa še za 14 odst., tako da se je povprečna doba bivanja domačih turistov že znižala s treh dni v letu 1962 na 2,24 dneva letos.

Narašča pa število inozemskih turistov, ki prenočujejo v Kočevju. Lani se je število tujih gostov, ki so prenočevali v Kočevju, povečalo za 24 odstotkov, v prvih desetih mesecih letos pa še za 20,2 odst. Povprečna doba bivanja tujih turistov se v zadnjih

treh letih ni bistveno spreminjala; leta 1962 je znašala 1,8 dneva, lani 1,7, letos pa je gostov in nočnin za preko 10 odst. več kakor v vsem lanskem letu. Če podrobneje pregledamo podatke, ugotovimo, da je inozemski turizem bolj stabilen od domačega, ker skozi vse leto enakomerno narašča in je tudi povprečje v posameznih mesecih vedno približno enako. Tako je bilo letos in lani naj-

več inozemskih nočnin marca, aprila, maja, julija, avgusta in septembra, pri domačem turizmu pa je opaziti včasih čisto nerazumljiva nihanja in odklone. V Kočevju je bilo npr. lani največ nočitev domačih turistov maja (778), ma'a letos pa jih je bilo najmanj (269). Letos je bilo največ nočitev avgusta (860), medtem ko je bil lanski avgust povprečen — 653 nočitev.

Gregorčičeve »Poezije«

Med izbranimi deli iz domače in svetovne književnosti je pred dnevi izšla v zbirki »Kondora« pri Mladinski knjigi tudi 180 strani obsega joča knjižica žepnega formata, ki nosi naslov: Simon Gregorčič — »Poezije«. Urednik izdaje Blaž Tomažević je v izbor uvrstil 108 najlepših Gregorčičevih pesmi, med katerimi so mnoge že ponarodele. Urednik »Poezije« je knjižici dodal tudi spremno besedo o pesniku, »goriskem slavčku«, s katero je lepo označil lik in mesto ljudske-

ga pesnika v slovenski književnosti. Prejšnji mesec je poteklo 120 let, kar se je rodil Simon Gregorčič, avtor »Poezije«. Ko se ga spominjamo in ga slavimo, ne moramo mimo besed, ki jih je o njem izrekel veliko mlajši Oton Zupančič: »Le rahlo, s plahimi prsti se je dotikal Gregorčič življenja... Njegov zvočni pesniški jezik je skoro breztelesen; on rabi samo izbrane besede, vsak krepkejši izraz je v tej mehki duši profan.« In takega pesnika spoznamo, ko vzamemo v roke najnovejši izbor njegovih »Poezije«.

Marija Miketič že dobro pozna kupce, ki zahajajo v non-stop samopostrežno prodajalno STP Črnomelj. Že leto dni je

V non-stop samopostrežbi

v tej trgovini pomočnica, prej pa se je prav tu izučila trgovskega poklica. — Prav rada sem trgovka in me veseli, da so se ljudje tako hitro privadi-

ni. Prve dni so malo čudno gledali, posebno ljudje z dežele, zdaj pa radi prihajajo k nam.

— Ali so potrošniki zadovoljni z blagom in zalogo v vaši trgovini?

— Zoper zalogo nimamo pripomb, pač pa jih prodajalec precej preslišimo na račun zvišanja cen. Ljudje godrnjajo, kot da bi bili mi krivi in ne pomislijo, da moramo tudi trgovci vsako podraženo stvar več plačati.

— Kaj pa zaslužek?

— Zadnje mesece je tak, da sem prav zadovoljna, prej pa sem v glavnem delala samo za hrano in stanovanje. V našem kolektivu smo namreč pred meseci uvedli nov način nagrajevanja in od takrat je vse v redu.

bujejo itd. Občutek nezazelenosti je v njem spet razburkal nomadsko kri, da se je umaknil civilizaciji, kolikor se je mogel, se potepal, kradel, izsiljeval, grozil, vseskozi pa životaril v brezdelju.

Ana Hudorovac, ve, kako...

»Veste, kakšni smo Čigani: nekateri dobri, nekateri slabi... Kar je mlajših, naj bi se zaposlili. Nekaj jih je že zaposlenih, ne znajo pa koristno porabiti denarja. Seveda niso vsi taki, saj sem rekla, da so med nami dobri in slabi. Kako bo v prihodnje, mi je vseeno. Šla bom, ker mi bodo odkazali prostor, v tej ali oni vasi. Vseeno mi je, ker bi rada živela v miru. Za svojo vnučko bom že skrbel, da ne bodo ljudje kazali za njo s prstom, če: taka je.«

Tako je ob ukrepkih, ki so sledili prečenski tragediji, povedala 63-letna Čiganka Ana Hudorovac in se strinja la s tem, kar je vedela o reševanju čiganske problematike. Čiganov, ki mislijo tako kot Ana Hudorovac, pa v 58 družinah, kolikor jih biva v novomeški občini, ni malo. Nasprotno, precej jih je in nekateri, ki se niso civilizirali prislino, so dokazali, da Čigani le niso tako trdosrdni in nedolžni za civilizirano življenje kot danes se mnogi občani mislijo.

Ana Hudorovac ne želi, da bi bil mlajši rod Čiganov tak kot njegovi predniki. Ne želi, da bi za otrokom njene krvi kazali s prstom, ampak želi, da bi bila njena vnučka enaka vsem drugim dekletom. S tem pa je, čeprav nehoté, opozorila na vzgojo otrok, in čeprav ni omenila šole, je prav gotovo mislila tudi na to, da bo morala njena vnučka hoditi v šolo, ker bo le tako taka kot druga dekleta.

Tudi udeleženci torkove seje so se, ko so sestavljali program za 1965,

strinjali s tem, da je treba začeti z vzgojo mladega čiganskega rodu. Otroci naj hodijo v šolo, če ne bodo hodili po krivdi svojih staršev, je treba starše najostreje kaznovati. Šolsko obveznost bodo čiganski otroci končali le tedaj, če bodo imeli svoj stalen dom. Njihove matere bo treba naučiti, da morajo pošiljati v šolo umite in nezarzane otroke. To bo težje doseči, kajti znano je, da so Čiganke trdovalnejšje od Čiganov, zvestejše svojem načinu življenja v naravi in navadam. Na posvetovanju so omenili nujnost prevzgoje čiganskih mater, katerim je treba do živega vcepiti skrb za lepšo prihodnost njihovih otrok. To prihodnost pa bodo otroci imeli le tedaj, če bodo rasli v zdravih pogojih. Znano pa je, da so čiganska bivališča naravnost sprta s pogoji za zdravo življenje. Z nesnago in neredom se kopičijo razne bolezni, najpogosteje tuberkuloza in rak. K zdravnikom grede Čigani tako neradi, kot svoj grob kopat, zato je že redek, ki dočaka več kot 45 let, kar je povprečna življenjska doba Čigana. Vzgoja oziroma prevzgoja Čiganov je torej potrebna na vseh področjih, najbolj pa tam, kjer je obstoj Čiganov predvsem ogrožen.

Iz sodne prakse je razvidno, da se pred sodišči čedalje pogosteje zagovarjajo čiganske matere. Pred roko pravice jih privedejo razmere, v katerih so bile mnoge Čiganke tako rekoč prisiljene zagrešiti kazniva dejanja. To so predvsem matere tistih moš, ki prestajajo zaporno kazen. Tudi zavoljo tega je treba začeti s prevzgojo čiganskih mater.

Stalno bivališče in zaposlitev

Pogoj za vsako normalno urejeno življenje je stalen dom. Primeren dom bo novomeška občina priskrbel, tudi Čiganom, ki živijo na njenem območ-

ju. Na torkovi seji so sklenili, da bodo pri ponovnem razseljevanju iz gozda Zahajek upoštevali želje Čiganov, da bodo ti sami izbrali kraj za naselitev. Toda pogoj je: ena, največ dve družini v en kraj. Hkrati bodo poskušali za delo sposobne Čigane zaposliti, postopoma pa vsem omogočiti, da se bodo v šolah, na seminarjih in tečajih pripravljali za delo v raznih poklicih. Zaposlitev bodo iskali tudi za ženske. To je hkrati želja in naloga občine, ki je pripravljena rešiti vse v okviru svojih možnosti. Občina je že ustanovila POSEBEN ODDELEK ZA ČIGANSKA VPRAŠANJA pri svoji občinski skupščini. Po njej bi se morale zgledovati vse gospodarske organizacije, sosednje občine in republika, saj gre v reševanju čiganskega vprašanja za nacionalno vprašanje, ki ga je družba dolžna rešiti. Tako pojmovanje zahteva širšo pomoč pri reševanju, zato pričakuje novomeška občina hkrati ob pomoči drugih dolenjskih občin tudi ustrezen delež republiške pomoči.

Ko smo že pri tem, da najdemo sporazumni jezik pri reševanju čiganskega vprašanja, pričakujemo, da se bo marsikaj obrnilo na bolje, tudi kar zadeva sam odnos do Čiganov. Čiganov ne bi smeli nikoli več obravnavati kot delomrzneže, latove ali manj vredno raso, ampak predvsem kot občane, ki zaradi tradicionalnega gledanja nanje, njihovega posebnega načina življenja, navad in splošne nerazvitosti niso mogli priti na stopnjo, na kateri bi spoznali, da veljajo tudi zanje vse pravice in dolžnosti, uzakonjene z ustavo. Tudi Čigani bi lahko enakopravno razpravljali na zborih občanov, sestankih SZDL, zborih v delovnih organizacijah in drugod, zato pa je dolžnost skupnosti, da jim to primerno omogoči.

IVAN ZORAN

»Topla Kolpa«, o kateri radi povemo pletli toliko lepega, je ob zadnjih velikih nalivih pokazala tudi svojo drugo podobo: v Metliki je zelo narasla in vdrla v kabine kopalnišča ob reki (Foto: Rudi Rajmer)

Odkupi ob sredah so v Dobovi izpodrinili sejme

V sredo zjutraj se je nabralo pred odkupno postajo kmetijske zadruge v Dobovi precej kmečkih voz, na katerih so pripeljali naprodaj prašiče. Upravnik področne uprave KZ Anton Jurkas, iz Dobove je pojasnil, da so odkupili živine ob sredah postali že tradicija in da so izpodrinili redne sejme. Zadruga ima odkupno postajo tudi v Kapelah. Odkupuje vso živino iz kapelskega in dobovskega okoliša.

»Gre danes kupčija dobro?«
»Ljudje so pripeljali naprodaj manj kot običajno. Prihodnji teden bodo imeli verjetno več naprodaj. Marsikdo računa na boljše cene pred prazniki, a te so pri nas ustaljene. Sprememb zankrat ne bo.«

»Kako živino odkupujete?«
»Prašiče, teleta in odraslo govedo, skratka vse, kar želijo kmetje prodati. Mlada goveda odpeljemo v pitališče, živino za zakol pa posredu-

jemo raznim podjetjem za predelavo mesa in brežiški klavnici.«
»Kmetje se pri vas oskrbujejo tudi z reprodukcijskim materialom. Kako ste založeni z njim?«

»Zelo dobro! Na zalogi imamo umetna gnojila vseh vrst, razna zaščitna sredstva in vse, kar potrebuje kmet za redno delo.«

»Ali sklepate z zasebnimi proizvajalci tudi kooperacijske pogodbe?«

»Seveda jih sklepamo. Dogovarjamo se za vso poljedelsko proizvodnjo in živinorejo. Zadnja poplava nam je žal preprečila normalni potek pogajanj, ker ljudje ni-

»Lepo vreme v zadnjih dneh je kmetom omogočilo, da bodo lahko še posejali poplavljen površine. Voda je napravila na našem območju precej škode in uničila posevke. Zdaj je vse na delu. Kmetijska zadruga je dala zasebnikom na razpolago tri traktorje, ki orjejo od jutra do večera.«

»V Dobovi ste tudi predsednik krajevnega odbora SZDL. S kakšnimi zadevami se ukvarja trenutno Socialistična zveza na vašem terenu?«

»Po vaseh imamo podružnične konference. Razen kadrovske spremembe obravnavajo občani še davčno politiko, težave s popravili cest in potov, ustanavljanje krajevnih skupnosti in še vrsto drugih vprašanj. V poplavljenih vaseh so na dnevnem redu tudi razgovori o veliki elementarni škodi, o možnostih za najemanje dolgoročnih posojil in drugih oblikah pomoči prizadetemu prebivalstvu.«

J. T.

Navihana mlada prijateljka sta doma iz Sentlenarta pri Brežicah. Mlajši se najraje zabava z vožnjo na skirci, starejši pa uživa kot gasilec. Celado si je sposodil na bližnjem skladišču Odpada. Pravi, da je tam veliko zanimih reči za mlade raziskovalce!

Načrti organizacij SZDL za zimsko obdobje

Občinski odbor SZDL v Brežicah ima za zimsko obdobje pripravljen obsežen delovni program. Pred njim so priprave za ustanavljanje krajevnih skupnosti. Razprave o njihovi vlogi in delu so bile že večkrat na dnevnem redu šestankov po vaseh, ker se občani sami zanimajo zanje in tudi želijo, da bi te skupnosti urejale razne gospodarske zadeve na svojih območjih. V programu je tudi plenum o perspektivnem razvoju kulture v občini. Gradivo za to razpravo pripravljajo za to določene skupine. Predvidena je še obravnava o obveznostih občana in delovne organizacije do družbe v luči novega gospodarskega sistema. Tudi za to sejo bo prej pripravljeno obsežno gradivo. Občinski odbor SZDL planira še vrsto razgovorov in posvetov. Na njih bodo obravnavali klubsko življenje v občini, telesnovzgojno dejavnost, izobraževanje odraslih, turizem, študentske probleme in še več drugih vprašanj.

Tovariš Jurkas, vodja področne uprave brežiške KZ v Dobovi

so vedeli, če bodo splošni lahko še kaj sejali.«

»Kako daleč ste z jesensko setvijo?«

Milijarde iz trgovine

Brežice so izrazit trgovski center z obsežnim zaledjem, zato sodi trgovina med najpomembnejše gospodarske dejavnosti v občini. Družbeni plan za to leto predvideva v trgovini na drobno 3 milijarde 596 milijonov prometa, v trgovini na debelo pa 1 milijardo 703 milijone dinarjev. V primerjavi s lanskim letom je plan za 11,7 odstotka višji, ker je v njem upoštevana povečana kupno moč prebivalstva. Podatki za prvih devet mesecev kažejo, da bodo planska predvidevanja celo presežena.

V Brežicah sta dve trgovski podjetji, ki sami ustvarjata precejšen del dohodka v okviru celotne trgovine. »KRKA« posluje na drobno in na debelo, »LJUDSKA POTROŠNJA« pa samo na drobno. Do 30. septembra letos je »Krka« napravila za 704.272.000 dinarjev prometa, »Ljudska potrošnja« pa za 911.324.000 dinarjev. Trgovska poslovalnica »Doma«, ki jo je obnovila »Ljudska potrošnja«, je zdaj izredno povečala prodajo in v njej skoraj vsak dan kasirajo milijon dinarjev. Pestra izbira blaga, nova razporeditev in zaradi tega hitrejša postrežba, privabljajo čedalje več kupcev. Lepo urejeno poslovalnico z živili ima v mestu tudi »Krka«.

V občini je še cela vrsta prodajnih zastarelih. Obnove trgovin na podeželju bo treba v prihodnje nameniti večjo skrb, saj bo potem oskrba potrošnikov lahko mnogo boljša kot doslej. Tudi organizacija dela v zastarelih in nepraktičnih prodajnih prostorih ne more biti tako uspešna kot bi prodajalec želeli. Večina trgovin v mestu je sodobno urejenih in čas bi že bil, da bi trgovska podjetja začela obnavljati svoje podeželske poslovalnice. Vseh hkrati ne bo mogoče urediti, zato bodo prišle najprej na vrsto najpotrebnejše. Trgovsko podjetje »Krka« ima že predvideno modernizacijo svojih trgovin. Potrošniki želijo, da bi te načrte čimprej uresničili.

Odmevi pretepa v gostilni »Na Griču«

Okrožno sodišče v Novem mestu je konec oktobra obravnavalo pretep v gostilni »Na Griču« pri Brežicah, o katerem se je letošnjo pomlad precej govorilo. Za krivca je bil spoznan A. U. iz Brežic, ki je bil obsojen na dva meseca zapore, pogojno za dve leti. Sodišče je ugotovilo, da se je 24. III. pripeljal v gostilno »Na

Griču« A. U. z znancom J. R., kot gost pa je v gostilni že sedel J. B., ki je bil sicer na delu v Nemčiji. Med to trojico je prišlo do pogovora, nato do vedno bolj ostrih besed, zato je gostilničarjev sin stopil po očeta. Lastnik gostilne D. K. je res prišel in začel očitati A. U. in njegovemu spremljevalcu, da podita go-

ste iz lokala; prepir je bil tu in kmalu so med obema strankama padli tudi udarci. Medtem je A. U. skočil k svojemu avtomobilu, vzel iz prtljagarnika železen prebijač in z njim udaril gostilničarja, da je obležal z zlomljenim vratom in levo roko. Ugotovljeno je bilo, da je A. U. segel po nevarnem orodju, da bi odvrnil od sebe napad gostilničarja in njegovega sina, da pa je pri tem prekorščil silobran. Obtožencu je bilo dejanja takoj žal in je bil pripravljen poškodovanega D. K. odpejati v bolnišnico, kar je sodišče tudi upoštevalo pri odmeri kazni.

BREŽIŠKE VESTI

Na čatežu urejajo nizke tople grede

Ugodno vreme je omogočilo kmetijski zadrugi v Brežicah, da je začela širiti vrtnarski obrat na Čatežu. Zdaj urejajo poti in izravnavajo površine. Posamezni kompleksji bodo obsegali po tri in po šest hektarov velike parcele. Vseh zunanjih površin bo 57 hektarov.

Te dni so na vrtnariji začeli tudi z montažo nizkih toplih gred. Elemente zanje izdeluje gradbeno podjetje »Savak« v Veliki vasi. Nizke pokrite grede bo ogrevala topla voda. Če bo vreme ugodno, bodo še pred snegom postavili omrežje namakalnih naprav na novo urejenih kompleksih. V toplih gredah bodo gojili sadike za lasne potrebe in za prodajo. Rastle bodo na površini 1.260 m². Del novih površin bodo začeli obdelovati že prihodnjo pomlad, del pa v jeseni 1965.

O dobrem in slabem v Dobovi

V dneh, ko krajevne organizacije Socialistične zveze na konferencah polagajo ob račun dela, je bolj kot kdaj koli očitno, da je uspeh viden tam, kjer so člani složno sodelovali, in da je uspehov manj tam, kjer složnost pri delu ni bilo. Marsikje so denar, namenjen za popravilo vaških poti, raje porabili za ureditev klubskega prostora v gasilskem domu, poti pa uredili sami s prostovoljnimi delom. Zdaj imajo v vasi kotiček, v katerem se lahko shajajo in pogovorijo o tem, kaj početi ter kako začeti z delom tam, kjer je potrebno.

cialistične zveze. Ugotovili so, da se člani za delo svoje organizacije premalo zanimajo, zato pa uspehi niso posebno vidni. Članov je sicer dovolj, le delavnih je malo. »Premalo se zavedamo, da je vse, kar je v Dobovi narobe in kar je prav, zrcalo dela naše organizacije. Vse življenje in delo bi moralo potekati s pomočjo SZDL. Če bi to upoštevali, bi danes laže podajali obračun! Ni dovolj, da razpravljamo o tem, kaj je narobe in da kritiziramo za vogali, na sestankih SZDL bi bilo treba povedati takšne stvari in se hkrati dogovoriti, kako napake odpraviti!«

vzoci člani so načeli celo kopico vprašanj, ki bi jih lahko rešili, če bi bilo več sredstev ali pa dobre volje med domačini. Predvsem so poudarili, da bo v Dobovi treba urediti kanalizacijo, načeli so vprašanje gramoznice, pa tudi vodovod bi že smel biti stvar resnih dogovorov. Člane je zanimalo, kdo in kako bo vzdrževal javno razsvetljavo, pomenili so se o ureditvi sanitarij v prosvetnem domu in o ureditvi prostora pred domom ter še o marsičem.

Na sestanku so govorili tudi o delu DPM, ki bo v kratkem priredilo šolo za starše. Ob večerih bo več predavanj o vzgoji in negi otrok, predavali pa bodo prosvetniki in zdravstveni delavci. Ker ni bilo na sestanku nikogar iz krajevnega urada, je nekaj več o bodočih krajevnih skupnostih povedal kar predsednik krajevnega odbora SZDL. Našel je nalogo te nove samoupravne organizacije občanov in povedal, da bodo kmalu volitve njenih organov.

KR

Tako je povedal predsednik krajevnega odbora SZDL in vsi so mu dali prav. Na-

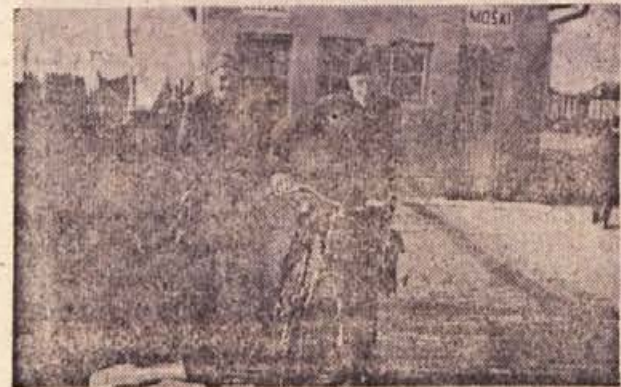
Jeseničani bodo zbrali milijon dinarjev za transformator

Na Jesenicah na Dolenjskem pridno zbirajo prostovoljne prispevke za transformatorsko postajo. Brez nje ne morejo več vzdržati. Luč je zelo slaba in matere se pritožujejo, ker se otroci ne morejo učiti ne zjutraj in ne zvečer. V dopoldanskih urah prebivalci ne slišijo radijskih oddaj, gospodinje pa ob večerih ne vidijo šivati, likati in podobno. Električna luč neprestano utripa, ker v omrežju ni ustaljene napetosti. Ob večerih ne sme delati nobena obrtna delavni-

ca, čeprav bi marsikdo v tem času rad delal pri stroju.

Zaradi takšnih razmer so se Jeseničani odločili, da bodo postavili transformatorsko postajo še pred zimbo. Sami morajo zbrati milijon dinarjev, občinska skupščina bo prispevala 500.000 dinarjev, Elektro-Krško pa poldrugi milijon. Zdaj imajo že 600 tisoč dinarjev lastnih prispevkov. Največ so dali obrtniki, »Metala« ter »Kovino-plasta«. Kmetje bodo prispevali drogeve.

Neurejeno, vzgojno mlačno in brezbrizno okolje spravlja mladino na slaba pota in v kriminal

Brežiško gimnazijo obiskuje tudi precej dijakov iz krške in sevniške občine. Da čakanje na železniški postaji ne bi minilo povsem nekoristno, se je gimnazijec na sliki odločil za pisanje domače naloge kar zunaj na klopi. Družbo mu delata dva sošolca, kolesarja

Ce se ozremo za leto dni nazaj, potem lahko v Brežicah naštejemo lepo število posvetov in sej, na katerih so govorili o mladini, predvsem o njeni vzgoji in izobraževanju, o vključevanju v družbeno življenje, o raznih oblikah dela v klubih, o mladini v mestu in mladini na vasi, o varstvu in zaposlovanju in še o mnogih problemih, ki jih sproti poraja vsakdanjost. Ob tem so v razpravah večkrat omenili tudi stranspota mladih ljudi. Slišali smo o kaznivih dejanjih, o potepuštvu, tatvinah in podobnih stvareh.

Lani številke še niso bile zaskrbiljujoče. Izrečenih je bilo samo šest vzgojnih ukrepov. To leto pa se je število mladoletnih prestopnikov povečalo. Sodišče je obravnavalo 11 primerov. Strožje nadzorstvo staršev je odredilo v enem primeru, strožje nadzorstvo skrbstvenega organa v petih primerih, oddajo v vzgojni zavod v dveh primerih in oddajo v vzgojno popobiljevalni dom v treh primerih. Zaradi kraje je v postopku še sedem mlado-

letnikov do 14 leta starosti. Toda to ni vse. Skrbstveni organi imajo v evidenci še 26 otrok do 14. leta, od katerih je nekaj primerov posebno perečih.

Skoraj pri vseh teh mladih ljudeh so vzroki za prestopništvo v neurejenem, vzgojno nemočnem in brezbriznem okolju. Med mladinci na seznamu so le redki, ki so dokončali osemletko. Napravili so po pet, šest ali sedem razredov. To kaže na vzgojno zanemarjenost nekaj let nazaj. Pri učnjah in tudi sicer niso bili deležni prave pomoči in svoje neuspehe v šoli so nadoknadili na drugem področju. Zanimalo jih je brezdolje in lagodno življenje. Nad seboj niso čutili močne vzgojne roke, sami so si odredjali svoj prosti čas in se brez nadzorstva potikali okrog.

Občina plačuje vsak mesec za vsakega po 40.000 dinarjev

Večina otrok, ki zaidejo na pot delomrzištva in kriminala, izhaja iz ne-

popolnih družin. Ponekod ne živita več oba roditelja, drugod sta oče in mati razvezana ali pa kraljuje v družini alkohol. V takih primerih je še posebno hudo. Večji del denarja gre za pijačo in tako zmanjka sredstev celo za najnujnejše. V takem okolju se mladina hitro usmeri na napačna pota.

Pred kratkim je skupina treh fantov v 13. letu poskusila s pustolovskim življenjem. Utaborili so se v Vrbinu in nekaj dni jih sploh ni bilo domov. V obhodih po trgovinah so si prisvajali denar in druge predmete ter uživali v razgibanosti prepovedanih podvigov. Takšne avanture naj bi jim še naprej omogočale brezdelne urice stran od šole in doma, ki jim najbrž zelo malo pomenita. Načrti so se seveda izjalovili. En član trojice je zdaj že v vzgojnem zavodu, drugega bodo poslali, tretji pa bo ostal doma pod strožjim nadzorstvom.

V vzgojnih domovih so iz brežiške občine trenutno štirje mladinci.

„RAZVIJATI INDUSTRIJO IN TURIZEM!“

Razgovor s poslancem republiškega zbora Slavkom Štrukljem iz Sevnice

»Tovariš poslanec, v republiški skupščini je bil zadnji četrtlet sprejet zakon o financiranju družbeno-političnih skupnosti, ki ureja odnose med občinami, okraji in republiko. Zakon tudi zagotavlja dopolnilna sredstva občinam, ki z lastnimi sredstvi ne morejo zadovoljivo izpolnjevati nalog na področju družbenih in dru-

in delitev le-teh na več razredov.

»Kako ocenjujete možnosti za nadaljnji gospodarski razvoj občine?»

»Sodim, da ima občina Sevnica perspektive zlasti v industriji in turizmu. Zaradi majhne ekonomske moči pa sama ne bo mogla reševati teh problemov. Nujno je potrebna modernizacija zastarelih obratov Kopitarne in Jugotanina ter nadaljnje razvijanje na novo zgrajene tekstilne konfekcije »Lisca«, Mizarske zadruge in konfekcije »Jutrarnjka«.

Berite in razširjajte Dolenjski list!

Skrb za dobre lovske pse

Nedavno lovsko srečanje — preizkušnja psov vseh pasem v Cerknici — katerega so se udeležili tudi zastopniki Gopitvenega lovišča »Rog« Kočevje, je pokazalo, da posvečajo lovcem tega lovišča precej skrbi vzgoji lovskih psov za delo po krvni sledi. Namen takega šolanja je, da izvežban pes ob nezanesljivih streljih polišče obstreljeno divjad in jo pokaže lovcu. Med tekmovalci je osvojil prvo mesto pes brak-jazbecar »Kadeta« pod vodstvom lastnika Ivana Grajša, znanega in priljubljenega lovca iz Dolge vasi pri Kočevju.

Matični urad Vinica

Oktober sta bili doma rojeni 2 deklici. Porok ni bilo — Umrla sta: Matija Zalec, kmetovalec iz Brega pri Sinjem vrhu, 70 let, in Ivan Stegne, kmetovalec iz Sečjega sela, 78 let.

Z uvozom strojev bi lahko za 100 odst. povečali izvoz!

Sevniška Kopitarna bo v decembru izdala 30.000 parov napejčev za ženske čevlje — salonarje, ki jih iščejo predvsem na ameriškem trgu. To bo poskusna proizvodnja, ki jo bodo poslali kupcu iz ZDA kot vzorčno pošiljko. S prodajo omenjenih napejčev v Združene države Amerike bi podjetje lahko znatno povečalo izvoz končnih izdelkov na zahodno tržišče. Proizvodnja teh izdelkov pa je zaenkrat še omejena, ker primanjkuje potrebnih strojev. V programu imajo že uvoz finih kopirnih strojev iz Italije, s katerimi bi sedanji obseg proizvodnje povečali več kot za sto odstotkov. Podjetje izvažajo zdaj za 100.000 dolarjev končnih izdelkov, to vrednost pa bi potem lahko povečalo najmanj na 300.000 do 400.000 dolarjev. Investicija je v primerjavi s tem zelo skromna. Podjetje bi za uvoz strojev potrebovalo le 50 tisoč dolarjev. Dinarska sredstva imajo zagotovljena in čaka na odobritev devizne vsote.

Omenil sem že, da ima občina precejšnje možnosti za modernizacijo »Jugotanina«. V tem obratu gre v odpad več kot 10.000 ton lesa na leto. Ta les bi lahko uporabili za predelavo in za tak-

SEVNIŠKI VESTNIK

šen obrat niti ne bi bile potrebne prevelike investicije. Delal bi lahko brez uvoženih surovin in brez bistvenega povečanja porabe lesa! Izvoz bi v tem primeru lahko povečal najmanj dvakratno. Podobno je z ostalo industrijo. Za omenjene rekonstrukcije se borimo že več kot 15 let, vendar vse kaže, da nekateri odgovorni činitelji izven občine dajejo prednost tistim investicijam, ki zahtevajo vi-

soke zneske in za katere je po dograditvi potreben velik odstotek uvoženih surovin.

»Prej ste omenili tudi turizem. Kakšne načrte imate v tej panogi?»

»Za razvoj turizma ima Sevnica posebno ugodno lego in klimo ter je hkrati izhodišče za lepe izlete v okolico. Manjkajo nam predvsem dobre prometne zveze. Vežani smo v glavnem na železnico. Na teniškiju občine so za sedaj samo ceste tre tjeja in četrtega reda, ki pa so zelo obremenjene in neprimerne zlasti za težji promet. Z ozirom na ogromen promet je mnogo preslabo vzdrževana cesta Zidani most — Krško. Nujno potrebna bi bila modernizacija zasavske ceste. Odsek od Rimskih Toplic do Zidanega mosta bo kmalu urejen in potem bi morali nadaljevati delo vzdolž Save do Krškega.«

J. T.

Jesenska podoba iz okolice Sevnice

V KOPITARNI VEDNO BOLJE ZASLUŽIJO

Sevniška tovarna kopit sodi med tista podjetja, ki se zavedajo, da je proizvodnja možno povečevati tudi ob zastarelem strojnem parku. Prav zaradi te zavesti se je delovni kolektiv po krizi v lanskem letu hitro znašel. Usmeril se je na aktiviranje tistih rezerv, ki jih je zaslužil v smotrnejši organizaciji dela. Sadovi niso izostali.

žijo kot drugi delavci. Normirana dela opravlja zdaj 58 odstotkov delavcev.

Izdelujejo že tudi plastične pete

Letošnji plan znaša 1 milijardo in 39 milijonov dinarjev. V primerjavi z lanskim letom je povečan za 22 odstotkov. Do konca leta ga bodo verjetno precej presegle. Realizacija je bila največja v prvem tromesečju, v naslednjih dveh tromesečjih pa je bil uspeh precej manjši. V podjetju sodijo, da so povzročili to deloma letni dopusti, deloma pa tudi pomanjkanje naročil v obratu za izdelovanje pet. Če bo še zadnje četrtletje tako uspešno kot prvo, potem ne bodo v skrbeh ne za osebne dohodke in ne za sklade podjetja.

Zanimivo je, da proizvodnja pet postopoma upada že od 1960. leta dalje. Takrat so napravili 1.368.000 parov pet, letos pa že 300 tisoč manj. Lesene pete vedno bolj izpodrivajo plastične. Tudi Kopitarna v Sevnici jih že poskuša izdelovati iz plastične snovi. Letos so jih napravili nekaj več kot 2000 parov. V bodoče se bodo izdelovanju tovrstnih pet še bolj posvečali in se tako prilagodili zahtevam mode. To so hkrati tudi zahteve časa in vedno večjih potreb čevljarke industrije, ki išče zase tudi nove materiale.

V sklopu podjetja dela tudi žagarski obrat. Lani je imel ob koncu tretjega tromesečja skoraj 13 milijonov izgube. Letos je slika popolnoma drugačna. Zabeležili so 10 milijonov dobička! Šest milijonov in pol so pridobili z ukinitvijo prometnega davka,

drugo pa je ustvaril kolektiv z dobrim gospodarjenjem.

Podjetje močno bremeni izredno velik škart pri proizvodnji kopit. O tem so že večkrat razpravljali, vendar za sedaj še niso našli zadovoljive rešitve. Odstotek škart pri izdelovanju kopit je 23,18 in se je letos zmanjšal za 4,08 odstotka. To je sicer razveseljav pojav, vendar ob celotni vsoti ne pomeni mnogo. Letno gre na tak način v nič 54 tisoč parov kopit.

Izvozili bodo za 150.000 dolarjev

Kopitarna se že vsa leta uspešno vključuje v zunanje tržišče. Izvažajo žagan les listavcev in iglavcev, surova kopita, finalna kopita, napejčarje za čevlje, pete in lesno galanterijo. Letošnji plan izvoza predvideva, da bodo prodali v tujino za 150.000 dolarjev svojih izdelkov. Te naloge kolektiv kar dobro izpolnjuje. Do konca septembra so uresničili 76 odstotkov planskih nalog. Upajo, da bodo v zadnjem četrtletju uspešno izpolnili vse načrte.

Nadaljnega gospodarskega razvoja si v Kopitarni ne morejo predstavljati brez rekonstrukcije. Vse imajo že pripravljeno in prihodnje leto bodo začeli modernizirati svoje zastarelo podjetje. Celotna investicija bo veljala 117 milijonov dinarjev. Zgradili bodo lopo za zračno in umetno sušenje kopit ter postavili obrat polizdelkov. Za to dvojje bodo potrebovali 47 milijonov dinarjev. Ostale investicije bodo porabili za nabavo nujno potrebnih strojev. Pot, ki si jo je začrtal delovni kolektiv Kopitarne, ne bo samo pridobitev za podjetje, ampak tudi za občino.

Živahna konferenca Socialistične zveze v Loki

22. novembra je bila v Loki konferenca krajevne organizacije SZDL. Navzoči so pogrešali predstavnike občinskega odbora SZDL iz Sevnice, pa tudi šefa krajevnega urada iz Loke in področnega odbornika občinske skupščine, ki se konference niso udeležili. Razprava je bila dokaj živahna, v njej pa so se pomudili ob ustanovitvi krajevne skupnosti, kar so izglasovali Ločani že pred letom na zboru občanov. Ugotovili so, da bo imela bodoča krajevna skupnost kar precej dela, saj je komunalnih problemov na pretek. Javna razsvetljava ni urejena, pa tudi s krajevnimi potmi je precej težav. Člani so predlagali, naj bi tudi Loka dobila svojega cestarja, kot ga imajo področja ostalih

krajevnih uradov. Jezili so se nad jamasto in zelo slabo cesto od gramoznice ob Savi, ki jo je uničilo Cestno podjetje iz Celja. Po njej prevažajo gramoz za cesto Zidani most — Rimske Toplice. Težki tovornjaki so cesto uničili predvsem zato, ker je niso dovolj utrčili. Občani so menili, da ni prav zaradi neizdelanih urbanističnih načrtov ovirati gradnjo stanovanjskih hiš, ker so potrebe po stanovanjih vedno večje. Ponovno so poudarili, da je treba izdelati načrte loškega vodovoda. Ker dolg, ki je nastal pri gradnji novega transformatorja, še ni poravnano, so pooblastili krajevno organizacijo SZDL, naj to uredi. S. Skočir

»Ne vem, čemu imajo prednost veliko dražje investicije ter objekti, ki terjajo uvoz surovin, mi pa moramo pokuriti vsako leto več kot 10.000 ton dobrega lesa!« pravi ljudski poslanec Slavko Štrukelj

gih služb. Vaše občane prav gotovo zanima, kaj si obeta-te od novega načina financiranja v sevniški občini. Povejte, prosim, o tem nekaj besed!

»V našem občinskem proračunu je vedno primanjkovalo sredstev za šolstvo, zdravstvo in socialno varstvo. Z novim zakonom bodo občine zadržale več sredstev zase, vendar menim, da pri nas kljub temu brez pomoči širše družbene skupnosti ne bomo mogli nuditi občanom vsega, kar smo jim dolžni zagotoviti.

Napačno bi bilo, če bi zdaj pričakovali, da bo z morebitno dotacijo vse urejeno. Še vedno se bomo spoprijemali s težavami, to pa zaradi hribovitega terena naše občine, zaradi velikega števila ostarelih kmetov in zaradi oddaljenih in razstresenih vasi. To podražuje predvsem šolstvo. Prevozi otrok niso povsod možni in tem otrokom bi morali omogočiti internetsko bivanje v kraju šolanja.

»Ali predvidevate za prihodnje leto veliko davčnih olajšav v kmetijstvu?»

»Da, s tem računamo in proračunski dohodki se bodo zaradi tega precej zmanjšali. Napraviti bo treba temeljite analize dosedanje razdelitve kmetijskih okolišev po razredih. V bodoče bo potrebna tudi bolj podrobna obdelava katastrskih občin

v vzgojno-poboljševalnih zavodih pa jih je pet. Oskrba je draga in občina plačuje za vsakogar po 40.000 dinarjev na mesec. To so veliki izdatki, ki jih ni lahko spraviti skupaj. Ko se ti mladoletniki vračajo iz zavodov, je treba delo z njimi nadaljevati. Skrbstveni organi jim skupno z zavodom za zaposlovanje skušajo najti ustrežno zaposlitev, kar je marsikdaj težko. Delovne organizacije se takšne mladine branijo in potrebno je precej prepričevanja, da le sprejmejo koga od »znanomanih«.

Starši lovijo v tujini marke, za otroke doma pa jim ni mar!

V zadnjem mesecu odkrivajo varnostni organi prestopnike med tistimi otroki, katerih starši so odšli na delo v Nemčijo. Družčina takih razpuščenih fantičev je začela krasti, vendar so ji kmalu prišli na sled. Za to so odgovorni predvsem starši, ker niso poskrbeli za vzgojo svojih otrok med bivanjem v tujini. Denar ni vse, čeprav mnogi starši mislijo samo nanj in pozabljajo, da z odhodom od doma povzročajo neprecenljivo vzgojno škodo! Otroke prikrajšajo za življenje v družinskem krogu in jim nudijo za vse to le slabo nadomestilo. Tako so skrbstveni organi zabeležili

v Trnju primer, ko sta oče in mati odšla v Nemčijo, doma pa pustila peto otroka. Skrb za njega sta naložila starim staršem, ki pa ne morejo biti kos vsem vzgojnim nalogam. Nič čudnega torej, če otroci kradejo!

V neki družini v Sentenartu je odšla v Nemčijo za služkom žena. Doma je ostal mož z dvema otrokoma v 12. in 13. letu. Pri hiši ni več nobene reda, od kar so sami. Dom ne vleče ne očeta ne otrok. Oče obeh fantov se pogosto ustavlja v gostilni, otroka pa živita svoje življenje. Pol-druhi mesec ju sploh ni bilo v šolo. Zdjaj so ju oddali v oskrbo rejnikom. Verjetno ju bo težko spraviti spet na pravi tir. Za to bo potrebno precej potrpežljive vzgojne dela...

Druge mati, prav tako iz Sentenarta, je oddala sorodnikom komaj leto dni starega otroka. Oba z možem sta v Nemčiji. Ob vrnitvi bosta najbrž prinesla lepe denarce, ki pa otroku ne bodo mogli nadomestiti ljubezni in nege v družinskem okolju.

Na lovu za markami zapuščajo matere še manjše otroke. V Krški vasi se dva zakonca nista obotavljala oditi na delo onstran meja, čeprav je bilo mlajšemu otroku komaj tri mesece, starejši pa še ni dopolnil treh let! Izročila sta ju starim staršem in za oskr-

bo plačujeta 10.000 dinarjev na mesec. Če mislita, da je s tem vse opravljeno, se motita. Skrbstveni organi so ugotovili, da otroka marsikdaj nimata niti mleka! Doma ga je zmanjkalo, na kmetih pa ni vedno v navadi, da bi ga kupovali. Za to je vendar škoda denarja! Stari starši si mislijo: otroci bodo že prebili nekaj časa brez mleka, saj ga je tudi njim včasih manjkalo...

Iz Krške vasi je tudi tale primer: starša sta se zaposlila v Nemčiji. Otroka imata v zavodu za duševno zaostalo mladino, občina pa plačuje oskrbo zanj. Nihče od njiju se ne spomni, da bi tudi sam kaj prispeval. Z odhodom čez mejo sta se otrešla vsake dolžnosti.

Takih primerov bi lahko našli še več. Starši vidijo samo denar, ne vidijo pa tega, da bodo njihovi otroci zaradi vzgojne zanemarjenosti lahko problematični za družbo vse življenje. Prav zaradi tega si organi socialnega varstva prizadevajo, da bi skupno s tajništvo za notranje zadeve zahtevali od staršev sklenitev rejniških pogodb pred odhodom v tujino. Starši bi bili na ta način prisiljeni poskrbeti za dobro vzgojo svojih otrok med odsotnostjo, služba socialnega varstva pa bi vzgojo pri rejniških družinah lahko nadzirala.

J. Teppy

Trije že dosegli plan vnovčene realizacije

Prvih deset mesecev leta lahko označimo v kočevskem gospodarstvu kot ugodne, saj je v primerjavi z istim obdobjem lanskega leta narasla vrednost industrijske proizvodnje za 28,9 odstotka, število zaposlenih pa se je povečalo za 5,6 odstotka. V primerjavi z lanskim oktobrom je v letošnjem vrednost industrijske proizvodnje zelo lepo napredovala, saj se je ob 5,3 odstotka povečanim številu zaposlenih povečala kar za 28 odstotkov. Izredno dobra je bila tudi prodaja gotovih izdelkov, saj so industrijska podjetja v prvih desetih mesecih prodala za 25,9 odstotka več kot v istem času lani, samo v oktobru pa celo za 67,4 odstotka več kot v lanskem oktobru.

Ugodno je tudi plačevanje faktur. Do oktobra je bila fakturirana realizacija za 19,1 odstotka večja kot v

istem času lani, oktobra pa celo za 46,6 odstotka večja kot v istem mesecu lanskega leta. Desetmesečni plan je preseženo za 3,2 odstotka, kar pomeni, da so industrijska podjetja izpolnila letni plan vnovčene realizacije s 86,5 odstotka. Itas, Inkop in dva obrata Inles v kočevski občini pa so že presežili let-

ni plan vnovčene realizacije. Manj kakor s tem smo lahko zadovoljni z izvozom. Itas in Melamin ne izpolnjujeta izvoznih obveznosti; Inles je že preseženo letni plan izvoza za 3 odstotke, hotel Pugled pa promet za 2,7 odstotka. Podjetja, ki izvažajo, so v prvih desetih mesecih leta izvozila za 33,5 odstotka več kot v istem obdobju lanskega leta, vendar pa so v tem času dosegla plan izvoza le s 65,7 odstotka.

Skupščinski dnevnik

V torek, 17. novembra, sta imela oba zborni občinski skupščini Kočevje že 19. sejo, na kateri sta obravnavali vrsto vprašanj. Najvažnejši točki dnevnega reda sta bili poročilo sveta za kmetijstvo in gozdarstvo o kmetijskih površinah, interesantnih za družbeno proizvodnjo in poročilo za borbe, o čemer poročamo v posebnih sestavkih.

Komisija za prošnje in pritožbe pri skuščini je tokrat prvič poročala o svojem delu. Čeprav obstaja še dalj časa, ji še ni uspelo ugotoviti svojega položaja; pri delu večkrat naletimo na nezaznavanje in nepriznavanje, veliko pa je tudi še občanov, ki sploh ne vedo zanjo. Ne vedo za organ, preko katerega lahko uveljavljajo svoje pravice. Letos je komisija prejela 34 pritožb, od tega 18 od občanov, 16 pa od višjih organov, kabineta predsednika, republiške in okrajne komisije, kamor so se občani pritožili mimo občinske komisije. To pomeni, da so višji organi odstopili občinski komisiji kar 47 odstotkov prošelj oziroma pritožb in da se občani še vedno radi pritožujejo na višje organe, čeprav le-ti vedno odstopajo vloge občinski komisiji, ki najraje prouči in uredi stvar. — Še vedno je največ vlog s področja stanovanjskih zadev (12), devet jih je bilo s področja pokojninskega in invalidskega zavarovanja ter družbene pomoči, pet iz delovnega razmerja, tri iz obdavnega in premoženjsko-pravnih zadev itd. Odborniki so menili, da je komisija kljub nekaterim pomanjkljivostim le opravila precejšnje delo in da se ljudje tudi vedno bolj obračajo nanjo in ne na višje organe. Kar zadeva stanovanjske probleme, je skupščina sicer pripravila vsem organizacijam, naj izdelajo natančne prioritete liste, tako da bo negodovanj in nesporazumov čim manj.

Skupščina je potrdila poročilo komisije za skrajšan delov-

ni čas o prehodu Trgoprometa na 42-urni teden. V podjetju bo poslej veljal takle delovni čas: v oddelku za prodajo na debelo od 7. do 14. ure, trgovina non-stop posluje po 12 ur, v dveh izmenah, eno uro pa porabi vsaka izmena za čiščenje, nadomeščanje ali pomoč pred pralniki itd. V ostalih enotah so ugotovili, da je največji promet od 9. do 11,30 in od 15. do 17. ure. Čemur bodo tudi prilagodili delovni čas: od 8. do 12 in od 14,30 do 17. ure, specifično za vsako enoto: Palič bodo, da bodo delovne čase čim bolj prilagodili potrebam potrošnikov.

Ker se bo s preselitvijo zdravstvene službe v novi zdravstveni dom sprostilo precej prostorov, je treba temeljito proučiti, kako te prostore čim bolj koristno uporabiti za vzgojno varstveno ustanovo, stanovanja za zdravstvene delavce in za upravo Trgoprometa, ki se bo izselila iz smilina. Skupščina je imenovala posebno komisijo, ki bo do naslednje seje stvar proučila in poročala. Predsednik komisije je Rudi Zbačnik, direktor KB, člani pa inž. Anton Knafelc, Hedvika Zakoček, Pavla Bradač in Ivan Vesel.

Več skrbi za otroško varstvo!

V kočevski občini je šest otroško varstvenih ustanov: vrtci Jurček, Čebelica in Kekec v mestu, Mlada rast na Rudniku ter vrtec v Kočevski Reki in vrtec Mojca v Stari cerkvi. Kapaciteta v vseh šestih vrtcih je 315 otrok, povprečno pa so izkoriščeni 77,8 odstotno (podatki so stari nekaj mesecev). Najmanj je zaseden Kekec v Kočevju (35 odstotno), najbolj pa Jurček (195 odst.). Z ustanovitvijo otroških jasli oktobra se je povečala potreba po novih prostorih, ker so jasli organizirane v dosegljivem Jurčku, prejšnji varovanci pa so se preselili v ostala vrtca.

Otrok, starih do 15 let, je v občini 5724, v vzgojno varstvenih ustanovah pa jih je le 245 ali 4,28 odstotka. V vrtcih je največ otrok v starosti od 3 do 6 let. K vzgojno varstvenim ustanovam spada tudi dom Dušana Remiha, ki lahko sprejme 120 go-

Kočevski pionirji — šahisti med simultanko s tovarišem Moharjem

Mladi šahisti iz Kočevja se pridno pripravljajo

Na osnovni šoli »Jože Seško« v Kočevju tudi letos deluje šahovski krožek, za katerega je vedno več zanimanja. Krožek šteje 60 članov, zato smo se že na prvem sestanku zmenili, da bomo de-

lali v dveh skupinah. Starejši pionirje vodi tov. Mohar, mlajše pa tov. Stančič.

Delati smo pričeli konec oktobra. Pogovorili smo se že o programu dela in določili urnik, zatem pa odigrali simultanko s tov. Moharjem. Četrtno je vse igre dobil, je bil z našim igranjem zadovoljen.

V kratkem bomo organizirali tekmovanje za šahovsko

prvenstvo domače šole, nato bomo odigrali nekaj simultank s starejšimi šahisti iz Kočevja, konec šolskega leta pa se bomo pomerili s šahisti drugih šol v občini.

Delo v šahovskem krožku nas zelo veseli, zato precejšen del prostega časa prebijemo ob šahovskih deskah.

Šahisti osnovne šole »Jože Seško« iz Kočevja

jenovev, in je letos poln. V njem so vajenci, dijaki, učenci obveznih šol.

Kaj je torej z otroki, ki niso vključeni v varstvene ustanove? Imajo vsi primerne varstvo in vzgojo? Prav gotovo ne in pričeti bo treba misliti tudi nanje, na vso odraščajočo mladino in ji omogočiti primerno varstvo, medtem ko so starši v službi, omogočiti jim pravo mladost. Če pa hočemo doseči to, je nujno misliti na nove, večje prostore, ki bodo tudi sodobneje opremljeni. Medtem ko na novogradnje varstvenih ustanov v Kočevju za zdaj še ni moč misliti, je treba čimprej izpopolniti sedanjo opremo, prostore pa bi lahko pridobili v eni izmed stavb zdravstvenega doma, ko se bo le-ta preselil v novo poslopje.

V vseh varstvenih ustanovah je organizirana tudi prehrana otrok, za kar skrbi šolska kuhinja Metka, ven-

KOČEVJSKE NOVICE

dar pa kuhinja popolnoma ne ustreza za prehrano malih varovancev. V šolah delujejo tudi šolske mlečne kuhinje, katerim bo prihodnje leto treba zagotoviti več sredstev, ker ne bodo dobivale posebne mednarodne pomoči. In če računamo, da je v šolah okrog 3000 otrok in da vsakemu namenimo dnevno le 20 din, se skozi vse leto nabere nad 12,5 milijona din!

KOČEVJE: 15-članski svet krajevne skupnosti

Konferenco krajevne organizacije SZDL Kočevje-mesto lahko ocenimo kot uspešno, čeprav bi ne škodilo, če bi se je udeležilo kaj več članov organizacije. Tudi tu so precej poudarjali vlogo in krepitve Socialistične zveze in se zavzeli za povečanje članstva. Menili so tudi, da je treba poživiti aktivnost mladine, govorili pa so še o družbenih službah, njihovih problemih in financiranju, o gradnji nove šole (predvsem kakšna naj bo in kje), o organizaciji zdravstva v novem zdravstvenem domu, o otroškem varstvu itd. V razpravi so udeleženci konference lepo dopolnili številne misli, ki jih je v poročilu izrekel predsednik Stane Poljanšek. Pomembno je tudi to, da so na konferenci sklenili, da dopolnili proračunski prispevek, ki bo z novim letom ukinjen, ostane še naprej za financiranje gradnje nove šole. Menili so tudi, da bi se morale delovne organizacije bolj zavedati skupnih potreb občanov, predvsem na področju družbenih služb, in več prispevati za zadovoljitev teh potreb. Tako pa obveznosti za zdravstveni dom nekateri kolektivi še vedno niso poravnali.

Na koncu so sklenili, da prične krajevna skupnost Kočevje-mesto delati z novim letom; imenovali so tudi 15-članski svet skupnosti.

„Sama sem s štirimi otroki...“

je povedala Danica Makovec, ena redkih cestark na naših cestah in ena izmed štirih cestarjev, ki smo jih srečali na cesti od Kočevja do Predgrada. Cesta je za te kraje edina zveza s svetom, zato mora biti dobra, gladka, brez odvečnih jam, v katerih se zbira deževnica in cesto potem razjeda...

Danica Makovec, mati štirih otrok, doma iz Predgrada, je že tri leta na cesti. »Že pokojni mož je delal na cesti, ko pa sem ostala sama s štirimi otroki, sem morala poprijeti za njim. Drugega dela ni bilo, živeti pa je treba. Otroci odraščajo, potrebujejo denar za šolo, obleko...«

»Kaj je treba, da je cesta dobra?«

»Veliko materiala je treba posipati, gramoz, ne zemljo! Vsako luknjo je treba zadelati takoj. Sama ne morem tako delati, ker mi ne pripeljejo dovolj materiala. Vedno jih prosim, na delovodstvu v Črnomlju, pa nič ne pomaga. Zato tudi cesta ni najboljša.«

Danica Makovec, ena redkih cestark na naših cestah

Njen delovni dan ne traja osem ur, pač pa mnogo več, šestnajst in še več. Otroci dajo veliko dela.

In njena želja?

»Že dolgo jih prosim za kolikor toliko spodoben dežni plašč, pa ga še vedno nimam. Brez plašča pa ne morem ob dežju na cesti. Sem jim kar rekla, da bom takrat, ko bo deževalo, kje pod streho: ne doma, ampak ob cesti. Kdo pa lahko dela v dežju, brez plašča?...«

—fe.

Obrtni delavec mora veliko znati

Če pušča streha, če popusti vodovodna inštalacija, če se skrivi parket ali zazijajo čevlji, se spomnimo obrtnikov in se navadno razjezimo nanje, na njihovo počasno, nekvalitetno in predrago delo. Pri tem pa ne vemo ali pa nam je kaj malo mar, kaj vse se skriva za besedo »obrti«, v kakšnih težavah je, kje so (brez dvoma tudi objektivni) vzroki za take težave ipd. S tem skromnim zapisom bomo skušali vsaj delno razjasniti to stvar, pri čemer nam izdatno pomaga Ivan Klun, direktor kočevskega Kovinarja, podjetja uslužnostnih obrti...

— V zadnjih dveh letih smo pri podjetju zmanjšali število reklamacij za okrog 95 odstotkov in še tu je večkrat vzrok reklamacije nepoučenost stranke. Npr.: za neko podjetje v Kočevju smo napeljevali vo-

dovodno inštalacijo, račun za opravljeno delo pa so nam zavrnil, češ da je previsok, neupravičen itd. Ko smo potem račun preverili in ga postavili na podlagi veljavnih gradbenih normativov, je bil končni znesek celo za deset tisoč dinarjev višji od prvotnega!

— Vsako reklamacijo podrobno proučimo, pa če gre še za tako majhne zneske, s čimer učimo svoje ljudi, da bi prihodnjič ne delali podobnih napak. Naša skrb pa je posvečena tudi VZGAJANJU DELAVCEV, da bi namreč znali občevasi s strankami, da bi bili vljudni. In pri tem ne smemo pozabiti, kar sicer zelo radi in velikokrat pozabljamo, da mora znati obrtnik veliko več kakor industrijski delavec in da bi moral biti tudi temu primerno nagrajen. Je pa prav narobe; obrtni

delavec prejema za svoje odgovorno, težko in vsestransko delo velikokrat precej manj kot delavec v industriji, ki pozna morda le serijsko proizvodnjo.

— Potem je tu še vprašanje cene, ki je velikokrat vzrok razburjanja, negodovanja. Cena in kvaliteta dela sta odvisni od delavca, njegove volje, prizadevnosti. Izmučen delavec, ki se bo iztrošil že na drugem delu, ne bo mogel nuditi poceni in kvalitetnih uslug. In še to: privatni obrtnik je lahko cenejši od »družbenega« predvsem zato, ker pri njem odpade vse birokratizirano poslovanje, ki pa je v gospodarski organizaciji v sedanjih pogojih nujno.

— Marsikdo delo obrtnikov podcenjuje, ga ne zna ali pa noče pravilno ceniti, čeprav so obrtne usluge mogočenejšje od recimo naših gradbe-

VOJNA ŠE NI POZABLJENA

Ljudem, ki so dali med vojno vse za revolucijo in našo svobodo, bi morala družba zdaj izdatneje pomagati in jim zagotoviti dostojnejše življenje!

Skoro bo minilo od vojne 20 let, a vendar se rane, zasokane v vojni, še niso zacelile. V ljudeh je še vedno živ spomin na tiste hude čase. V številnih domovih vise na častnem mestu spomenice kot skromno priznanje družinam svojcev, ki so darovali življenja za svobodo domovine.

Službena pot me je pred kratkim vodila od hiše do hiše in odkrival sem bolečine, ki so postale pekoče, ko je nanesel pogovor na padlega ali umrlega očeta, sina ali brata. Skoraj iz sieherne hiše pod Travno goro je bil kdo v internaciji. Pogosto sem slišal imena taborišč: Padova, Rab, Gonars, Renicci, Dachau, Buchenwald itd. Julij in avgust 1942 sta bila za mnoge usodna. Italijani so moše in fante iz ribniške doline množično pošiljali v taborišča. Transport za transportom je odhajal v nezna-

no, odkoder se marsikdo ni nikoli več vrnil.

Zena, imela je nad 60 let, je živo pripovedovala:

»Mož je bil eden prvih aktivistov v našem kraju. Partizani so pogosto zahajali k nam. Moj mož je opravljal zaupne naloge za narodno osvobodilno gibanje. Bil je funkcionar OF; sama sem mu pomagala, predvsem pa skrbela za prehrano partizanov. Val aretacij v juliju 1942 je mojega moža med prvimi pobral. Ne smem se spomniti, koliko gladu je preстал v italijanskih taboriščih! Okusil je Rab in Padova. Ob italijanski kapitulaciji je troje otrok z menoj nestrpnostno pričakovalo očeta. Namesto domov je prišel v drugo ujetništvo, v še hujše trpljenje. Po zaslugi domačih izdajalcev so ga Nemci aretirali, belogardiisti pa so ga na Urhu pri Ljubljani do smrti mučili. Vsako leto na dan mrtvih ga grem obiskat, tja, kjer je pokopan z drugimi mučeniki.«

Prenehala je, potem pa, kot da ji gre težko z jezika, še dodala: »Smrt mojega moža in vse trpljenje v zadnji vojni, kakor tudi delo, ki smo ga opravili za osvobodilno gibanje, je ocenjeno s 1200 dinarji mesečno pokojnine.«

xxx
Druga zgodba, Vsa družina

je delala za partizane vse od začetka upora. Trije fantje so šli v partizane že v prvi polovici leta 1942. Njihova teta je pripovedovala: »Fantom so starši pomrli še pred začetkom vojne. Šli so v partizane, drug za drugim. Kmalu zatem sem dobila prvo žalostno vest: V boju za svobodo je padel član vaše družine, nato je padel drugi fant in za njim še tretji.«

Teta je imela solze v očeh, ko je pripovedovala o svojih fantih, ki jih ne bo nikoli več videla.

xxx

Osemdesetletna žena je pripovedovala o sinovih, ki so ju sežgali Nemci, enega v Buchenwaldu, drugega v drugem taborišču smrti. »Mlajši je bil še fant, ko so ga ujeli Nemci v jesenski ofenzivi 1943. Ne vem, kdaj so ga umorili. Drugega sina

so Nemci aretirali in ga poslali v internacijo nekaj dni zatem, ko se je kot okostnjak vrnil iz italijanskih taborišč. Malo pred koncem vojne je tam umrl od gladu. Dobivam okoli 3.000 din pokojnine, precej premalo za življenje...«

Se in še bi lahko pripovedoval. Vse zgodbe so si po trpljenju naših ljudi tako podobne, težke in pretresljive, da izvajajo solze v oči. Slišal sem na desetine takih zgodb prebivalcev pod Travno goro. Številni fantje in moške so bili v partizanih, matere in sestre so pomagale partizanom s hrano, bile so obveščevalke itd. Za kazni so Nemci požgali Vinice. Sorazmerno velik davek so dali ti kraji za osvoboditev domovine. Pa tudi preživelih iz vojne vihre je iz leta v leto manj. Prizadejano trpljenje v taboriščih in težave partizanskega vojskovanja so marsikomu načeli zdravje. Tem ljudem pa bi morali danes izdatneje pomagati in jim omogočiti dostojnejše življenje v družbi, za katero so prav oni največ prispevali!

KAREL ORAZEM

Pred konferenco krajevne organizacije SZDL Ribnica

Konference krajevnih organizacij v ribniški občini se bližajo kraju. Po priporočilu občinskega odbora naj bi bile zaključene do 20. decembra. Med 10. in 15. decembrom bo tudi konferenca KO SZDL Ribnica, na kateri bodo člani lahko obravnavali dolgo vrsto pomembnih vprašanj. Predvsem pa bi morali že v poročilu in kasneje v razpravi poudariti mesto in vlogo Socialistične zveze, zlasti še zato, ker zaradi drugih organizacij in samega centra občine delo organizacije zbledi, ne najde prave vsebine dela. Marsikdaj marsikaj opravi občinski odbor SZDL, čeprav bi isto delo veliko lažje opravila krajevna organizacija. Na konferenci bodo nujno morali spregovoriti tudi o družbenih službah, zdravstvu, šolstvu, krajevnih skupnosti, volitvah itd. Predvsem pa bo treba premišljeno formirati nov, močnejši in aktivnejši odbor krajevne organizacije, ki naj se čimprej osamosvoji od občinskega odbora.

V katerih volilnih enotah bodo spomladi volitve?

Ceprav je do pomladi, ko bodo po dveh letih spet odprta volišča in bomo volili naše predstavnike v zvezno in republiško skupščino in polovico odbornikov občinske skupščine, še precej časa, ni za pričetek temeljitih priprav nič prezgodaj! Skoro po vseh občinah so že izvoljene politične volilne komisije pri

občinskih odborih Socialistične zveze, ki bodo morale v najkrajšem času že pričeti delati. Ena najvažnejših začetnih nalog je temeljito evidentiranje kadrov, se pravi vseh tistih, ki bi jih zbori volivcev lahko postavili za kandidate, ob tem pa je treba temeljito preštudirati sestavo in delo dosedanje občinske skupščine, ugotoviti, kateri odborniki se bodo po preteku dveletnega mandata zamenjali in si prizadevati, da bi sestavi in s tem delo skupščine še izboljšali. Prav to pa zahteva precej dela in resnosti in naloga komisije za volitve, pa tudi zborov volivcev ne bo lahka, izbrati najboljše in najbolj zaslužne občane za občinsko skupščino.

Ze v prejšnji številki smo pisali, katerim zveznim in republiškim poslancem bo spomladi potekel dveletni mandat in bo treba izvoliti nove, tokrat pa bi zabeležili, v katerih volilnih enotah v ribniški občini bodo spomladi volili nove občinske odbornike. Skupščina šteje 52 članov; od tega se jih bo ob aprilskih volitvah menjalo skoro polovica — petindvajset. Tedaj bodo oddali mandat naslednji odborniki: Volilna enota 2, Dolenja vas — Oražem Ladislav; volilna enota 4, Nemška vas, Otavice — Janez Campa; VE 6, Hrovača — Janez Bolha; VE 8, Ribnica II — inž. Nande Nadler; VE 10, Gorenja vas — France Ilc; VE 12, Jurjevica, Kot, Breže, — Ivan Mihelič; VE 14, Zlebič, Sušje, Gor. Lazl, Slatnik — Janez

Kozina; VE 16, Slemenca — Sodražica — Stane Vesel; Stanko Lovšin; VE 18, Zamostec, Sinovica, Preska, Ravni dol, Nova Stifca, Lipovščica — Alojz Mestek; VE 20, Sodražica II, Jelovec — Evgen Ivanc; VE 22, Žimarice, Podklanec, Globel — Stanko Kovačič; VE 24, Hrib, Segova vas — Rudolf Lavrič; VE 26, Mali log — Ivan Debeljak.

Zbor delovnih skupnosti: VE 2, Inles — galanterija, vezana vrata — Slava Andoljšek; VE 4, Inles — Hrast,

Sodražica — Stane Vesel; VE 6, Kovinsko in Opekarna — Ivan Ilc; VE 8, Komunalna, stanov. skup. NB itd. — Alojz Lesar; VE 10, trg. podjetje in gostinstvo — Draga Lovšin; VE 13, kmetijska skupina Dolenja vas — Mirko Merhar; VE 15, kmet. skupina Velike Poljane — Martin Gregorič; VE 17, kmet. skupina Sodražica — Matija Petrič; VE 19, kmet. skupina Retje — Alojz Car; VE 21, osnovna šola Ribnica II — Ančka Lovšin; VE 24, zdravstvo in soc. varstvo — Jože Oberstar; VE 26, javna uprava in družbene organizacije — Alojz Kragelj.

REŠETO

Mladinski aktiv v Osilnici zaspal?

Večina mladinskih aktivov je že imela letne konference, delo aktivna je zamrlo, sekretariat pa ni zmožen sklicati letne konference. Sedanji sekretariat že v začetku ni bil deležen podpore najaktivnejših članov ZM v Osilnici. Konferenca je bila v času, ko teh ni bilo doma, ker so večinoma dijaki. Ze na prvem sestanku pa se je pokazalo, da novi sekretariat ne uživa zaupanja najaktivnejših. Potem ko so kritično pregledali delo v preteklem letu in

delo posameznih članov sekretariata, so prišli do spoznanja, da bo treba korenitih sprememb. Zato so se obrnili na občinski komite ZMS, vendar ta ni dal odgovora. Tako je delo zamrlo. Mladina se je oklenila športne sekcije »Kolpa«, ki je tako postala resnični predstavnik mladine iz Osilnice in okolice. Da bo delo spet zaživelo, bodo potrebne spremembe v vodstvu in potrebno bo tudi podpreti »Kolpa«.

J. OZURA

Izpremenite naš »elektro-rajon!«

Območje Ortneka in Velikih Poljan ter bližnjih vasi spada pod elektro-rajon v Sodražici. Prebivalci s tem niso zadovoljni, ker je Sodražica preveč oddaljena in težko dosegljiva. Električne okvare so pogoste, monterja, ki bi jih popravil, pa iz Sodražice težko priključimo. Če se okvara primeri po 15. uri, ne moremo na noben način priključiti monterja iz Sodražice, kamor se lahko podamo kvečjemu peš. Zategadelj smo v takšnih primerih obsojeni na čakanje v temi in brezdelju, ker lahko šele naslednjega dne ob 8. uri zjutraj monterja pokličemo po telefonu. Če bi bili dodeljeni elektro-rajonu v Ribnici, bi takšne nevednosti odpadle, ker bi nam bil monter dosegljiv ves dan, podnevi in ponoči. Skoraj vsako uro imamo od Ribnice avtobuse, vlake, pa tudi telefona bi se lahko posluževali. Električni tok nam danes veliko pomeni, zato ga, če pride do okvare, toliko bolj pogrešamo.

V. P.

Stanujejo v eni sobi, če ta prostor zasluži tako ime: mati, ki je že v letih, hči, ki je vdova, in njena dva otroka. Prostor nima sanitarij in drugega, kar spada k stanovanju. Okna in vrata so slaba, tako da stanovalci občutijo vsak hlad.

Prosijo za človeku dostojno stanovanje. Tega pa ni. Ali so res obsojeni na dosmrtno bivanje na

STANOVANJE, KI NI STANOVANJE

nekaj kvadratnih metrov prostora? Živijo v prostori obrata družbene prehrane v Ribnici. Zima trka na duri in tudi na njihov dom. Mati obeh otrok je zaposlena v obratu podjetja INLES. Ali so v sindikalni podružnici kaj razpravljali o stanovanju, kjer živi njihova članica? Če so, ali so kaj ukrenili, da pride tudi Zrnolova družina kdaj do spodobnega stanovanja? -r.

Raje manjše kot večje skupnosti!

V četrtek pred dnevom republike so se v Ribnici zbrali nekateri odborniki občinskega zbora, da bi se dogovorili o številu in obsegu krajevnih skupnosti, ki bodo ustanovljene do konca leta. Pred tem, nekako sredi decembra, bo o tem še podrobneje razpravljala občinska skupščina in tudi formalno sprejela sklep o obsegu KS. Tega namreč, prav tako pa tudi ne števil KS, ne določa tudi občinski statut in pri tem daje občanom posameznih področij proste roke in možnost temeljitega preudarka.

Na tem razgovoru so odborniki menili, da nima smisla ustanoviti velikih krajevnih skupnosti, ker bi težko reševale in urejale številne probleme morda številnih krajev, združenih v skupnosti. Predvsem pa ne gre združevati v eno skupnost mestnih (Ribnica, Sodražica in nemestnih področij).

Krajevne skupnosti bodo v Loškem potoku, na Gori, v Slemenih, Velikih Poljanah, za vasi Sušje, Jurjevica, Kot, Breže, za Bukovico, Dane in

Dolenjo vas z okolico in v Grčaricah. Pri tem nastaja nekaj problemov, ki so jih skušali na posvetu rešiti ali so priporočili prebivalcem v teh predelih, naj se sami odločijo. Naj bo npr. ena KS za Sodražico samo ali tudi z okolico tja do Podklanca, posebno ker je Sodražica mestno področje in bi težko reševali določena vprašanja, ne da bi prihajali do sporov ali nerazumevanja. Menili so, naj bo KS v Sodražici, za vasi Žimarice, Globel in Podklanec pa spet ena. Težko bi spravili v eno skupnost tudi Bukovico, Dane in Sajevec. Odborniki so menili, da naj imata Bukovica in Dane svoj KS, Sajevec pa svojo ozir. ker je kraj majhen, stalno predsedstvo zbora volivcev ali kak drug organ. Ker je bilo sklenjeno, da k mestnim predelom ne bodo priključevali vasi, bodo ustanovili KS tudi za Breg, Dolenje Lazje in Zapuže, Hrvoča se priključi KS Ribnica, Nemška vas bo ustanovila svojo skupnost, prav tako pa tudi Goriča vas in Otavice, če se ne

bi občani kako drugače dogovorili. Grčarice bodo imele tudi svojo skupnost, po enem prejšnjih predlogov in po razgovorih z občani pa bi bila v Dolenji vasi KS za vse okoliške vasi. To bi bila zelo velika KS in po mnenju občanov v Rakitnici bi zelo težko opravljala predvidene naloge enako za vse vasi. Ker je Rakitnica oddaljena od Dolenje vasi dva kilometra, so menili na tem posvetu, da je bolje, če imajo tam lastno krajevno skupnost, v Dolenji vasi pa bi bila za ostale vasi — Dolenjo vas, Prigorico in Lipovec.

ZA PITANJE PRASIČEV samo

ker pospešuje debelenje!
Proizvaja Drogerija Ljubljana

nih. Z uslugami niti ne pokrivamo vseh svojih stroškov, zato bi jih prav radi opustili, toda kdo bi jih pa potem opravljal? V našem primeru imamo okrog 60 do 70 odstotkov gradbene dejavnosti, drugo pa so usluge in ker za njema naša dejavnost nad 50 odstotkov gradbene, nimamo nobenih olajšav pri družbenih dajatvah, nismo uslužnostna dejavnost. V tem je tudi jedro »visokih cen uslug, ki pa so, v primerjavi z drugimi dejavnostmi (npr. ura pri Kovinarju ali ura v kakem industrijskem podjetju) še vedno precej nizke.

Rad bi opozoril še na en problem, na precejšnje materialne težave. Različnega materiala imamo na zalogi za okrog 50 milijonov dinarjev, se pravi, za dobrih 40 milijonov več, kakor bi bilo potrebno. Toda kljub temu se nam primeri, da nekoga dela ne moremo opraviti, ker ni materiala! Če bi bila trgovina bolj ažurna, če bi lahko vedno

in povsod dobili ves potreben material, nam ne bi bilo treba vezati v skladišča tolikšnih sredstev. Ko smo nekoč razmišljali, da bi našo uslužnostno dejavnost oddvojili od podjetja, nas je zavrla prav to. Malo uslužnostno podjetje nikakor ne bi moglo imeti tako velikih zalog materiala — če ga pa ne bi imelo, ne bi mogli delati.

Problem obrti ni najbolj rožnat, saj obrtnikov manjka na vseh koncih. Občinska skupščina je prav na zadnji seji sprejela odlok o višini davka na dohodke v stalnem znesku. To se pravi, da bo lahko vsakdo poleg redne službe opravljal še obrt, le prijaviti jo bo moral. Bomo s tem napravili uslugo naši obrti?

Kar zadeva obrt, menim, da smo v Kočevju nekje na slovenskem povprečju, da nam obrtnih storitev manjka prav tako kakor drugod, toda vprašanje je, če je tak način reševanja problema obrti in obrtnikov res najboljši, saj lahko legaliza-

cija šušmarstva, če to malo grobo imenujem, bolj škodi kot koristi. Ljudi, ki so pravilno razumeli sedanja prizadevanja, morda ni veliko in nemalo jih bo, ki bodo na ta način reševali svoj standard in ne problem pomanjkanja obrtnih storitev. Vprašanje je tudi, če bodo pripravljene opravljati PRAV VSE USLUGE ali SAMO TISTE, KI BODO »NESLE!« Delavec, ki bo poleg službe še obrtnik, bo tudi negativno vplival na sodelavce, izčrpaval se bo v popoklanskem delu in prihajal v podjetje utrujen, njegov delovni učinek bo manjši itd. Podlaga za obstoj in napredek obrti so le legalne obrtne organizacije, družbene ali zasebne, v katerih se VZGAJAJO NOVI KADRI, čemur bi morali dati še poseben poudarek. Bojim se pa, da bo z leti vedno manj obrtnikov, vedno manj bo novih, mladih kadrov...

FRANCE GRIVEC

Bistrica in Topli vrh imata elektriko

V Bistrici, ki edina v Beli krajini doslej še ni imela elektrike, je v soboto, 21. novembra, zasvetila električna luč. S tem je elektrifikacija Bele krajine končana. To svojo delovno zmago so vaščani proslavili v vedrem razpoloženju in ob tej priložnosti povabili v svojo sredo predstavnike občinske skupščine

Črnomelj, podjetja Elektro iz Ljubljane in Novega mesta ter gozdarje iz Črnomlja. Vsi ti so namreč sodelovali pri izvedbi del in pomagali tej oddaljeni vasi, ki je bila v času NOB popolnoma porušena in po vojni obnovljena, da je dobila elektriko.

Hkrati pa so člani lovske družine Loka s prostovolj-

nim delom, prevozi, z materialom in s finančno pomočjo napeljali elektriko v svojo

NOVICE ČRNOMALJSKE KOMUNE

lovski dom na Toplem vrhu, ki je bil zgrajen pred nekaj leti. To je lep primer sodelovanja vaščanov z lovsko organizacijo. Vaščani, lovci in gozdarji so dali vse drogeve, izkopali so jame, opravili prevoze, posekali in očistili trase ter s tem mnogo prispevali k izvršitvi del.

Z elektrifikacijo lovskega doma na Toplem vrhu je dobila Bela krajina še eno lepo turistično postojanko, ki je v bodoče namenjena tudi širšim potrebam izletniškega turizma. Dom je 643 metrov visoko, ob cesti, ki je sposobna za vse vrste motornih vozil, vas Bistrica pa ima dvakrat na dan avtobusno zve-

zo. V domu je več sob za prenočišča, urejena je kuhinja, sanitarije s hišnim vodovodom, družabna soba in dve verandi z razgledom. Razsežni gozdovi v okolici doma in košenice pa so kot nalasč za sprehode. Tudi za gojenje zimskega športa so tu vsi pogoji.

Vsem, ki so kakorkoli pomagali prebivalcem vasi Bistrica in članom lovske družine Loka pri elektrifikaciji, se prav lepo zahvaljujemo! J. Z.

Lovski dom na Toplem vrhu je prikupna turistična in izletna postojanka — obiščite ga, prijetno vam bodo postregli!

Med otroki na Gričku

— Boš jedla marmelado?
— Postrizeno dekletce je odkimalo.
— Erika, ne boš nikoli zrasla, če ne boš tudi sladkega jedla. Kaj pa bi rada?
— Salamo!

Takle pogovor se je odvijal med vzgojiteljico črnomaljskega vrtca in malo Eriko, medtem ko so se večji otroci zabavali na tleh s kockami, skupina pri oknu je šahirala, malčki pa so si dajali opravka z igračami.

Zivahno zlobudranje je pojenjalo, ko so opazili v sobi tujko, ki se je začela s tovarišico pogovarjati.
— Kako, da imate toliko otrok v eni sobi?
— Večja in manjša skupina otrok sta skupaj le nekaj časa na dan in še to samo začasno, ker je druga vzgojiteljica zbolela. Vseh otrok imamo 47, med temi pa letos kar 22 šolarjev, za katere smo morali organizirati posebno vzgojno skupino. Ker njihove tovarišice trenutno ni, smo vsi skupaj toliko časa, da pride honorarna moč, učiteljica iz šole, ki vzgojiteljico nadomešča. Kmalu zatem je učiteljica res prišla in odvedla šolarje k spomeniku na Gričku, nato pa so sedli k pisanju domačih nalog.

— Po čigavi zaslugi je torej varstvo šolskih otrok letos napredovalo?

— Zaposleni starši so sami prišli do spoznanja, da otroci veliko bolje uspevajo v šoli, če se uče pod nadzorstvom in če svoj prosti čas pravilno izrabijo. Za varstvo šolarjev je zadnje čase vedno več zanimanja.

— Koliko je v vaši ustanovi prispevek staršev?
— Se vedno 4000 din na mesec za varstvo, malico in kosilo.

— Ali dobivate večje dotacije?
— Ne! Občina plačuje vzgojno in tehnično osebje, za vse ostalo poskrbimo sami. Hrano krijemo s prispevki staršev, pri nabavi učil in ostalega pa nam pomagajo domača podjetja. Vsako leto naredimo pismene vloge na gospodarske organizacije in vse so nam doslej prav rade pomagale, posebno pa Zora, Belt, Potrošnik in Elektro, poleg ostalih, ki prispevajo manjše vsote.

— Stene bi bile potrebne beljenja, se zanimam dalje. — Kdo je dolžan popravljati stavbo?

— Za vse to skrbi občina. Ze davno bi belili in tudi streho popravili, a ne moremo dobiti strelšnikov. Vsak dan jih pričakujemo in bomo še pred zimo to uredili.

Malčki so silili na toplo sonce, da bi pokazali, kako se igrajo ngilo jajček. Njihovi želji je tovarišica ustregla, vendar s pristavkom:

— Samo nekaj minut, ker bo vsak čas kosilo!
R. B.

Letos za 10 odst. več zaposlenih kot lani, proizvodnost pa le ni tolikšna!

Na zadnji seji zbora delovnih skupnosti skupščine občine Črnomelj so razpravljali predvsem o rezultatih gospodarjenja v devetih mesecih letošnjega leta, o čemer smo že poročali v 45. št. Dolenjskega lista.

Odborniki so bili mnenja, naj bi gospodarske organizacije ostreje ukrepale zoper kupce, ki so v zaostanku s plačili, po drugi strani pa so izrazili zadovoljstvo nad povečano proizvodnjo.

Ugotovljeno je bilo, da je bil porast cen v črnomaljski občini pod povprečnim porastom cen v Sloveniji. Število zaposlenih se je letos v primerjavi z 9 meseci lanskega leta povečalo za 10 odstotkov, kar je vplivalo na porast proizvodnje. Proizvodnja pa se ni povečala v sorazmerni s številom zaposlenih in se je pokazalo, da je bilo zaposlovanje nove delovne sile neupravičeno. Delovne organizacije bi morale posvetiti več pozornosti izboljšanju tehnologije, opreme, organizaciji proizvodnje in vzgoji kadrov, mimo tega pa na naj bi se kolektivni smeje vključevali v izvoz.

Kljub temu, da se je tudi storilnost letos precej povečala, so odborniki rekli, da z njo še niso zadovoljni, ker

■ Jugoslovanski izvoz so je v oktobru po septembrskem nazadovanju spet povečal. Medtem ko je znašal v septembru 19,5 milijarde dinarjev, pri čemer je bil le za 5 odstotkov večji kot v lanskem septembru, se je v oktobru povečal na 23,4 milijarde dinarjev, kar je za 9 odstotkov več kot v lanskem oktobru.

■ Istra je imela v letošnjih prvih devetih mesecih 305.000 gostov in 2,6 milijona nočitev, gostinski in turistični objekti pa so bili povprečno zasedeni 105 dni. V priložnem letu bodo turistični promet in povečali in dosegli značenost 120 ali celo 130 dni.

še ni dosegla republiškega povprečja.

Razprava se je v nadaljevanju usmerila v kmetijstvo in kmetijsko zadrugo. Vrednost prodanih proizvodov zasebnih kmetovalcev preko zadruge se iz leta v leto manjša. Tako se je letos zmanjšal odkup prašičev za 37 odstotkov, govedi za 43 odst., mleka pa za 12 odst., v primerjavi z letom 1962. Iz teh podatkov je videti, da so zasebni kmetovalci preveč prepušteni sami sebi in da je kmetijska zadruga premalo vplivala na njihovo delo. Ker je na kmetijskem področju še marsikaj nejasnega, so se odločili odborniki zbora proizvajalcev na posebni seji skupščine v decembru obnavljati samo kmetijsko problematiko. S. J.

O dejavnosti Rdečega križa v metliški občini

● Na plenumu občinskega odbora RK v Metliki so 17. novembra govorili največ o tem, kako poživiti delo odborov RK v tovarnah in podjetjih, o organiziranju tečajev prve pomoči, o šolskih mlečnih kuhinjah ter o pripravah na letne konference krajevnih organizacij. Tovarniški odbori RK so doslej najbolj zaživel v Beti in v Novoteksu. Šolske mlečne kuhinje dobro služujejo, posebej pa so pohvalili one v Metliki, na Radovici in v Draščih, ki so si pripravile bogate ozimnice. Konference krajevnih organizacij bodo končane v decembru, nato pa bo sklicana občinska konferenca RK.

V četrtek, 26. novembra, se je v Suhorju pod Gorjanci odvijal slavnostni program v počastitev občinskega praznika Metlike. V svečano okrašenem Suhorju so se poleg množice domačinov zbrali odborniki občinske skupščine, občinskega odbora Zveze združenj borcev ter področni ljudski poslanci, vabilu pa se je odzval tudi predsednik skupščine sosednje črnomaljske občine inž. Rado Dvoržak.

Zlasti okoliški prebivalci so nestrpno čakali, kdaj bo ura pol desetih dopoldne, ko je bila na programu otvoritev na novo zgrajenega kulturnega doma. Metliška godba na pihalu je urezala nekaj koračnic, nato pa je izpred vhoda v nov kulturni dom

spregovoril množici predsednik občinskega sveta za kulturo Franc Brancelj. V kratkem nagovoru je poudaril, da gre zahvala za novo stavbo, ki bo služila prosvetljevanju bližnjega in daljnega okoliša, prebivalcem tega področja, ki so dali pobudo za gradnjo, ki so zbirali les in sodelovali s prostovoljnimi delom. Za več kot 2 milijona in pol vredno

sti so prispevali na ta način. Zahvalil se je vsem, ki so kakorkoli pripomogli h gradnji, zlasti pa kolektivu ljubljanske Astre, ki je prispeval največ. Po nagovoru je povabil domačina Jožeta Petrica, naj v imenu Suhorčanov prevzame dom v varstvo, nato pa je sledil ogled nove stavbe. V novi in svetli dvorani kulturnega doma, ki je

»Vina ne pijem, kadim tudi ne — lahko ta dva vprašate,« je pokazal na šefa bifeja Danijela Makarja in njegovega kolega Miloša Tancika, ki v belih sukničih za točilnim pultom strežeta žejnim državljanom s pijačo. »Največ gre črnega vina,« izvemo, »od žganih pa je pelinkovec najbolj iskan. Stočimo največ zjutraj, pa tudi čez dan ni nikoli pravega počitka. Ljudje se ne namreč močno navadili na črno kavo, celo preproste kmečke ženice pridejo in naroče ekspres kavico... Tako s smetano!« pravijo... »

»Sami ste dali pobudo in so delovali pri gradnji doma!«

Metliška občinska skupščina je pretekli četrtek zasedala v novem kulturnem domu na Suhorju

Berite in razširjajte
Dolenjski list!

opremljena z lepimi zaveseami, zelo lepim odrom in tapetiranimi stoli, se je kmalu

METLIŠKI TEDNIK

nato začela slavnostna seja občinske skupščine Metlike in občinskega odbora Zveze združenj borcev iz NOV. Predsednik občinske skupščine Franc Vrvišar se je v slavnostnem govoru pomudil ob revoluciji in NOV, v katerih so dali prebivalci velik prispevek, dotaknil se je povojnega razvoja in poudaril zlasti to, da je tudi v nekdanji revni metliški občini prišel čas, ko je na razpolago več sredstev, namenjenih neposredno človeku. O tem pričajo večja skrb za borce, gradnja stanovanj, višji osebni dohodki, obnovljeni kulturni domovi in tudi novi dom na Suhorju. Posebej je podčrtal, koliko pomeni za Belo krajino modernizirana cesta čez Gorjance.

Po slavnostni seji so učenci suhorske osemletke, mladi tamburaši iz Metlike in mladinska folklorna skupina iz Metlike priredili zelo lep kulturni program. Veselo razpoloženje se je v sončnem dnevu nadaljevalo tja do večera, ko je bilo praznovanje zaključeno z uprizoritvijo Samorastnikov, ki so jih kot prvo odsko delo v novi dvorani na Suhorju zaigrali igralci DPD Svobode »Dušan Jereb« iz Novega mesta.

M. J.

Osební dohodki gor, skladi dol

Osební dohodki se hitreje povečujejo kot storilnost, kar je znova povedala analiza periodičnih obračunov 16 gospodarskih organizacij v III. četrtletju. V tem času je bilo doseženo 78,5 odst. celotnega dohodka, kar je glede na neto produkt po planu še kar ugodno. Neugodno in neskladno s sedanji priporočili skupščine pa je, da so osebni dohodki pobrali že 87,3 odst. planiranih sredstev, medtem ko so bili skladi deležni le 55,6 odst. planiranih sredstev, kar je za 16,1 odst. manj kot lani.

Na seji, kateri je prisostvoval tudi poslanec SRS Branko Grahek, so odborniki zaskrbljeno pripomnili, da bi morala podjetja, ki so povečevala osebne dohodke, ne da bi hkrati nalagala ustrezna sredstva v sklade, gospodariti z večjo odgovornostjo. Da se nesoglasja ne bi ponovila tudi prihodnje leto, je skupščina pripravila svetu za industrijo in obrt, svetu za trgovino, gostinstvo in turizem ter svetu za kmetijstvo, naj ob primernih analizah letošnjega stanja v gospodarstvu pripravijo predloge za plan v prihodnjem letu.

Po poročilu proizvodnega obrata »Odkupi in kooperacija« Kmetijske zadruge v Trebnjem so odborniki ugotavljali, da se je zadržni kolektiv prizadeval zadovoljivo gospodariti pri odkupih, da pa mu to zaradi nekate-

rih objektivnih težav, znanih tudi iz drugih kmetijskih zadrug, ni uspelo. Bili so mnenja, naj bi o problematiki odkupov kmetijskih pridelkov spregovorili tudi republiški organi in prispevali k rešitvi.

Zadruga sama se je že pripravila, da odpravi svoje hibbe. Tako je med prvimi ustanovila lastno revizijsko in kontrolno službo in pridobila več strokovnjakov za kmetijsko proizvodnjo v prihodnjem letu. Kljub temu so odborniki zahtevali, naj bi

bila ena prihodnjih sej skupščine posvečena samo kmetijstvu v občini, ker se jim zdi tu še marsikaj nejasno.

Zivahna razprava je bila tudi po poročilu o delu inšpekcijskih služb v občini. Odborniki so ugotovili, da je 55 milijonov dinarjev izpada v narodnem dohodku zaradi nesreč, obolenj in drugih izo-

stavljale gradivo v uporabo svetom, ki ugotovljeno stanje obravnavajo. To pa bo deloma nadomestil bilten oddelka medobčinskih inšpekcijskih služb iz Novega mesta, ki bo vsake tri mesece prinašal ustrezna gradiva.

Med novimi odloki, obravnavanimi na tej seji, sta najvažnejša vsekakor dva: odlok o socialnih podporah in o priznavalninah. Po prvem bo možno sprejeti socialno podporo od 5.000 do 20.000 dinarjev, po drugem pa priznavalnino od 10.000 do 25.000 dinarjev in enkratno mesečno priznavalnino od 10.000 do 40.000 dinarjev.

V jugovzhodni Srbiji so pred kratkim odkupili prve količine tobaka letošnjega pridelka, ki je približno za 10 odstotkov večji od lanskega, po kakosti pa je nekoliko slabši. Strokovnjaki cenijo, da bodo letos pridelali v teh krajih 17.000 ton tobaka ali 8.000 ton več kakor lani.

TREBANJSKE NOVICE

stankov pri delu veliko preveč. Inšpekcije morajo ukrepati še ostreje, zdravstvena služba pa bo v novih prostorih s kvalitetnejšim delom po svoje vplivala, da se izgube zaradi bolovanj in (neupravičenih) izostankov z dela ne bodo povečevale. Željeno je bilo, naj bi inšpekcijske službe pravočasno do-

Za večkandidatni sistem na volitvah v občinsko skupščino v prihodnjem letu se je odločil tudi občinski odbor SZDL v Trebnjem, ko je na plenumu 6. novembra razpravjal o vlogi Socialistične zveze v pripravah na te volitve.

Socialistična zveza ima v teh pripravah nedvomno velik, če ne največji delež. Kolikšen in koliko je vreden ta delež, bomo spoznali, če se zadržimo malo pri njem.

Kot najbolj množična organizacija bo Socialistična zveza v predvolilnem času organizirala vrsto sestankov, pogovorov in tribun javnih mnenj, kjer bo s pravnimi tolmačenjem pomena predvidenih volitev pomagala občanom in vrsti krajevnih činiteljev, da bodo lažje našli ustreznega kandidata ali več kandidatov za mandatno mesto v občinski skupščini. V tre-

Predvolilni pomenki

banjski občini bodo iskali kandidate predvsem med aktivnimi in uglednimi občani, pozornost pa bo treba posvetiti tudi aktivnim mladincem in ženskam, ki bi imeli kvalitete za odbornika.

V tem času se bodo poglabili tudi stiki s sedanji odborniki, katerim bo ob teh volitvah potekla dvoletna mandatna doba, ker bodo lahko kandidirali za naslednjo mandatno dobo. Ustrezne organizirane in neorganizirane (priložnostne) aktivnosti v predvolilnih pripravah bodo nosile krajevne organizacije skupaj z občinskim odborom Socialistične zveze in ta s svojimi organi. Občinski odbor SZDL je imenoval posebno volilno komisijo za stike z organizacijami in občani, v kateri so: Tone Zibert, Stane Hribar, Vlado Berce, Ivan Longer, Janez Mihevc, Stane Peček, Tone Glogovšek, Darko Krištof in Nace Dežman.

Kako važno je, kakšne odbornike ima skupščina, pove primer, da so v nekem kraju trebanjske občine ljudje izrazili mnenje, da bi nedelavne odbornike od poklicali še pred volitvami! To pa samo potrjuje, da je pravi kriterij, po katerem bodo izbrali odborniške kandidate v pripravah na spomladanske volitve.

Velik korak naprej

28. novembra so v Trebnjem izročili svojemu namenu: Zdravstveni dom, Lekarno, Pošto z avtomatsko telefonsko centralo, Trgovino »Novotehna« in Postajo ljudske milice, na Mirni pa Zdravstveno postajo

Za prebivalstvo trebanjske občine, predvsem pa za Trebanjce in Mirenčane je bil to dan, ki ga ne bodo pozabili. Če so bili do zdaj vajeni pričakovati in proslavljati rojstni dan nove Jugoslavije s skromnejšimi uspehi, pomeni letošnje leto neizmeren korak naprej. Ta korak prinaša s seboj napredek, kakršnega bi bila upravičeno vesela vsaka občina, zlasti pa tiste občine, katerih možnosti ne dovoljujejo ravno skokovitih uspehov.

Vsi se veselimo rasti, s katero gre trebanjska občina naproti novemu, še bolj razgibanemu gospodarskemu obdobju. Da je v tem lepem slovenskem predelu resnična želja in želja po čim hitrejši izgradnji, je bilo že večkrat poudarjeno, znova dokazano pa ob otvoritvi najnovejših pridobitev v dveh središčih, ki se najhitreje razvijata, v Trebnjem in Mirni. O tem, s kakšnim ponosom in navdušenjem so bile te pridobitve sprejete, so se lahko prepričali tudi številni gostje, ki so prisostvovali otvoritvam: podpredsednica skupščine SRS Dragica Rome, podpredsednik izvršnega sveta SRS Janko Smole, članica IS Majda Gaspari, Riko Kolenc, predsednik skupščine ljubljanskega okraja inž. Marko Bule, generalmajor Boris Cizmek, predsednica OO

SZDL Ljubljana Francka Strmole, zvezni in republiški poslanci, predstavniki PTT, TNZ in drugi.

Prostore novega zdravstvenega doma z lekarno v Trebnjem je svečano otvoril predsednik občinske skupščine Ivan Gole. Ko je govoril o prizadevanjih za izboljšanje zdravstva v trebanjski občini, je dal predsednik Gole javno priznanje osebju zdravstvenega doma, posebno pa dolgoletnemu upravniku ZD dr. Pavlinu, ki je bil vrsto let tudi edini zdravnik za 17.000 prebivalcev te občine. Novi prostori bodo predvsem omogočili kvalitetnejšo zdravstveno in lekarniško službo, ki jo bodo opravljali v zadnjem času nastavljeni novi zdravniki in drugo zdravstveno in lekarniško osebje.

prav v Trebnjem svojevrsten rekord: spomladi se je gradnja komaj začela, pred koncem novembra pa je bila zgradba že pripravljena za otvoritev.

Po slavlju v Trebnjem so se gostje v predstavniki občine popeljali še na Mirno, kjer je Zdravstveno postajo svečano odprl podpredsednik občinske skupščine Janez Mihevc. Tudi tu so se obiskovalci prepričali, da je napredek, s kakršnim je letos trebanjska občina pričakala dan republike, res dostojen njenih ljudi in pomemben v skupnem prizadevanju za boljše življenje.

V počastitev dneva republike je bilo več prireditev, ki so v raznih krajih trajale od 26. do 29. novembra. V Trebnjem je bil 26. novembra ekipni Šahovski turnir, 27. novembra večer pesmi in glasbe s sodelovanjem harmonikarskega orkestra iz Sentvid-Ljubljane, na sam praznik pa občinsko prvenstvo z zračno puško in tek republike s startom in ciljem pri spomeniku v parku. Proslave s kulturnimi sporedi so imeli 28. novembra tudi v Sentrupertu, Mokronogu in na Mirni.

»Ni treba niti poudarjati, da homo v novih prostorih lahko laže delati!« nam je dejal Franc Masnik, komandir PLM Trebnje, ko so prejšnji teden odprli med drugim tudi nove prostore Ljudske milice

Prvi uspešni lov na srečo pri ODE

»Družinski svet bo odločil: ali doma ali na potovanje.« mi je še ves pod vtisom prijetno razburilivega presenečenja v četrtek rekel Julij Golobič, prvi nagrajenec ODE (Olimpijskega Dela) iz Trebnjega.

»O nagradi se mi sploh ni sanjalo. Izrezovanje nagradnih kuponov iz ODE je bilo neke vrste lov na srečo, sam sem izrezek pošiljal kot zanimivost. No, sreča je hotela, da je med mnogimi »lovci« izbrala prav mene.«

- »Kaj si mislil v trenutku, ko si zvedel za nagrado?«
- »Nisem mogel verjeti.«
- »Kam boš potoval?«
- »Ce se bo družinski svet po temeljiti presoji odločil za potovanje, bo to Pariz.«
- »In kaj boš z denarjem, če ne boš potoval?«
- »Opremil bom dnevno sobo v stanovanju.«
- »Kje?«
- Nagrada je Julija Golobiča

zatekla, ko se je ravno odločil, da zapusti Trebnje. Premestitev na drugo delovno

Odločil bo »družinski svet!« prvi v šali Julij Golobič, srečni izžrebanc ODE

mesto pač. Vsekakor lepa potnica, taka nagrada!

IVAN ORMAN

Po ogledu zdravstvenega doma in lekarne so navzoči prisostvovali otvoritvi poslovno-stanovanjske hiše, v kateri je pošta z ATC, prodajalna »Novotehna« (poslovna trgovskega podjetja »Zeleznina« iz Novega mesta), postaja Ljudske milice in dvonajst stanovanj. Simbolično otvoritev je opravila direktorica Podjetja za PTT promet iz Novega mesta Dragica Rome. Z zadovoljstvom je ugotavljala, da pogojuje uspehi na enih področjih nove dejavnosti in uspehe na drugih področjih in da je poslovno-stanovanjska hiša lep primer, kako se da to smotrno in hitro doseči. Dragica Rome je še dodala, da bosta dobila Mirna in Mokronog avtomatske telefonske centrale bržkone že v prihodnjem letu.

Domačini in gostje so si z zanimanjem ogledali vse prostore novega poslovno-stanovanjskega poslopja, zlasti še pritličje, kjer je pošta z ATC, prodajalna »Novotehna« in postaja LM. Marsikdo, ki je stopil v to stavbo, ni mogel verjeti, da je SGP Pionir, ki je objekt gradil, dosegel

Še enkrat: „POTROŠNIK NE ŽIVI SAMO OD OBLJUB!“

Prosimo naslov, da objavite našo pojasnilo na članek »Potrošnik ne živi samo od obljub«, objavljen v »Dolenjskem listu« 12. novembra 1964. Smatramo za dolžnost, da s tem pojasnilom pravilno obvestimo občane Trebnjega in okolice z navedbami predmetnega članka. Pisec omenjenega članka »vodoma sicer navaja, da ima »Mercatorjeva« samostojna enota »Gradišče« v Trebnjem polne roke dela s pripravo gradbene in ostale dokumentacije za izvršitev adaptacij in novogradenj v trgovski mreži na področju občinske skupščine Trebnje. Navaja tudi program objektov, ki bodo ob upoštevanju ekonomskih načel in potreb občanov že v letošnjem letu in prihodnjem modernizirani. Vendar zaključek pisca omenjenega obvestila občanom, da potrošnik ne živi samo od obljub, da avtor članka problematiko v trgovini ne pozna, da so vsa pripravljena in predpisani Zveznega izvršnega sveta in ostalih organov v zadevah investicij in nova politika kreditiranja za njega le nepomembna deklaracija. Smatramo, da je avtor omenjenega obvestila v prvi vrsti dolžan objektivno obveščati bralce »Dolenjskega lista« o problemih, s katerimi se ukvarja trgovina na sploh, vsi tisti »Mercatorjeva

Samostojna poslovna enota »Gradišče« v Trebnjem. Koristi družilive Trgovskega podjetja »Gradišče« z »Mercatorjeva« ne smemo ocenjevati samo skozi vloženi investicijski dinar. Siehernemu bralcu, pa verjetno tudi avtorju tega članka je znano.

Vlado Lamut; PRODAJALKA

da v nekaj mesecih ni mogoče nadoknaditi vsega, kar smo v preteklosti zanemarili. Prednosti združitve z »Mercatorjeva«, ki v prvi vrsti zanimajo potrošnika, morajo biti prvenstveno v kvaliteti blaga, v dobri založenosti trgovin in ne nazadnje v kulturni postrežbi potrošnikov. Sem so usmerjeni vsi naši napori in navedni bomo za vsako dobro sugestijo s strani potrošnikov, kakor tudi s strani »Dolenjskega lista«. Nikakor pa ne moremo dopustiti, da se naše potrošniške neobjektivno in senzacionalno obvešča ter lažno ugotavlja, da sprememba firme še ni dovolj. Naj povemo, da je bilo že v letošnjem letu v modernizacijo trgovske mreže naše poslovne enote »Gradišče« v Trebnjem angažiranih preko 30 milijonov dinarjev skupnih sredstev, kar predstavlja štirileten znesek vseh lastnih skladov poslovne enote »Gradišče«.

S tem odgovorom želimo seznaniti potrošnike, kakor tudi bralce »Dolenjskega lista« o težavah, s katerimi se srečujemo, ter o naših težavah po modernizaciji celotne trgovske mreže in čimboljsem zadovoljevanju življenjskih potreb potrošnikov. Avtorju članka »Potrošnik ne živi samo od obljub« pa želimo sporočiti, da smo mu vedno na razpolago s pojasnili, da bodo lahko bralci pošteno in objektivno obveščeni. Veletrgovina »Mercatorjeva«, Ljubljana

Izbira kandidatov in kandidiranje — glavni nalogi pred spomladanskimi volitvami

Pred nedavnimi seji ple-
numa ObO SZDL Novo me-
sto izvoljena volilna komisi-
ja bo začela pripravljati iz-
bor občanov, ki bodo prišli
v poštev kot kandidati na
prihodnjih volitvah. Pri tem
bodo posvetili precej pozor-
nosti oceni dela zdajšnje ob-
činske skupščine in posa-
meznih odbornikov ter sku-
šali zagotoviti dober sestav
bodoče skupščine prav na
osnovi razprav, ki so se od-
vijale na sejah. Izbor obča-
nov, primernih za kandi-
date, bo komisija sestavila po
predlogih, ki jih bodo pošli-
ljale organizacije ali posame-
zniki. Izbor kandidatov bodo
nato opravili volivci na zbor-
nih ter se hkrati odločili tu-
di za to, koliko kandidatov
želijo imeti.

Da bi priprave na volitve ste-
lele čimbojše, že danes objav-
ljamo imena tistih odborni-
kov, ki jim potoče mandat,
hkrati pa navajamo tudi ob-
možja, ki so ga ti odborniki
zastopali doslej:

1. volilna enota (odbornik
Janez Korošec) — Glavni trg:
Detelova ulica, Germova uli-
ca, Strojarska pot, Dilančeva
ulica, Seidlova ulica, Cesta
komandanta Staneta, Jerebo-
va ulica, Kratka ulica, K so-
dišču, Streliška ulica, Vapoti-
čeva in Vrhovčeva ulica;

5. volilna enota (odbornik
Obrad Dimić) — Novo me-
sto — Majde Šilc: Ulica Maj-
de Šilc, V Ragov log, Rogav-

ska cesta, Kandijška cesta,
Zagrebska cesta od 1. do 11;

7. volilna enota (odbornica
inž. Danica Belopavlovič) —
Novo mesto — Zabja vas:
Zabja vas, Gubčeva ulica,
Karlovska cesta, Ragovo, Za-
grebska cesta od 11. dalje;

9. volilna enota (odbornik
Franjo Švent) — Novo me-
sto — Bršljin: Bršljin, Cegel-
nica, Mala Bučna vas, Foer-
stenjova ulica;

10. volilna enota (odbornik
inž. Anton Hrovat) — Irča
vas: Irča vas, Brod, Srebr-

NOVOMEŠKA KOMUNA

nice, Partizanska cesta št. 14,
16, 18, 20 ter od 22 dalje,
Smihelska cesta, Volčičeva
ulica;

12. volilna enota (odbornik
Drago Rozemberger) — Birč-
na vas: Birčna vas, Veliki
Podljuben, Stranska vas, Go-
renje Lakovnice, Dol. Lakov-
nice, Jama, Rakovnik pri
Birčni vasi, Rajnovšče, Mali
Podljuben, Goranje Mraševo,
Vrh pri Ljubnu, Petane;

14. volilna enota (odbornik
Leopold Virc) — Kamen-
ce: Gorenje Kamenca, Daljni
vrh, Hudo, Velika Bučna vas,
Dolenje Kamenca, Muhaber,
Potočna vas;

15. volilna enota (odbornica
Minka Dragan) — Stopiče:

Stopiče, Pleberk, Hrušica,
Veliki Orehek, Mali Orehek,
Brezovica, Hrib, Dol. Težka
voda, Gor. Težka voda, Črmoš-
njice, Šentjošt, Verdun, Dolž,
Igljenik, Vrhe, Zajčji vrh,
Pangrč grm, Sela;

17. volilna enota (odbor-
nik Anton Oviček) — Mali
Slatnik: Mali Slatnik, Smole-
nja vas, Mala Cikava, Velika-
Cikava, Veliki Slatnik, Potov
vrh, Krka;

18. volilna enota (odbor-
nik Jože Malnar) — Brusni-
ce: Vel. Brusnice, Male Brus-
nice, Brezje, Dol. Suhadol,
Leskovec, Gumberk, Ratež,
Sela;

21. volilna enota (odbor-
nik Janez Zalokar) — Maha-
rovec: Gor. Maharovec, Dol.
Maharovec, Gor. Gradišče,
Praprče, Gor. Brezovica, Gor.
Gomila, Čadraže, Pristavica,
Breška vas, Dobravica, Raz-
drto, Vrh;

23. volilna enota (odbor-
nik Martin Franko) — Vrh-
polje: Gor. Vrhpolje, Miho-
vo, Dol. Vrhpolje, Drča,
Apnenik, Vratno, Mali Ban,
Veliki Ban, Javorovica, Sela;

26. volilna enota (odbor-
nik Alojz Zabkar) — Grmov-
lje: Grmovlje, Dol. Stara vas,
Tomaževa vas, Ruhna vas, Sta-
nje, Dobruška vas, Hudenje,
Dobrava, Čučja mlaka;

28. volilna enota (odbor-
nik Jože Novšak) — Zbure:
Zbure, Sela, Radovlja, Mala
Strmica, Grič, Dol. Čelevec,
Vinica pri Smarjeti;

29. volilna enota (odbor-
nik Vinko Bevc) — Bela cer-
kev: Bela cerkev, Draga, Dru-
žinska vas, Gradnje, Hrib,
Dol. Korno, Sela, Vinji vrh;

31. volilna enota (odbor-
nik Jože Luštek) — Trška
gora: Golušnik, Mačkovec,
Savno, Trška gora, Zdinja
vas, Črešnjice, Jelše;

33. volilna enota (odbor-
nik Franc Hrastar) — Kar-
teljevo: Gor. Karteljevo, Dol.
Karteljevo, Gor. Kamenje,
Dol. Kamenje, Sela pri Zago-
rici, Globodol, Vel. Kal, Mali
Kal, Orljovec, Hrnjčiči;

34. volilna enota (odbor-
nik Anton Strajnar) — Glo-
bodol: Gor. Globodol, Dol.
Globodol, Biška vas, Vrhpeč,
Jelše, Jordan kal, Golobi-
njek, Grč vrh;

V Šmarjeti smo nabrali to in ono o delu Zveze borcev

Na plenumu krajevnega or-
ganizacije ZB NOV v Šmarjeti
je bila 22. novembra letos pre-
cej občinska razprava. Med dru-
gim so se pogovorili tudi o
vprašanju socialno ogroženih
borcev — kmetov, ki so doslej
živitarili brez pravice iz soci-
alnega zavarovanja in brez pri-
znavalnine. Menili so, da bi
bilo treba mnogim znižati ali
pa v celoti odpisati davke. Po
daljšem pogovoru so izmed 150
članov organizacije izbrali 23
takšnih, ki so potrebni prizna-
valnine. Predlog o tem so od-
stopili občinskemu odboru, ki
bo zadevo rešil, odbor pa po-
ziva vse člane, ki so morda
priznavalnine potrebni, pa so
bili v predlogu prezrti, naj se
na krajevno organizacijo pose-
bej obrnejo.

Popis vojnih žrtev je bil pravo-
časno in v redu opravljen.
Predsednik organizacije Franc
Prudič je prisotne seznanil z
republikanskim predpisom o pravi-
ci imajo borce pred 9. IX. 1943.
Nato so prebrali okrožnico o
urejanju partizanskih grobišč.
Člani plenuma so menili, da je
z vzdrževanjem in urejanjem
grobišč precej več stroškov kot
jih zmore krajevna organizaci-
ja. Na področju KO Šmarje-
ta je 5 spominskih plošč ter 2
grobišč z grobnico in spome-
niki. Prihodnje leto pa bo
zgrajen še spomenik v Beli
cerkvi. Ugotovili so, da bi sa-
mo za obnovo napisov na spome-
nikih in za redno čiščenje
plošč potrebovali prihodnje le-
to najmanj 150 do 200 tisoč
dinarjev. Organizacija si v bo-
doče ne bo mogla več poma-
gati s prireditvami, ker so da-
jatve za to prevelike.

Dije časa so se pomudili ob
razpravi o avtorskem honorar-
ju, ki ga je treba plačati za
vsako prireditev z glasbo in so

36. volilna enota (odbor-
nik Jože Berdavs) — Vavta
vas: Vavta vas, Rumanja vas,
Jurka vas, Potoč, Praprče,
Dol. Mraševo, Drganja sela;

38. volilna enota (odbor-
nik Alojz Bradač) — Podho-
sta: Dol. Polje, Drenje, Gor.
Polje, Gaberje, Loška vas,
Meniška vas, Podhosta, Sote-
ska;

42. volilna enota (odbor-
nik Jože Uršič) — Smihel pri
Zužemberku: Smihel, Dešeča
vas, Dol. in Gor. Križ, Dra-
šča vas, Klečet, Pleševica,
Poljane, Vrhovo, Vrh pri Kri-
žu;

44. volilna enota (odbor-
nik Anton Urbančič) — Aj-
dovec: Boršt, Brezova reber,
Dol. in Gor. Ajdovec, Mali
Lipovec, Podlipa, Sela, Sred-
nji Lipovec, Veliki Lipovec.

Za lep večer — priznanje glasbeni šoli

V okviru prireditev za ob-
činski praznik in letošnji
dan republike sodi tudi na-
stop učiteljev in učencev no-
vomeške Glasbene šole, ki so
preteklo sredo zvečer prire-
dili Večer slovanske glasbe.
Domiselno izbran program
lepo dopolnjevali ustrezni
literarni teksti, v dobri
uri pa se je izvrstilo kar 23
različnih glasbenih del oz.
njihovih odlomkov. Nastopili
so Drago Sproč (violina), Ag-
nez Gminski (klavir), Milan
Posavec (klarinet) in Stane
Fink (klavir); učenci šole —
Olga Grimšič, Cvetka Zajc,
Lučka Zabkar, Cvetka Avbar,
Alenka Primožič, Marko Pi-
cek, Zdravko Budna, Jože
Voncina, Tonček Donato, Li-
lijana Markan in Monika Volj
pa so igrali klavir, violino
in harmoniko, medtem ko je
Lučka Gortner prav lepo za-
pela več pesmic. Recitrali

in napovedali sta dijakinji
učiteljica Draga Zupančič in
Zvonka Colarič.

Večer slovanske glasbe je
bil prijetna celota in okusen
sprehod skozi dela I. Dekle-
ve, R. Savina, R. Simonitiča,
Marjana Kozine, Blaža Arni-
ča, Rahmaninova, A. Fakina,
Z. Fibicha, Radovana Gobca
in Janeza Kuharja. Glasbena
šola je z večerom pokazala
pestrost svojega vzgojnega
dela in razveseljivo muzikal-
nost učencev, ki uživajo do-
bro glasbeno vzgojo. Zal smo
v dvorani pogrešali preneka-
terege prebivalca Novega me-
sta, ki sicer rad misli ali pa
celo pravi o sebi, da je vnet
pristaš ustvarjalnega kulturne-
ga življenja. Uradnikov, obrt-
nikov, javnih delavcev — z
nekaj izjemami — in še ne-
katerih tudi tokrat skorajda
ni bilo na lepem kulturnem
večerju!

ZAPISKI S SEJE OBČINSKE SKUPŠČINE

SKUPŠČINA KLIČE K SODELOVANJU VSE OBČANE!

Skupščina je ugotovila,
da je nadaljnji hitrejši
razvoj in reševanje vpra-
šanj, ki jih je tokrat obr-
avnava, odvisen pred-
vsem od denarnih možno-
sti. Skupni napor skup-
ščine, delovnih organiza-
cij in vseh občanov bodo
lahko pripomogli do uspe-
ha. Treba je zagotoviti
vedno več sredstev za
borčevska vprašanja, otro-
ško varstvo in telesno
kulturo in to z zbiranjem
sredstev skupščine, delov-
nih organizacij in z naje-
manjem kreditov.

novomeška občina niti s tre-
nutnimi, niti s perspektivni-
mi sredstvi tega sama ne bo
zmogla. Se posebej na Do-
lenjskem, kjer imamo soraz-
merno večji odstotek udele-
ženec v revoluciji in manj-
šo akumulacijo v proizvodnji,
mora biti udeležba republike
pri reševanju teh vprašanj
večja.

Ukrepati je treba takoj, sicer ne bo več kaj reševati!

Ugotovljeno je, da je umr-
ljivost med udeleženci NOB
večja kot normalno, kar je
z ozirom na prestane napore
med vojno popolnoma razum-
ljivo. »Zato je zadnji čas, da
takoj ukrepamo, sicer ne bo
več kaj reševati,« se je za kar
največjo prizadetost odgovor-
nih zavzel odbornik Jože Pla-
vec. Skupščina se je s tem
strinjala in predlagala, da se
vsaj pri gradnji stanovanj
najde način, ki bi omogočil
bivšim aktivnim borcem, da
lahko grade svoja stanova-
nja pod kar najbolj ugodni-
mi pogoji. Pri najemanju po-
sojil naj se jim da najdaljša
odplačilna doba z nizko
obrestno mero. Tudi za pla-
čilo komunalnega prispevka
bi bilo treba najti sredstva,
s katerimi bi pokrili razliko,
ki je borci po tem predlogu
ne bi mogli plačevati. Seveda
bodo morale tudi delovne
organizacije pokazati več do-
bre volje za proučevanje in
dokončno rešitev borčevskih
vprašanj.

Otroško varstvo ne sme biti več socialno vprašanje

Splošno pomanjkanje sred-
stev in premajhna zavzetost
sta dva vzroka za zaostaja-
nje otroškega varstva za raz-
vojem industrije in standar-
da sploh v občini. Varstvo
otrok ne sme biti več samo
socialno varstvo, ampak od-
raz družbenega standarda, ki
so ga naši ljudje dosegli. Ni-
ti starši, niti šole, niti delov-
ne organizacije niso doslej
posvečale dovolj skrbni otro-
kom. Leta 1964 je bilo v na-
ši občini zajetih v varstven-
nih ustanovah komaj 2 odst.
otrok, kar je občutno manj

od okrajnega povprečja, ki
znaša 5 odstotkov! Če vemo,
da ima Bolgarija 58, Franci-
ja 60 in Italija 53 odstotkov
otrok vključenih v predšols-
ske ustanove, potem ne mo-
remo reči, da je pri nas zad-
nji čas za reševanje mladine,
ampak je verjetno marsikaj
že tudi prepozno!

Skupščina je sprejela po-
ročilo o razvoju otroškega
varstva, gradnji objektov in
vzgoji kadrov v prihodnjih
letih, uresničitev teh načrtov
pa je seveda odvisna od sred-
stev, ki bodo na razpolago.
Mimo drugih virov sredstev
naj bi prispevale tudi delov-
ne organizacije pol odstotka
neto izplačanih osebnih do-
hodkov. Sredstva naj bi se
stekala v sklad za varstvo
otrok pri občini in se razde-
ljevala po perspektivnem
programu razvoja varstva
otrok.

V športu: na dnu lestvice

Po podatkih, ki so jih pre-
brali predstavniki občinske
zveze za telesno vzgojo na
sestanka, je naša občina
med onimi, ki žrtvujejo naj-
manj sredstev za razvoj te-
lesne kulture. Treba bo najti
več razumevanja za društva
in klube, ki skrbijo za telesno
vzgojo in rekreacijo občanov.
Telesna vzgoja šolskih in
predšolskih otrok, delavcev
in uslužbencev zahteva moč-
nejšo organizacijo, predvsem
pa novih kadrov. Morali bo-
mo štipendirati in usposab-
ljati poklicne in amaterske
športne strokovnjake, ki bo-
do naši dovolj dela v šolskih
in delovnih organizacijah.

Dva lastnika šole na Cesti herojev

Skupščina je izglasovala
predlog Vajenske šole in Za-
voda za izobraževanje ka-
druv, da se dodeli vsakemu
izmed njiju del zgradbe »Va-
jenska šola« v upravljanje.
Zavod za izobraževanje je
dobil celotno drugo nadstrop-
je, vse ostalo pa Vajenska
šola.

Osnovni šoli Katja Rupens
se dodeli za organiziranje
otroškega varstva stavba v
Kettejevem drevoredu šte-
v. 3 pod pogojem, da stavbo
uporablja za dnevno varstvo
šolske mladine.

Skupščina je glasovala še
o črpanju proračunske rezerve,
o poroštvenih izjavah za
najetje posojil za dokonča-
nje bolnišnice v Kandiji, za
dokončanje konzolnega mo-
stu čez Krko na Loki in spre-
jela predlog o prisilni likvi-
daciji kleparstva v Dolenj-
skih Toplicah.

Matični urad Dolenjske Toplice

Oktober ni bilo rojstev izven bo-
linišnice.
Poročila sta se: Rudolf Novak,
tovarniški delavec, in Angela Klo-
bučar tovarniška delavka, oba iz
Uršnih sel. — Umrli je Leopold
Kapl, kmetovalec iz Uršnih sel,
59 let.

Novomeška kronika

● Dela s prekopavanjem ce-
ste pred Narodno banko za ka-
nalizacijo novega lokala novome-
ške »spodnje kavarne« so za-
ključili v petek. Ker je ni-
vo kanalizacije spodnjega lo-
kala prenizek, je niso mogli
priključiti na kanalizacijo ka-
varne. Izkope so že zasuli,
zdej pa bodo nekaj časa poča-
kali, da se material usede, po-
tem pa bodo spet položili koc-
ke in asfalt. Dela je izvajal
»Pionir« iz Novega mesta.

● Ni še zanesljivo, da bomo
šli za novo leto že lahko čez
novi konzolni most na Loki.
Na srednjem delu, ki je pritr-
jen na kovinski konstrukciji
mosta, so imeli likof s smreči-
co že v sredo prejšnji teden,
treba pa je vsaditi še konzole
na kamnitih stebrih (»pionir-
jeveci« pravijo, da bodo to
naredili do 15. decembra) in
urediti dostope, kar objavlja
Komunalno podjetje. Vsa osta-
la dela izvaja železniško pod-
jetje.

● Novembra je prodaja tele-
vizorjev v Novem mestu pre-
cej padla. Medtem ko sta tr-
govini Elektrotehne in Merca-
torja (poslovalnica Standard)
prodali oktobra 51 sprejemni-
kov, sta jih novembra samo
28. »Toliko, kot smo jih octo-
bra, jih najbrž ne bomo nikoli
več spravili v denar!« me-
nijo v Elektrotehni.

● Bela površina na steni v
zgornji delikatesi, kjer je vi-
sela Čuhova slika »Letni čas-
si«, je še vedno prazna. Upra-
va podjetja je umaknila sil-
ko zaradi pripomb nevezgane
publike, ki so jih morale uslu-
benke poslušati iz dneva v
dan. Dogovorili so se z avtor-
jem, da bo sliko zamenjal in
v kratkem lahko pričakujemo

Novomeščani — zadnji gledalci

Obiskovalcem Kina »Krkas« se obeta izredna priložnost, da si kot
zadnji gledalci v Jugoslaviji ogledajo 7 tujih filmov, katerim bo
licenca potekala po predvajanju v Novem mestu. Filme bodo predva-
jali na reviji distributorja »Makedonska filma«, ki jo od 17. do 22.
decembra prireja zavod za kulturno dejavnost.

Ameriški barvni (pustolovski) film »Moby Dick« bo na sporedu
17. decembra s predstavami ob 15., 17. in 19. uri. Naslednjega dne
bosta ob 10. in 17. uri predstavi ameriškega vesterna »Obracun v
Table Rocku«, ob 19. uri pa ameriški barvni cinemaskopski film
»Južni Pacifik«. Ta film bo ob 19. uri na sporedu tudi 19. decembra,
ko bodo ob 15. in 17. uri vrtili ameriški film v barvah »Anastazija«,
dan zatem, v nedeljo, pa bosta dve predstavi »Južnega Pacifika«
(ob 10. in 19. uri) ter francosko-italijanskega filma »Lepotica in
Cigan« (ob 15. in 17. uri). 21. decembra je na sporedu »Trojanska
Helena« (ameriški, v barvah), zadnji dan, 22. decembra pa bodo
tri predstave (ob 15., 17. in 19. uri) italijanskega barvnega filma
»Jez na Pacifiku«.

Vstopnice bodo za vse predstave prodajali pri blagajni kina
»Krkas« od 14. do 16. decembra. Abonmajske cene pa za sedeže
I. reda 700 dinarjev, za II. red 560 in za III. red 350.

KOŠARKA: semenj neizpolnjenih želja

ZDRAVNIK VAM SVETUJE

STAROSTNE TEŽAVE

Povprečna življenjska doba se je v zadnjem času močno podaljšala, saj se giblje pri nas okrog 65 let. Napredek civilizacije s svojimi udobnostmi, pravilnejšo prehrano, higienskimi navadami, z napredkom medicine in drugih ved je vzrok za to. V bronasti dobi je človek živel le 18 let v povprečju, v srednjem veku okrog 35 let, tik pred drugo svetovno vojno pri nas pa 45 let. Daljša povprečna življenjska doba pa ima za posledico, da imamo mnogo več starih ljudi kot včasih. Ta pojav zasledimo po vsem civiliziranem svetu. Zaradi tega se je v zadnjem času skrb za stare ljudi še posebej razvijala, medicina pa ima posebno vejo za to dobo človeka, gerontologijo.

Kdaj je človek pravzaprav star, je težko določiti, ker so razlike močno individualne. Vsi poznamo mladeniče pri 70 letih in starce pri 60! Vendar prevladuje mnenje, da se starost začne nekako pri 60 letih za ženske in moške. Če bi lahko izključili vse škodljive vplive, so nekateri mnenja, da bi človek lahko dočkal nekako 110 do 120 let. Ta pojav pa zaenkrat še ni pogost.

V starosti se najprej in najpogosteje začno pojavljati med telesnimi napakami okvare srca in ožilja ter druge bolezni, ki predstavljajo obrabo organizma. Pogosteje se pojavljajo rakave bule, ki pa niso le privilegij starih ljudi, pač pa se samo razvijajo v tej dobi. Začne se izgubljati maščoba na nekaterih delih telesa, koplji pa se drugje; koža in mišičje popuščata na moči in elastičnosti. Zato se spremeni obraz, pa tudi roke, vrat in koža na drugih delih ni več napeta in gladka. Zaradi sprememb na okostju in vezivju medvretenca se zmanjša višina, podplati se sploščijo. Stari ljudje bolehalo tudi precej na revmatizmu, ledvicah, raznih drugih notranjih boleznih, ker pač postanejo bolj dovzetni za razne vplive. Kašelji, težko dihanje in nemoč so običajno posledica razširjenih pljuč in okvare srca ter ožilja.

Duševne motnje se začno nekoliko pozneje kot telesne. Najprej začne pešati spomin za nove vtise. Zaradi tega stari ljudje veliko bolj čislajo stare čase, ki se jih dobro spominjajo in večkrat odklanjajo novotarije, ki si jih ne zapomnijo. Ta proces gre seveda dalje in včasih preraste prav v uporno trmasto vztrajanje pri svojih nazorih. Čeprav je spomin za novo slab, vendar sposobnost za učenje ne pada. Stari ljudje se prav lahko nauče novih stvari, če hočejo. Kritična presoja postane sčasoma vse bolj šibka in razlikovanje med važnim in nevažnim odpada. Zgovornost se poveča. Čustvene funkcije potekajo počasneje in bolj potrpežljivo. Zaradi tega so včasih pri pisovalih starih ljudem veliko modrost. Ker so stari ljudje bolj nesamostojni, torej bolj navezani na druge, se iz tega občutka razvijeta jeza in strah. Žele biti upoštevani, boje se bolezni in zelo težko prenašajo izgube bližnjih oseb. Utrujenost in izčrpanost privedeta do težav v odločanju, ki postaja včasih močno vplivano od drugih, namesto da bi izhajalo iz osebnosti same. Ker se ojačijo lastnosti, ki jih vsebuje človekov značaj že prej, opažamo, da se v starejši življenjski dobi razvije iz varčnega človeka pravi skopuh, klepetulja postane še večja klepetulja, nezaupljiv je še bolj nezaupljiv itd. Lahko se razvije celo duševne motnje, ki so že prave psihoze.

Družba, ki mora skrbeti za človeka v vsej njegovi življenjski dobi, mora imeti za svojo dolžnost, da stari ljudem zagotovi normalno življenje in jim pomaga. Dobra nega, ugodno bivališče, upoštevanje njihovih dela v mladosti in zreli dobi, eventualna aktivna zaposlitev, primerna njihovim sposobnostim in željam, ureditev njihovega ekonomskega položaja, vse to naj pomaga, da bi se stari ljudje na večer svojega življenja ne počutili nesrečne in odrezane od življenjskega dogajanja okrog njih. Ne samo pravilno razumevanje njihovih telesnih težav, ko jim pomagamo z domačo nego in zdravili ter s pravilno prehrano, tudi poznavanje njihovih duševnih motenj in lastnosti mora biti pogoj za njihovo razumevanje in dober postopek z njimi. Njihovo preteklo delo moramo ceniti, saj bi brez njih tudi ne bilo pogojev za naše delo, niti ne bi bilo nas!

Dr. B. O.

Za dan JLA filatelistična razstava v Kočevju

Vneti zbiralci znamk v Kočevju so javnost že večkrat presenetili z lepo urejenimi razstavami. Posebno je uspela republiška razstava ob 20-letnici prvega zborna slovenskih odposilcev v Kočevju. Bolj malo pa je znaneza o organizacijskem delu društva. Premalo je včlanjene mladine, pretečni del je namreč pionirjev in pionirk. Nekaj starejših, vztrajnih in resnih zbiralcev pa je doseglo lepe uspehe na različnih razstavah. Tudi letos sta bila člana društva — inž. Honzak in Arko — na mednarodni razstavi v Parizu. Andrej Arko je obiskal do sedaj svetovno razstavo v Parizu na Siciliji in svetovno razstavo v Londonu. Marsikaj lepega smo videli na teh razstavah, moramo pa priznati, da je čudovit občutek videti v tem

morju razstavljenih dragocenh in redkih znamk tudi preprosto znamko naše domovine, ki katere žari toliko lepega in domoljubnega. Prihodnje leto se bomo spet udeležili mednarodne razstave na Dunaju. Za dan naše armade v decembru bodo priredili člani društva spominsko razstavo, kjer bodo v dveh delih prikazali tematiko in NOB in druge svetovne vojne ter izradnjo naše domovine. Na razstavi bodo sodelovali s svojimi zbirkami tudi pionirji in pionirke. Njihove razstavne zbirke bo posebna komisija ocenila in nagradila.

Janko Petrič, tehnični vodja novomeških košarkarjev, govori o načrtih za prihodnjo sezono

Pred dvema letoma se je začela prava košarkarska invazija v Novem mestu. Do takrat sport brez tradicije, je košarka do nekega zimskega februarkega popoldneva postala najbolj priljubljen in najbolj množičen sport v mestu ob Krki. Tistega dne je namreč košarkarjem novomeškega Partizana uspelo, da so na kvalifikacijah za drugo slovensko ligo preskočili vse ovire. Od takrat do danes pa se ni ničesar spremenilo: kvaliteta, ki drugje hitro narašča je v Novem mestu ostala na isti ravni. Le po zaslugi povečane lige so novomeški košarkarji podaljšali svoje bivanje v drugi slovenski ligi. Zato je na mestu vprašanje: kako bo novomeška košarka krmarija v prihodnjem letu?

Kaj meniš o novomeški košarki v letošnjem letu? — Brez dvoma je naredila precejšen korak naprej. To lahko trdim za pionirsko vrsto in za ekipo mladincev in mladink. Končno nam je uspelo, da smo dobili precej mladih in obetajočih igralcev, ki bodo že letos zaigrali za prvo moštvo. Slabši je položaj pri članih. No, načrt je izpolnjen, pa čeprav smo ostali v ligi le za zeleno mlado. Vsekakor se je treba zavedati, da je kvaliteta košarke tako v Jugoslaviji kot tudi v Sloveniji na visoki stopnji. Toda — edino mi od vseh moštev druge lige smo si privoščili, da smo brez trenerja! In rezultat? Kar poglejmo: štiri tekme smo izgubili za en koš, še tri naslednje pa manj kot s petimi koši razlike! Stevilke torej dovolj zgovorno pričajo, kako se nam je poznalo, da smo brez trenerja. Trdim, da bi s trenerjem dobili vsaj polovico teh tekem! Prav tako mislim, da v naših vrstah še vedno ni dovolj discipline, kar pa se bo s prihodom trenaja prav gotovo uredilo.

V zadnjem času se vse bolj karjajo govorice, da bo v prihodnjem letu Novomeščane vodil nekakšen trener. Koliko je v tem resnice?

Govorice so osnovane! Na zadnji seji je ObZTK samoiniciativno predlagala, naj bi v prihodnjem letu košarkarji imeli profesionalnega trenerja. Sredstva so že zagotovljena in tako bo tudi Novo mesto imelo svojega trenerja. Do zdaj smo še stopili v stik s Košarkarsko zvezo in Ljubljano in dobili načelni pristavek Petra Zuleta in Domžal, ki je star znanec novomeških košarkarjev, prav gotovo pa se ga spominjajo tudi mazogi gledalci in ljubitelji košarke.

Kaj pa pričakujete od novega trenerja? — Vsekakor mesto nekje v sredini. To bo za prvo leto dovolj velik uspeh. S tem bomo dobili še novo pristave. Tako bomo začeli z načrtnim delom, ki ga do zdaj ni bilo, a se nam to zelo maščuje, saj nimamo dovolj enakih dobrih igralcev. To pa se običajno pozna tudi na kvaliteti moštva. — In kaj bo trenerjeva najvažnejša naloga?

— V gimnazijski telovadnici bodo do dneva republike naredili novo. Na ta dan bo tudi turnir. Kdo vse bo igral? — To bo pravo dolensko prvenstvo: povabili smo namreč Kočevje (mladince in članke), Velike Lašče, igrali pa bosta še dve ekipi Partizana: mlada in stara. Turnir bo prav gotovo privlačen in ga bodo ljubitelji košarke z zanimanjem spremljali. — Rekel si, da bo v prihodnji sezoni nastopalo pomlajeno moštvo. Kdo bo torej igral v prihodnjem letu? — Zdaj računamo z naslednjimi igralci (našteti po abecednem redu): Bele, Blažič, Knoll, Kopač, Petrič, Splihal, Setina I in Setina II od starejših, od mlajših pa bodo zaigrali Berger, Jereb, Petrič II, Pirc, Počrvina, Polenšek in

— V gimnazijski telovadnici bodo do dneva republike naredili novo. Na ta dan bo tudi turnir. Kdo vse bo igral? — To bo pravo dolensko prvenstvo: povabili smo namreč Kočevje (mladince in članke), Velike Lašče, igrali pa bosta še dve ekipi Partizana: mlada in stara. Turnir bo prav gotovo privlačen in ga bodo ljubitelji košarke z zanimanjem spremljali. — Rekel si, da bo v prihodnji sezoni nastopalo pomlajeno moštvo. Kdo bo torej igral v prihodnjem letu? — Zdaj računamo z naslednjimi igralci (našteti po abecednem redu): Bele, Blažič, Knoll, Kopač, Petrič, Splihal, Setina I in Setina II od starejših, od mlajših pa bodo zaigrali Berger, Jereb, Petrič II, Pirc, Počrvina, Polenšek in

Brežiški šport zadnjih dni

Po zaključku jesenskega dela so imeli pred kratkim rokometarji Partizana sestanek, na katerem so ugotovili uspehe in težave. Po odprtem govoru tov. Kolarja so tehnični vodje poročali o ekipah. Hovnar, tehnični vodja A ekipe, je dejal, da je zelo zadovoljen s uspehom, opozoril pa je, da bo treba ekipo pomladiti. Zenska ek-

pa je zasedla deveto mesto v slovenski ligi. Iz poročila Plesa je razvidno, da bo treba pritegniti v ekipo nove igralke. Zahteval je tudi tehnične vodje, ker sam ne zmora vsega dela. Brkovič, kapetan Kekoča, ki je v zasavski ligi zasedel šesto mesto, je povedal, da bi bil uspeh precej večji, če bi imeli svojega trenerja, da ne bi bili še naprej prepuščeni sami sebi. Sodelujoči so bili mnenja, da bo treba čimprej urediti tribune za gledalce in luči za nočne tekme, za kar bodo porabili približno tri milijone.

ODBOJKA

V nedeljo, 22. novembra, je bil v Celju turnir v odbojki. Na njem so kandidati za sodnika opravljali izpite, zato sojenje ni bilo najboljšo. Brežičani so tekmovali v B skupini. Srečali so se z ekipami Celja, Rogaske slatine in Velenja. Slab uspeh je posledica nekompletne ekipe, ki je igrala brez najboljših igralcev.

SAH

Rednega mesečnega brzoturnirja, ki je bil 20. novembra v prosvetnem domu, se je udeležilo 10 igralcev. Zmagal je Petrovič, ki je zbral 8,5 točke. SK je organiziral turnir za dosego četrte kategorije. Ko bi se moralo odigrati prvo kolo, je bilo na prizorišču premalo šahistov, zato so turnir preložili. O. Gerjevič

Stevilo držav in namiznotenjskih igralcev, ki bodo sodelovali prihodnje leto v Ljubljani na svetovnem prvenstvu, je vsak dan večje. Tako je do 15. novembra prijavljeno 352 igralcev in igrali v 438 službenih udeležencev te elitne prireditve z okroglo celuloidno žogico. Do zdaj je tudi prijavljenih 37 moških ekip in pet ekip manj v ženski konkurenci.

Potočen je še en rekord bližnjega svetovnega prvenstva. Kar 86 redakcij je prijavilo svoje predstavnice, ki bodo poročali iz velike športne dvorane v Ljubljani o najnovjših dogodkih in rezultatih na prvenstvu. Občinstvo bo tako dobro preskrbljeno z rezultati in novicami in prav gotovo bodo poročevalci našli kaj senzacionalnega.

Prireditelji so mislili na vse! Prvenstvo mora imeti svojo zastavo: ta je že določena. Je bele barve, spodnji del pa ima zelen namiznotenjski lopar. Vse crke bodo črne.

Evropsko prvenstvo v Malmöju, ki je prav zdaj v teku, je dobra preizkušnja ne le za tekmovalce, pač pa tudi za organizatorje, saj bodo prireditelji iz Ljubljane prav gotovo skrbno preučili razne organizacijske prijeme iz mesta na Švedskem. Jugoslovani — kot tekmovalci — smo zastopani s Markovičem, Korpo, Večkom, Hrbudom in Šurbekom v moški konkurenci ter Pirčevom, Aničevom in Lučičevom med ženskami. Naši imajo na mirnem severu težko nalogo: ohraniti morajo prvo mesto med ekipami pri moških ter prvo mesto v moških dvojicah, ki so si ju priborili na zadnjem evropskem prvenstvu.

Mariner na Mars. V Zdrženih državah so izstrelili nov satelit — Mariner 4s. Marsu se bo približal julija prihodnjega leta. Okrog Marsa bo krožil osem mesecev. Njegova naloga bo, da fotografira površje tega nebesnega telesa in ugotovi, če so na njem znaki organskega življenja.

Ne jezite se, če ga v trafiki zmanjka: DOLENJSKI LIST si naročite na svoj naslov!

HITRO, VISOKO, UCINKOVITO — hitrost, visoki skoki pod obema košema in čim več zadetkov, to so devize, ki v dinamični košarki veljajo največ in ki privlačijo na magične četverkotnike množice gledalcev.

Metliški strelci so tekmovali

V nedeljo, 22. novembra, je bilo v Metliki tekmovanje z orožjem. Srečale so se ekipe Curil, Metlika, Suhorja in Novoteksa iz Metlike. Zmagala je ekipa Metlike pred Suhorjem, Curilami in Novoteksom. Med posamezniki so se izkazali Videtič (Metlika), Kolegar (Suhor) in Bajuk (Curile). Pet najboljših je dobilo nagrade.

RADIO LJUBLJANA

VSAK DAN: poročila ob 5.15, 6.00, 7.00, 8.00, 12.00, 13.00, 17.00, 19.30, 22.00. Pisan glasbeni spored od 5.00 do 8.00.

PETEK, 4. DECEMBRA: 8.05 Od ureture do rapsideje. 8.35 Za vsakogar nekaj. 9.35 Pet minut za novo pesmico — V. Sremski: Sincok petelinček. 10.15 Komorni zbor RTV Ljubljana poje pesmi slovenskih skladateljev. 11.00 Nimaš prednosti! 12.05 Kmetijski nasveti — Inž. Jelka Hočevar: Prognoza o službi pri varstvu rastlin v Sloveniji. 12.15 Čez hrib in dol. 14.35 Variacije za klavir in ansambel. 15.30 Narodna glasba iz Bolgarije. 15.45 Novo v znanosti. 18.15 Revija naših pevcev zabavne glasbe. 18.45 Kulturna kronika. 21.15 Oddaja o morju in pomorskihih.

SOBOTA, 5. DECEMBRA: 8.05 Skladbe velikih mojstrov poje Mariborski komorni zbor. 9.45 Četr ure s majhnimi ansambli. 10.15 Glasbeni sejem. 11.00 Nimaš prednosti! 12.05 Kmetijski nasveti — Dr. Franc Skušek: Zdravstveno varstvo telet v kooperacijski rejli. 12.15 Prod domačo hišo. 14.05 Baladni odlomki iz romantičnih oper. 14.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo. 15.30 Pojeta moški zbor Triglav iz Duplice p. v. Eda Občanika in pevsko društvo Slavček iz Trbovelj p. v. Jožeta Skričnarja. 17.05 Gremo v kino. 17.35 Pesmi in ples! Jugoslovenskih narodov. 18.45 S knjižnega trga. 20.00 Mladinska oddaja: Medromani zob. 22.10 Oddaja za naše ženice.

NEDELJA, 6. DECEMBRA: 7.40 Pozorov s poslušalci. 8.00 Mladinska radijska igra — Aleksander Marodič: Jastrbov sin. 9.05 Naši

poslušalci čestitajo in pozdravljajo — I. 10.00 Še pomniti, tovariši... Franc Cirk — Nace: Strah je huda reč. 10.30 Pesmi borbe in dela. 11.40 Nedeljska reportaža. 12.05 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo II. 13.30 Za našo vas. 13.50 Na kmečki peč. 14.00 Danes popoldne. 16.00 Humoreska tega tedna — M. Aleksandropulos: K zvezdam. 17.30 Radijska igra. 18.30 Arthur Rubinstein igra Chopina. 20.00 Naš nedeljski sestanek. 21.30 Iz slovenske simfonije glasbe Bela krajina in Prot! morju iz simfonije Marjana Kocina. 22.10 Melodije za lahko noč.

PONEDELJEK, 7. DECEMBRA: 8.05 Jutrarnja glasbena srečanja. 8.55 Za mlade radovedneže Pozdrav Sovarnemu rtu. 9.25 Iz narodne zakladnice. 9.45 Pihalna godba Jindrich Bauer. 10.35 Naš podlistek Spomini na Mošo Pijsade. 11.00 Nimaš prednosti! 12.05 Kmetijski nasveti — Inž. Franc Porenta: KZ Škofja Loka uvaja rejo svežoljaste živine. 12.15 Prod domačo hišo. 14.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo. 15.30 Zborovske skladbe Emila Adamčiča. 18.15 Zvočni razgledi. 18.45 Družba in čas. 20.00 Skupni program JRT — Studio Beograd Slavnostni koncert ob 20. obletnici Radia Beograd. Dirigent Borivoje Simić. 22.10 Plesna glasba.

TOREK, 8. DECEMBRA: 8.05 Igrajo vam Zadovoljni Kranjci, pojeta Branka Strgar in Stojan Vene. 9.25 Arjeje iz Mozartove opere Don Juan. 10.15 Glasbeni sejem. 11.00 Nimaš prednosti! 12.05 Kmetijski nasveti — Valentin Benedičič: Brez čebelarstva ni uspeš-

nega sadjarstva. 12.30 Iz koncertov in simfonij. 14.35 Pet minut za novo pesmico. S. Vrenšak: Sincok petelinček. 15.30 V torek nasvidenje. 17.05 Koncert po željah poslušalcev. 18.15 Predstavljamo vam jugoslovenske ansamble z glasbene glasbe. 20.20 Radijska igra Oskar Davičo — Neda Depoljo: Zrenjanin 23.05 Iz solistične zabavne glasbe. 23.20 Skupni program JRT — Studio Ljubljana Nočni simfonični koncert jugoslovenske glasbe.

SREDA, 9. DECEMBRA: 8.05 Glasbena matineja. 8.55 Pisan svet pravilje in zgodbi — Joel Chaudier Harris: Dvo zgodbi iz knjige Zgodbe stička Remusa. 9.25 Narodne zabavne melodije v instrumentalni izvedbi. 10.45 Človek in zdravje. 11.00 Nimaš prednosti! 12.05 Kmetijski nasveti — Dr. Franc Kovac: Zastrupljenje goved z zeljem. 12.15 Nekaj domačih. 14.35 Kaj in kako pojo mladi pevci pri nas in po svetu. 15.30 Slovenske narodne in prireditelj Richarda Orija in Luke Kramoleca. 17.05 Slovenski reproduktivni umetniki v preteklosti in danes. 2. oddaja: Ravnikova šola. 18.15 Iz fonoteke Radia Koper. 20.00 Poje Akademski pevski zbor iz Gdanjska. 23.15 Jaz s plošč.

ČETRTEK, 10. DECEMBRA: 8.05 Jutrarnja glasbena srečanja. 11.00 Nimaš prednosti! 12.05 Kmetijski nasveti — Inž. Ivan Maroit: Pridobivanje novoletnih jelk. 12.15 Čez hrib in dol. 12.30 Med koncertantnimi skladbami Lucijana Martja Škerjanca. 14.05 Naši solisti v popularnih operah. 14.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo. 15.30 Igra vam pihalna godba Ljudske mlilce. 18.45 Jemkovni pogovori. 20.00 Četrkov večer domačih pesmi in napevov. 21.11 Literarni večer — Jaz, bratje, pa vam za domovino. 22.10 Plesna glasba.

V TEM TEDNU VAS ZANIMA

Tedenski koledar

Petek, 4. decembra — Barbara
 Sobota, 5. decembra — Stojan
 Nedelja, 6. decembra — Miklavž
 Ponedeljek, 7. decembra — Urban
 Torek, 8. decembra — Marija
 Sreda, 9. decembra — Valerija
 Četrtek, 10. decembra — Smiljan

ČESTITKA

Mladoporočencema Dečku Lesjaku iz Novega mesta, Ragorska cesta, in njegovi soprogici čestitajo in želijo mnogo sreče na novi življenjski poti, mami oz. teti pa vse najboljše za njen praznik!

Martina, Minka, Lenča in Joža

KLOGLASA

UGODNO PRODAM veliko, skrajno novo kuhinjsko opremo Martin Cvelbar, Cesta herojev 35, Novo mesto.

UGODNO PRODAM radio aparat in travniško brano. Skrij, Gotna vas.

PRODAM KREDENCO, pomivalno mizo in levi vzdoljni štedilnik. Prešernov trg 10.

POCENI PRODAM hrastovo mizo 96 x 68 cm, dva stola, radio aparat Tesla in loščivec s sesalcem. Naslov v upravi lista. 717/64.

PRODAM MLADE PAPIGE: Majde Sile 16, Novo mesto.

VINO ZAMENJAM za seno. Erste, Sentjurje 15, Mirna peč.

DUKINJA ISCE SOBO v Novo mestu. Magda Gorenc, Sola za zdravstvene delavce Novo mesto.

Malični urad Kočevje

V času od 5. novembra do 19. novembra so rodile doma: Franciška Mikuz iz Kočevja — Jelko in Kristina Hudorovac iz Zeljn — Mojca.

V Ljubljani so rodile: Martina Glad iz Mahovnika — Jožica, Alina Briški iz Salke vasi — Igorja, Nevenka Papič iz Kočevja — Irena, Marija Rajšel iz Dolge vasi — Mira, Irena Ofak iz Kočevja — Renato, in Zinka Zemljak iz Kočevja — Emilija.

Poročili so se: Jože Skoda varilec iz Kočevja, in Vida Papež, pomočnica v slaščičarni iz Brega pri Kočevju; Vid Mrvar, mesarski pomočnik, in Amalija Gornik, trgovska pomočnica, oba iz Kočevja; Mirko Lavrič, kovinostrojar iz Dolge vasi, in Nada Rački, delavka v pletilstvu iz Kuzelja; Davorin Staudohar, elektroinženir iz Ljubljane, in Julijana Schauer, učiteljica iz Kočevske Reke.

V Ljubljani so se poročili: Janez Klun iz Rapijeva, in Veronika Kocjan iz Ornuč; Alojz Zavolovšek iz Homce-Brda, in Franciška Lollnar, uslužbenka iz Kočevja; Franc Križman in Marija Francej, oba iz Rapijeva.

Umrli je: Valentin Poje, upokojenec iz Kočevja, 69 let.

Malični urad Brežice

V času od 31. oktobra do 14. novembra ni bilo rojstev izven bolnišnice. Porok ni bilo. Umrli so: Ana Bosnar, gospodinja iz Pavčica,

69 let; Jagica Regović, kuharica iz Male Jazbine, 45 let; Jože Kus, osební upokojenec iz Brežice, 86 let in Barica Šuffaj, zobna asistentka iz Grdanjcev, 21 let.

Umrli so se: Valentin Poje, upokojenec iz Kočevja, 69 let.

Umrli so se: Valentin Poje, upokojenec iz Kočevja, 69 let.

Umrli so se: Valentin Poje, upokojenec iz Kočevja, 69 let.

Umrli so se: Valentin Poje, upokojenec iz Kočevja, 69 let.

Umrli so se: Valentin Poje, upokojenec iz Kočevja, 69 let.

Umrli so se: Valentin Poje, upokojenec iz Kočevja, 69 let.

Umrli so se: Valentin Poje, upokojenec iz Kočevja, 69 let.

Umrli so se: Valentin Poje, upokojenec iz Kočevja, 69 let.

Umrli so se: Valentin Poje, upokojenec iz Kočevja, 69 let.

Umrli so se: Valentin Poje, upokojenec iz Kočevja, 69 let.

Umrli so se: Valentin Poje, upokojenec iz Kočevja, 69 let.

Umrli so se: Valentin Poje, upokojenec iz Kočevja, 69 let.

Umrli so se: Valentin Poje, upokojenec iz Kočevja, 69 let.

Umrli so se: Valentin Poje, upokojenec iz Kočevja, 69 let.

Umrli so se: Valentin Poje, upokojenec iz Kočevja, 69 let.

Umrli so se: Valentin Poje, upokojenec iz Kočevja, 69 let.

Umrli so se: Valentin Poje, upokojenec iz Kočevja, 69 let.

Umrli so se: Valentin Poje, upokojenec iz Kočevja, 69 let.

Umrli so se: Valentin Poje, upokojenec iz Kočevja, 69 let.

Umrli so se: Valentin Poje, upokojenec iz Kočevja, 69 let.

Umrli so se: Valentin Poje, upokojenec iz Kočevja, 69 let.

Umrli so se: Valentin Poje, upokojenec iz Kočevja, 69 let.

Umrli so se: Valentin Poje, upokojenec iz Kočevja, 69 let.

Umrli so se: Valentin Poje, upokojenec iz Kočevja, 69 let.

Umrli so se: Valentin Poje, upokojenec iz Kočevja, 69 let.

Umrli so se: Valentin Poje, upokojenec iz Kočevja, 69 let.

Umrli so se: Valentin Poje, upokojenec iz Kočevja, 69 let.

Umrli so se: Valentin Poje, upokojenec iz Kočevja, 69 let.

Umrli so se: Valentin Poje, upokojenec iz Kočevja, 69 let.

Umrli so se: Valentin Poje, upokojenec iz Kočevja, 69 let.

Umrli so se: Valentin Poje, upokojenec iz Kočevja, 69 let.

Umrli so se: Valentin Poje, upokojenec iz Kočevja, 69 let.

Umrli so se: Valentin Poje, upokojenec iz Kočevja, 69 let.

Umrli so se: Valentin Poje, upokojenec iz Kočevja, 69 let.

Umrli so se: Valentin Poje, upokojenec iz Kočevja, 69 let.

Umrli so se: Valentin Poje, upokojenec iz Kočevja, 69 let.

OBVESTILO

ODDELEK ZA NOTRANJE ZADEVE
 OBČINSKE SKUPSCINE NOVO MESTO

obvešča

vse lastnike motornih vozil na območju občine Novo mesto, da bo

podaljševanje prometnih dovoljenj za leto 1965

polekalo po naslednjem razporedu:

- 7. 12. 1964 za lastnike motornih vozil od črke A—C
- 8. 12. 1964 za lastnike motornih vozil od črke D—G
- 9. 12. 1964 za lastnike motornih vozil od črke H—J
- 10. 12. 1964 za lastnike motornih vozil od črke K—L
- 11. 12. 1964 za lastnike motornih vozil od črke M—O
- 14. 12. 1964 za lastnike motornih vozil od črke P—R
- 15. 12. 1964 za lastnike motornih vozil od črke S—S
- 16. 12. 1964 za lastnike motornih vozil od črke T—V
- 17. 12. 1964 za lastnike motornih vozil od črke Z—Z

Podaljševanje prometnih dovoljenj bo po zgoraj navedenem razporedu od 7. do 14. ure, ob ponedeljkih pa od 7. do 16. ure v pisarni oddelka upravne zgradbe občinske skupščine.

Potrebne tiskovine in informacije dobite v sprejemni pisarni, soba št. 14.

Iz pisarne ONZ

GIBANJE PRERIVALSTVA

Malični urad Brežice

V času od 31. oktobra do 14. novembra ni bilo rojstev izven bolnišnice. Porok ni bilo. Umrli so: Ana Bosnar, gospodinja iz Pavčica,

69 let; Jagica Regović, kuharica iz Male Jazbine, 45 let; Jože Kus, osební upokojenec iz Brežice, 86 let in Barica Šuffaj, zobna asistentka iz Grdanjcev, 21 let.

Učni zavod in hkrati prijeten dom

V Novem mestu so bili 28. novembra odprti novi prostori Centra za gostinstvo

V soboto, 28. novembra, so bili v Novem mestu slovesno izročeni namenu novi prostori Centra za gostinstvo. Razen mnogih domačih predstavnikov oblasti, družbenih organizacij, Okrajne gospodarske zbornice, družbenih služb ter gostinskih kolektivov Dolenjske in Spod. Posavja, so se slovesnosti udeležili tudi podpredsednica skupščine SRS Dragica Rome, pomočnik republiškega sekretarja za šolstvo inž. Zdenko Rogel, predsednik OS Ljubljana inž. Marko Bulc, podpredsednik OS Ljubljana dr. Viktor Damjan in predsednik Okrajne gospodarske zbornice Franc Taler.

Direktorica centra Francka Slak je v nagovoru poudarila,

da sta Dolenjska in del Spod. Posavja dobila 450 kvadratnih metrov lepo urejenih prostorov, ki bodo bodočim gostinskim delavcem učni zavod in hkrati topel ter prijeten dom. Investicija je bila zelo cenovna, saj je en kvadratni meter prostorov veljal le 67.000 din s centralno kurjavo vred. Zahvalila se je vsem, ki so s sredstvi omogočili preureditev prostorov in nadgradnjo, zlasti Okrajni gospodarski zbornici Ljubljana, ki je prispevala največ, ter medobčinskemu skladu za strokovno šolstvo in občinski skupščini Novo mesto. Pohvalila je Pi-

onirjeve gradbince in omenila, da lahko zdaj upamo, da bo naše področje le dobilo za turizem prepotrebne gostinske kadre. Ti, ki so se doslej solali izven domačega področja, so navadno ostajali tam, nov učni zavod pa ima svojo vrednost tudi zategadelj, ker mladini ni na voljo dovolj srednjih strokovnih šol.

Franc Taler, predsednik Okrajne gospodarske zbornice, je nato simbolično odprl nove prostore, gostje pa so si jih ogledali ter nato odšli še v nekdanje gostišče »Breg«, ki ga center preureja v odprto gostišče za praktični pouk strežbe.

BREZPLAČNO

lahko dobivate DOLENJSKI LIST do konca decembra 1964, če si ga takoj naročite na svoj domači naslov!

Naročite pokrajinski tednik Dolenjske in Spod. Posavja sorodnikom v tujini in svojem, ki žive v drugih krajih naše države! Veseli bodo vaše pozornosti, novice iz domačih krajev pa jim bodo vsak teden povedale več kot jim to lahko sporočite vi v občasnih pismih!

Naročite DOLENJSKI LIST sinu, fantu ali možu, ki je v vrstah JLA — vesel bo vsakotjedenskega pozdrava iz znanih krajev!

SPOROCITE NAM SVOJ NASLOV, pa boste začeli naš časnik dobivati že prihodnji teden! Do konca decembra 1964 — brezplačen izvod DOLENJSKEGA LISTA za vaše znance, prijatelje in sorodnike! Naredite jim uslugo — seznanite jih z našim domačim časnikom!

Spor in pretep na njivi

6. junija je M. H. v bližini Stopnega oral njivo, pri obračanju pa je vole vodil po sosedovem svetu, kjer je rasla trava. Ko je lastnik travnika to videl, je orača opozoril, naj ne dela škode, ta pa mu je zabrusil, da mu nič mar, kako on obrača. Ker sta bila oba kmetovalca nekoliko vlnjena, je bil rešen spor tu! Lastnik travnika Stefan Brinovec je s palco in nožem v roki zakoračil proti M. H., da bi ga napadel, ta pa je v naglici odpel vprežno vago in udaril sosedu tako močno, da mu je zlomil lobanjo, kost na desni roki, tazen tega pa mu še prizadejal rano na temenu.

Obtoženi M. H. je s tem prekoručil meje silobrana, zato ga je senat Okrožnega sodišča v Novem mestu obsodil na en mesec zapora, pogojno za dve leti.

PODALJŠANJE PROMETNIH DOVOLJENJ V OBČINI TREBNJE

Skupščina občine Trebnje, odsek za notranje zadeve, obvešča vse lastnike motornih in priklopnih vozil, da bo potekalo podaljšanje prometnih dovoljenj za leto 1965 v Trebnjem decembra 1964 po naslednjem vrstnem redu:

ZA LASTNIKE MOTORNH VOZIL IZ OBMOČIJ KRAJEVNIH URADOV:

- TREBELNO — 7. in 8. dec. od 7. do 14. ure
- MOKRONOG — 9. in 10. dec. od 7. do 14. ure
- SEINTRUPERT — 11. in 12. dec. od 7. do 14. ure
- MIRNA — 14. in 15. dec. od 7. do 14. ure
- TREBNJE — 16. in 17. dec. od 7. do 14. ure
- VELIKA LOKA — 18. in 19. dec. od 7. do 14. ure
- VELIKI GABER — 21. in 22. dec. od 7. do 14. ure
- DOBRNIC — 23. in 24. dec. od 7. do 14. ure

Za zamudnike iz vseh krajevnih uradov, ki zaradi opravičenih vzrokov ne bodo mogli podaljšati prometnih dovoljenj v navedenih dneh, bo podaljšanje 25. in 26. decembra 1964 od 7. do 14. ure.

Pomembno slavlje PTT službe v Krškem

Delovnim zmagam našega področja smo v petek popoldne pripisali nov uspeh s področja prometa in sodobnih zvez: v Krškem so slovesno izročili v promet nove poštne prostore in novo avtomatsko telefonsko centralo. Zbralo se je precej domačinov in poštinih uslužbencev iz spodnjeposavskih občin, navzoči pa so bili tudi gostje iz Zagreba in Poreča, direktor Skupnosti PTT podjetij Slovenije Jože Gerbec in drugi. Slavlje je začel Herman Pregelj, upravnik pošte v Krškem, za njim pa je o načrtih, doseženih uspehih in o novih nalogah na področju PTT službe govorila Dragica Rome, direktorica podjetja za PTT promet Novo mesto. Podrobneje je opisala, kako razvijamo na področju Spodnjega Posavja in Dolenjske telefonske zveze in drugo pošto dejavnost, pri tem pa je pohvalila obsežno prizadevanost občin našega področja.

Le-te so v zadnjih letih vložile precejšnja sredstva prav v razvoj PTT služb, saj se dobro zavedajo, kako pomembne so take naložbe. Obširneje bomo o njenih podatkih s tega področja poročali še prihodnji teden, tu pa naj omenimo, da je predsednik krške občine inž. Franc Dragan nato govoril o novi pridobitvi Krškega in občine. Opisal je razvoj PTT službe v Spod. Posavju in pomen avtomatizacije telefona za občino, saj postaja taka, sodobno urejena služba, eden izmed pogojev za nadaljnji

še hitrejši razvoj vsake občine.

Takoj nato je predsednik inž. F. Dragan odprl nove poštne prostore, ki se nahajajo v stanovanjskem stolpcu na Vidmu. Okusno in sodobno opremljena pošta je v ponos industrijskemu kraju, v njej pa bodo prizadevni uslužbenci pošte Krško poslej še hitreje in udobneje stregli občanom. Gostje in predstavniki delovnih organizacij in pošt so si nato ogledali nove prostore in napravile ATC; od 300 razpoložljivih telefonskih števil jih je zdaj 180 že vključenih, druge pa bodo lahko priključili takoj, ko bodo dobili bakreno žico. — V Krškem bo v prostorih sedanje pošte ostalo odprto sprejemno poštno okence, da ljudem ne bo treba hoditi na Videm.

Poslovne prostore za novo

pošto in ATC je zgradilo podjetje SAVA iz Krškega; veljal bo nekaj nad 25 milijonov dinarjev. Novo ATC bo mogoče povečati na 1000 števil, če bo potrebno.

Novomeška delavska univerza sporoča

Od 3. do 9. decembra bodo po vseh večjih središčih v naši občini zanimiva predavanja o atomski energiji in zaščiti. 9. decembra bo predaval ob 18. uri v domu JLA v Novem mestu prof. Sime Letnič o »Dubrovniku-letopis Jadranas«. Zanimive fotografije, ne zamudite!

V ponedeljek, 7. decembra, se bo začel 40-urni tečaj slovenskega jezika; namenjen je administrativnim delavcem večjih gospodarskih organizacij v Novem mestu.

KMETOVALCI IN REJCI PRAŠICEV!

KOTEKS TOBUS, LJUBLJANA

vam sporoča, da je v letošnji sezoni

ODKUPNA CENA ZA SVINJSKE KOŽE ZNATNO POVIŠANA.

ZATO SKRIBNO ODERITE VSAKEGA PRASICA IN ODDAJTE KOŽO NAJBLIŽJI ZBIRALNICI KOTEKS TOBUS ALI KMETIJSKI ZADRUGI!

POLEG POVIŠANE ODKUPNE CENE SMO VAM PRIPRAVILI NAGRADNA ŽREBANJA S PREKO 3000 LEPIMI NAGRADAMI. SKRIBNO HRANITE POTRDLA ZA ODDANE SVINJSKE KOŽE, KI VAM DAJEJO PRAVICO DO UDELEŽBE PRI NAGRADNEM ŽREBANJU.

Žrebanja bodo 26. decembra 1964, 20. februarja in 20. aprila 1965!

REJCI PRAŠICEV —

ODERITE PRAV VSE PRAŠICE IN ODDAJTE KOŽE NAJBLIŽJI ZBIRALNICI KOTEKS TOBUS!

DOLENJSKI LIST

LASTNIKI IN IZDAJATELJI: občinski odbori SZDL Brežice, Črnomelj, Kočevje, Metlika, Novo mesto, Rābnica, Sevnica in Trebnje

UREJUJE UREDNIŠKI ODBOR: Tone Gošnjak (glavni odgovorni urednik), Bla Bačar, France Grivec, Miha Jakopov, Marjan Moško, Jožica Teppey in Ivan Zoran

IZHAJA vsak četrtek — Posamezna številka 30 din — Letna naročnina 1200 din, polletna 600 din; plačljiva je vnaprej. Za inozemstvo 2400 din — Tekoči račun pri podružnici NB v Novem mestu: 606-11-608-9 — NASLOV UREDNIŠTVA IN UPRAVE: Novo mesto, Glavni trg 3 — Poštni predal 33 — Telefon 21-227 — Rokopisov in fotografij ne vračamo — TISKAR: Časopisno podjetje DELO v Ljubljani